

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Καθ' ἅπασαν τὴν παρελθ. ἐβδομάδα ὁ ἀρχαιολόγος κ. Βολκράφ ἐξηκολούθησε τὰς ἀνασκαφὰς του ἐν τῇ θέσει Ἀλώνια Κρεβθασαρά ἀνοίξας δύο βαθείας τάφρους. Καὶ ἐκ μὲν τῆς πρὸς βορρὰν τάφρου ἦλθεν εἰς φῶς φηφιδότον, τὸ ὅποιον κατὰ τὸν κ. Βολκράφ ἀνῆκεν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν ὡς καὶ μεγάλη πλάξ τετράγωνος, ἣτις ἀπετέλει ὡς φαίνεται τὸ βάθρον ἀγάλματος, ἐκ δὲ τῆς πρὸς νότον πολλοὶ λίθοι φερόντες ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν λαξευτοὺς αὐλακὰς καὶ οὔτινες ἔχουσιν ἀποσπασθῆναι ἐκ τοῦ ἐκεῖ πλησίον κειμένου ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ὡς καὶ δέκα πέντε στήλη πώρινοι αὐλακωτοὶ ἀνήκοντες ἢ εἰς ἕτερον ἀρχαιότατον ναὸν ἢ ἀποτελοῦντες στοὰν χρησιμοποιουμένην τίς εἶδε πρὸς τίνα σκοπὸν.

Συμβουλίου καὶ οὕτω κατέστη ἡ ἀποφασίς αὐτῇ Κανονισμὸς ὅσον ἀπὸ τὴν αἰθούσαν τοῦ Συλλόγου.

ΑΙ ΕΝ ΑΡΤΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

I. Ἐπὶ τῆς ὁ Ἀσπίδος. Εὐρέθη τεῖχος κυκλικὸν μετὰ πέντε πύργων ἐπὶ τῆς ἀνατολικῆς καὶ βορείας πλευρᾶς, ἐξ ὧν ὁ τῆς Β. Α. γωνίας εἶνε κυκλικός. Τὸ τεῖχος τοῦτο εἶνε ἡ ἀρχαιοτάτη τοῦ Ἀργαυς ἀκρόπολις, ἀρχαιότερα καὶ τῆς Λαρίσσης (I. Κορινθίου τοῦ Ἱστορία τοῦ Ἀργαυς I. σελ. 47). Ἐντὸς τοῦ περιβολοῦ τῶν τευχῶν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν καὶ μεσημβρινὴν πλευρὰν εὐρέθησαν οἰκοδομήματα ἀτινα βεβαίως εἶνε τὰ ἀνάκτορα τῶν πρώτων βασιλέων τοῦ Ἀργαυς. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τεύχους ἦτις εἶνε διπλῆ, ἀποτελουμένη ἀπὸ ἐξωτερικὸν ἑλ λ η ν ι κ ὸ ν τεῖχος καὶ ἀπὸ ἐσωτερικὸν κ υ κ λ ὡ π ε ι ο ν εὐρέθησαν οἰκοδομήματα. ὧν σώζονται οἱ τοῖχοι εἰς ὕψος μ. 0,50 τούτων αἱ βάσεις εἶνε προμυκηναϊκαί, οἱ δὲ τοῖχοι μυκηναϊκοί. παρ' αὐτὰ δὲ διακρίνονται θεμέλια οἰκοδομημάτων, ἴσως προσθηκῶν, ἀνεγερθέντων κατὰ τὴν ἐλληνικὴν ἐποχὴν. Εἰς δὲ τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τοῦ τεύχους, ὅπερ ἐνταῦθα εἶνε π ρ ο μ υ κ η ν α ἰ κ ὸ ν, εὐρέθησαν οἰκοδομήματα μυκηναϊκά. Ἐπὶ δ' ἐντὸς τοῦ περιβολοῦ τῶν τευχῶν εὐρέθησαν πολλὰ συντρίμματα πηλίνων ἀγγείων καὶ πλάκων (ὀπιοπλίνθων), ἐξ ὧν πρὶα φέρουσιν ἐντὸς αὐλακος γράμματα, ὡς διὰ σφραγίδος ἐκτυπωθέντα, τὸ μὲν ΙΟΝ, τὸ δὲ ΔΑΝ καὶ τὸ ἄλλο ΜΟΙΟΙ.

II. Εἰς τοὺς π ρ ὀ π ο δ ο ς τῆς Ἀσπίδος. Ἀνεσκάφησαν 5 μυκηναϊκοὶ τάφοι, ὧν διερχόντο ἱχνη. Οἱ τέσσαρες τούτων εὐρισκόμενοι κατὰ σειρὰν εἶνε ὅμοιοι καὶ τῶν αὐτῶν διαστάσεων περίπου, ὁ δὲ ἀνωτέρω ὀλίγον τούτων πέμπτος εἶνε μεγαλειότερος ἐξ ὧν καὶ μεγαλοπρεπέστερος· ὁ δρόμος τοῦ ἔχει μήκος μ. 19 καὶ πλάτος μ. 2 1)2, ἡ δὲ τριγωνικὴ θύρα τοῦ θαλάμου ἔχει ὕψος μ. 6. Αἱ ἐκατέρωθεν τῆς θύρας ταύτης παραστάδες εἶνε χτισταί, ἔχρουσι δ' ἐπιχρίσθη διὰ τιτανώδους ὕλης, ἐφ' ἧς ἐζωγραφίσθη κόσμημα ὡραιότατον ὁμοιον εἰς ἀμφοτέρω ἀρίστα καὶ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνασκαφῆς καὶ τινος ἡμέρας μετὰ ταῦτα διακρινόμενον· ἦδη δὲ σχεδὸν κατεστράφη, διότι κατέπεσεν ἡ ὕλη ἐφ' ἧς ἡ ζωγραφία· τὸ κόσμημα τοῦτο ἀντέγραφεν ὁ κ. Βολγγραφ διὰ τοῦ ἐξάρχου Δανου ζωγράφου κ. Μπάγα, ὃν ἐπίτηδες ἐκάλεσεν ἐνταῦθα. Ἐντὸς τῶν τάφων τούτων δυστυχῶς δὲν εὐρέθησαν εἰμὴ ὅ,τι οἱ συλησαντες αὐτοὺς πρὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν ἀφῆκαν διὰ τὸν

ἦτοι ἀπειρα ἀγγεῖα πηλινὰ καὶ ἁλμα συντετριμμένα πολυεῖδων σχημάτων μετὰ πολυτρόπων κοσμημάτων καὶ τῶν πολυχρώμων· ἐν δὲ τούτων σκεπὸς τὸ σχῆμα· τὸ πρῶτον ἐξαχθὲν ἐκ τῶν εἰνεθυμάσιον καὶ ἀξιοθέατον ὑποψοφιν τέχνης καὶ διὰ τὸ ἀρίστα διακοσμοῦμενον χρυσεῖον κίτρινον χρώμα· Ἐπὶ δὲ ἐντὸς τοῦ πρώτου ἀνοιχθέντος τάφου, ὅστις εἶνε ὁ πρῶτος πρὸς ἀνατολὰς ἐκ τῶν τεσσάρων, εὐρέθησαν ὁμοειδῆ ἀνθρωπίνα ἡμίκαυτα καὶ πρὸς τὰ ἀστέρα τῆς θύρας λάρνακες, ἰδιαίτερον τὸν ἀποτελῶν. Ε.

ΚΤΙΡΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΧΛΕΙΟΥ

Ὁ νομοθέτης τοῦ περὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως Νόμου ἐμερίμνησε ποσάτα περὶ τῆς ἐξ ἰδιαίτερου ταμεῖου ἐδρῶσεως κτιρίων καταλλήλων διὰ σχολεῖα τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Διὰ νὰ κατανοήσῃ δὲ τις τοὺς πρακτικωτάτους καὶ ἀρίστους καρποὺς τοῦ Νόμου τούτου, ἀρκεῖ νὰ ἀναμνησθῇ τὰς παλαιὰς τρώγλας καὶ νὰ ρίψῃ βλέμμα εἰς τὰ ἤδη ἀνιδρύνενα καλλιπρεπῆ καὶ καταλληλότερα οἰκήματα, τὰ χρησιμεύοντα διὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα. Εἶνε περιττὸν νὰ διεκτραγωδῶμεν τὰ δεινὰ τῶν τότε Ἑλληνοπαίδων, ἀφ' οὗ πάντες ἔχομεν λάβῃ πικρὰν πείραν τῶν Σχολικῶν τρωγλῶν τῆς ἐποχῆς ἡμῶν. Ἀλλὰ ἤδη δὲν πρόκειται περὶ αὐτῶν, διότι τοῦτο εἶνε ζήτημα εὐρύτατον ὑπὸ πολλὰς ἐπέψεις καὶ δὴ ὑπὸ ἐποφιν παιδαγωγικῇ καὶ κοινωνικῇ. Ἡδὴ πρὸς κεῖται περὶ κτιρίων διὰ Σχολεῖα τῆς Μείσης Ἐκπαιδεύσεως, περὶ τῶν ὁποῖα οὐδὲν δυστυχῶς μέχρι τοῦδε ἐλπίσθαι μέριμνα, καὶ ἐξακολουθεῖμεν νὰ ἐπιζώμεν τοιαύτην εἰς τὸ μέλλον. Ἡδὴ οἱ οἰκήματα διὰ τὴν Μείσιν Ἐκπαιδεύσεως μισθόνται παρὰ τοῦ Δημοσίου ἰδίωκεται οἰκίαι σπανιώτατα κατάλληλα διότι δὲν εἶναι καὶ εὐκόλον νὰ εὕρηται ἐν τινὶ πόλει ἢ κομποπολεῖ τοιαύτας, καὶ ἐὰν εὕρηται τοιαύτην πάλιν εἶναι δύσκολος ἡ ἐνοικίασις αὐτῆς, ἐὰν δὲν ἐπινεύῃ καὶ ὁ ἱσχυρὸς κομματικὸς παράγων τοῦ τόπου. Τοιούτων πολιτικῶν δυσχερειῶν εὐτυχῶς εἶναι ἀπηλλαγμένοι οἱ προκείμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν Σχολείων τῆς Μείσης Ἐκπαιδεύσεως διότι ὁ ἄλλος ἔχει οἰκήματα ἐν τῇ κεντρικῇ ἡμῶν πλατείᾳ, ὅπερ καὶ ἐνοικιάζεται παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον. Τὸ οἰκήμα ὅμως τοῦτο οὐ μόνον δὲν εἶναι παιδαγωγικῶς κατεσκευασμένον ἐν ταῖς λεπτομερείαις, ἀλλ-

ποιός, 3) Β. Καλής, 4) Β. Μπόμπος, 5) Γ. Καλλιγιάνης, 6) Β. Μιχαλόπουλος, έμποροι, 7) Γ. Σιμιτζόπουλος, καθηγητής, 8) Γ. Ζαργάνης, σιδηροδ. επιθεωρητής, 9) Μιλ. Στυλφαιάδης, γυμνασιάρχης, 10) Άριστ. Λεονάρδος, Ιατρός, 11) Γ. Μπόμπος, έμπορος, 12) Κωνστ. Μπιλιαράς Ιατρός και 13) Γ. Διαμαντόπουλος έμπορος, οι δύο τελευταίοι Ισοψηφούντες.

Ήτοι 1 Θεολόγος, 3 δικηγόροι, 2 καθηγηταί, 2 Ιατροί, 1 φαρμακοποιός, 11 έμποροι, 1 σιδηροδρομ. υπάλληλος, 3 διάσκαλοι και 1 τελειόφ. της Νομικής.

ΕΚΛΟΓΗ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ

Κατά την συνέλευσιν της 18 φθίνοντος εξελέγησαν τακτικά μέλη οι κ. κ. Μιχ. Χ. Στάμος, Ι. Καραμαλίκης, Ι. Βαδούρης, φοιτηταί της Νομικής, Παρ. Πάγκας και Γ. Μουλόπουλος δημοδιδάσκαλοι, έκτακτον δέ ο κ. Γεώργ. Ν. Σειμένης εν Άτλάντια της Αμερικής.

ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Από δέκα ημερών επανελήφθησαν αι εν Άργει ανασκαφαί υπό του κ. Βολγκράφ, και κατά πρώτον εις την ΝΔ πλευράν της Ασπίδος παρά τα πέρυσι. σκαφέντα οικοδομήματα, ένθα εύρέθησαν πλατεΐαι λελαξευμέναί επί της κλιτύος. Είναι δ' αὗται διατεθειμέναι βαθμιαίως και συγγονωνοῦσι διά κλίμακος λελαξευμένης ἐλ δέκα βαθμίδων. Φαίνεται δ' ότι αἱ πλατεΐαι αὗται κατεσκευάσθησαν ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς ἐπίπεδα βάσεως διὰ τὰ διάφορα οικοδομήματα και τοὺς περὶ ταῦτα ἀνάγκαιους εὗρεϊς και θμυλοῦς χώρους. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἀνευρέθησαν και ἐρείπια μεγάλου ναοῦ.

Τὰς ἐν τῇ ἀσπίδι ὁμῶς ἀνασκαφὰς διέκοψεν ὁ κ. Βολγκράφ θέλων νὰ κάμῃ δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς παρά τὸ ἀλῶνιον τοῦ κ. Χρ. Παδουβάνου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐν τοῖς ἀλωνίοις ἐργασιῶν. Κατὰ πρῶτον δ' ἀνωρύχθη τάφος βυθεΐα και εἰς μὲν τὸ ἀνατολικὸν αὐτῆς ἄκρον εύρέθησαν λίθοι βάσεως και τὸ συνεχόμενον τούτοις ἔδαφος ἐπιστρωμένον δι' ἰδιαίτερας ὕλης και σμικροτάτων παραλληλογράμμων ψηφίδων, τοῦ ψηφιδοτοῦ δὲ τούτου τὸ πλεῖστον εἶναι κατεστραμμένον, εἰς τὸ ἕτερον δὲ ἄκρον τῆς τάφρου εύρέθησαν δύο λίθοι πέτρινοι ἐπαλλήλως κείμενοι μ. 1,36 και ὕψος 0,34. Ἐν τῇ τάφρῳ ταύτῃ εύρέθησαν και 4 τεμάχια πηλίνου ὀδραγωγοῦ σωλήνος ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς. Τὴν τάφρον δὲ ταύτην ἀνώρυξε βυθεΐαν, ἵνα ἐρῇσθῃ σαφῶς ἡ τάξις τῶν τῆς γῆς στρωμάτων,

ἐν οἷς εὗρηται λείψανα διαφόρων ἐποχῶν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν τάφρον ταύτην και παρά τὴν ἑτέραν πλευράν τοῦ ἀλωνίου τοῦ κ. Παδουβάνου ἀνωρύχθη ἑτέρα τάφος, ἐν ᾗ ἀνευρέθησαν πώρινοι θεμέλιοι λίθοι ναοῦ Ἑλληνικῆς ἐποχῆς και τοῖχοι ἐκ τοῦβλων. Ὅμοίως πλάξ τρίγλυφος κατὰ τὴν μίαν μετωπικὴν πλευράν, ἐφ' ᾗ φαίνονται σαφέστατα δέκα πέντε ὀπαὶ προσαρμόσεως κοσμημάτων, ὧν σώζονται και τινες ἐμπεπηγμένοι ἥλοι.

Ὅμοίως ἀνευρέθη και ἑτέρα πλάξ μ. 0,67 και πλ. 0,64 ἐνεπίγραφος ἐξ 24 στίχων Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς. Φαίνεται δ' ὅτι εἶναι ψήφισμα τῶν Ἀργείων πρὸς τιμὴν Ποπλίου Ἀντείου Ἀντιόχου, ὡς παρασχόντος μεγάλας ὑπηρεσίας τοῖς Ἀργείοις.

Ταῦτα μέχρι σήμερον ἔφερον εἰς φῶς ὁ ἀκάματος κ. Βολγκράφ, ὅστις ἐπὶ τοῦ παρόντος θὰ ἐξακολουθήσῃ δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς πρὸς ἀκριβῆ καθαρισμὸν περὶ τοῦ ἀν εἶναι ὁ ὑπὸ τοῦ Πausanίου ἀναφερόμενος ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ (Paus. II, XXI, I). Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐγνωσμένη ἀρχαιολογικὴ ἱκανότης τοῦ κ. Βολγκράφ ὡς και ὁ ἀκάματος αὐτοῦ ζήλος ὑπὲρ τῶν ἀρχαιοτήτων θὰ φέρωσι πολλὰ εἰς φῶς πρὸς τιμὴν και αὐτοῦ και τῆς πόλεως ἡμῶν.

Σένης

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

Μετά πολλῆς χαρᾶς παρακολουθοῦμεν τὴν ἀπὸ τοῦ παρελθ. Ἰουνίου ἀρξαμένην διακόσμησιν τοῦ ἐνταῦθα Μητροπολιτικοῦ ναοῦ τοῦ Πολιούχου τοῦ Ἀργεῶς Ἀγίου Πέτρου. Ὁ ἔξοχος καλλιτέχνης κοσμηματογράφος κ. Ἀντ. Πέτας μετὰ τῶν ἐπίσης λαμπρῶν βοηθῶν του κατέβαλεν ὅλον τὸ καλλιτεχνικὸν αὐτοῦ τάλαντον και διεκόσμησε θαυμασίως τὸν ναὸν τοῦτον ὡς ἐμπρέπει εἰς Ναὸν τοῦ Κυρίου και εἰς τὴν μνήμην τοῦ φρουροῦ και προστάτου ἡμῶν Ἀγίου. Μετὰ δύο περίπου μηνῶς ο κ. Πέτας φέρει εἰς πέρας τὴν διακόσμησιν.

Ἡ δὲ ἀγιογράφος ἀρξαμένη ἀπὸ τοῦ Πάσχα συμπληροῖ τὰ ἐπίτηδες ἀφθέντα κενὰ διὰ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἁγίων και ἀγγέλων. Ἐχουσι δὲ γείνη μέχρι τοῦδε 32 Χερουβιμ εἰς τὰ τόξα τῶν θόλων, 16 εἰκόνες προφητῶν και ἁγίων εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν τοξῶν και 16 ἄλλαι ἐκατέρωθεν ὑπὲρ τὰς μεγάλας θύρας και τὰ παράθυρα, ὑπολείπονται δὲ ἐκ τῶν συμπεφωνημένων ἢ πλατυτέρα ἐν τῷ ἱερῷ, ὁ Παντοκράτωρ, 16 ἀπόστολοι και μαθηταί αὐτῶν ἐν τῷ τρούλλῳ ὡς και οἱ ἄλλοι ἁγιογράφοι. Ἐκ τῶν συνειλησμένων

εἰκόνων και ἐκ τῶν σχεδίων τῶν ὑπολειπομένων ἀγόμεθα ἀσφαλῶς νὰ κρίνωμεν, ὅτι ἡ ἀγιογράφος θὰ εἶνε ἐν πᾶσιν ἀρίστη. Ἦτο ἔξοχος και ἐπιτυχῆς ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀγιογράφων κ. κ. Ἀνδρ. Μανάλῃ και Ἐμ. Κουμέλῃ τοῦτο βεβαιοῦται ἤδη ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν τὰ ὁποῖα ἀποθαυμάζουσιν οἱ καθ' ὅλας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας προσερχόμενοι. Ἐνταῦθα δὲν κρίνομεν ἄκαιρον νὰ ἐξάρωμεν ἰδιαίτερος τὴν ἐπιτυχίαν τῆς εἰκόνος τοῦ Πολιούχου μας, ἥτις ἀναπαριστᾷ τὸν ἅγιον ἄνδρα, ὡς περιγράφει αὐτὸν ὁ αὐτόπτης βιογράφος μαθητῆς και διάδοχος αὐτοῦ λέγων ἐπὶ λέξει τάδε. «Καὶ σχῆμα καὶ βάδισμα καὶ βλέμμα και μειδίημα θαυμάζειν ἦν αὐτοῦ και ἀγαπητὸν, εἰς τὶς μιμῆσαιτο, ἰδεῖν τε ἦν και λίαν ἐράσμιος».

Πρὸς διακόσμησιν τοῦ ναοῦ διετέθησαν τὸ κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Δημ. Κατσάμβα ἐκ δέκα χιλιάδων δραχμῶν και ἄλλα μικρότερα πρὸς δὲ και διάφορα ποσὰ προσενεχθέντα παρά τῶν συμπολιτῶν μας και 9 χιλιάδες δραχμῶν, ἃς εἶχε λαμβάνειν ὁ ναὸς ἐκ τοῦ δήμου Ἀργείων.

Πρὸ ἡμερῶν δὲ οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ τούτου μεταδάντες εἰς Ἀθήνας και Πειραιᾶ ἐζήτησαν και τὴν συνδρομὴν τῶν αὐτόθι συμπολιτῶν ἡμῶν, οἵτινες προσέφερον τὰ κατῴθι σημειούμενα ποσὰ, και ἄλλοι δὲ εἶνε προδιατεθειμένοι νὰ καταβάλωσι τὸν ὀβολόντων δὲν πιστεύομεν δὲ νὰ μείνῃ κανεὶς ἀδιάφορος εἰς τόσον θεοφιλὲς και λαμπρὸν ἔργον τιμῶν ἀπαξάπαντας τοὺς Ἀργεῖους.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΑΡΓΕΙΩΝ

Δημήτριος Ἀργυρόπουλος δρ. 500, Παναγιώτης Μπακατσούλας δρ. 200, Πέτρος Κονιάλας 100, Ἀλέξ. Ρετσίνας 100, Ἰω. Σκληρῆς 50, Βασίλ. Κωνσταντόπουλος 50, Δημ. Γερακίτης 50, Κωνστ. Μαμωνᾶς 50, Δημ. Κορδοπάτης 45, Ἰω. Βυρλῆς 25, Βασ. Ἀθανασάκος 25, Κλησιάρχης 25, Κ. Μπούρης 25, Σωτ. Διοικητόπουλος 25, Ἀπ. Σαλωνιτόπουλος 25, Α. Μπαλίτας 25, Καραχάλιος 25, Γ. Ρακόπουλος 25, Γ. Τριπολιτσιώτης 25, Ν. και Δ. Ντόκου 25, Δ. Δασκαλόπουλος 25, Δ. Καλιοντζῆς 25, Ἀδ. Μανιατόπουλος 25, Γ. Βόγλης 25, Μιχ. Στρατόπουλος 25, Ἀθ. Ἀθανασάκος 20, Γ. και Π. Μπούρης 20, Ἀναστ. Παπαδόπουλος 15, Γεώρ. Χρυσός 15, Ἀδ. Παπούλια 15, Γ. Παπέρος 15, Ν. Λάλας 15, Ἀδ. Μανιάτη 10, Διληγιάννης 10, Σωτ. Τζάφας 10, Ἀθ. Τσερτίδης 10, Ἀνδρ. Κασιώνας 10, Γ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΘΙΚΟΝΟΜΟΣ

Πρόεδρος του Συλλόγου

Πάσα έκδοσις πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΔΑΝΑΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΟΜΟΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ὁ κ. Βολγκράφ ὁ τόσῳ εὐγενέστατος ὅσῳ ἀκάματος Ὀλλανδὸς ἀρχαιολόγος ἐξακολουθεῖ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν τῇ δευτέρᾳ τάφῳ τῇ ἀνορυθείτῃ παρὰ τὸ ἀλώνιον τοῦ κ. Χρ. Παδουβανου, καὶ καθ' ἑκάστην φέρει εἰς φῶς ἱγνή διαφόρων ναῶν διαφόρων ἐποχῶν. Ἦδη ἔχει ἀνεύρη 45 κίονας ὑπολογιζομένων καὶ τῶν κενῶν ἐνίαρχο θέσεων, αἱτινες εἶχον κίονας ἐκ πωρίνου λίθου, ὕψους ποικίλλοντος ἀπὸ 1.35 ἕως 2.15 διαμέτρου 0.65. Ἐκ τούτων ἄλλοι μὲν συνίστανται ἐκ δύο, ἄλλοι δὲ ἐκ τριῶν σπονδύλων. Οἱ τρεῖς δὲ πρῶτοι ἀπὸ βερρά συνδέονται κατὰ τὴν βᾶσιν διὰ ὠραίου λιθίνου δικτυωτοῦ πλέγματος ὕψους 0.60, τὸ ὁποῖον ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὰ ξύλινα πλέγματα, τὰ κατασκευαζόμενα διὰ σκιάδας καὶ ἐν οἷς τὰ κενὰ μέρη ἔχουσι σχῆμα ρόμβου. Παρὰ τοὺς κίονας εὐρέθησαν καὶ δύο κιονόκρανα αὐτῶν.

Οἱ κίονες οὗτοι ἀποτελοῦσι κατὰ μῆκος πλευρὰν οἰκοδομήματος, ὅπερ μόνον ἡ δαπάνη καὶ ἡ εἰδικότης τοῦ κ. Βολγκράφ θὰ καθορίσωσιν. Δὲν πρόκειται ὅμως περὶ ναοῦ, διότι καὶ ἡ βᾶσις ἀποτελεῖται ἐκ λίθων ἄλλων οἰκοδομημάτων καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν κίωνων ἀπ' ἀλλήλων (1.40—1.50) δὲν δικαιολογοῦσι τὴν ὑπαρξιν ναοῦ. Ἰσως στοᾶς περὶ τὴν ἀγορὰν συμπληρωθεῖσης ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις.

Ὁ κ. Βολγκράφ μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ ἀκαταπονήτου ζήλου ἀνασκάπτει τὸν περὶ τοὺς κίονας χώρον μέχρι τῆς βᾶσεως αὐτῶν καὶ ἀκολουθεῖ τὴν σειρὰν τῶν κίωνων ἐλπίζει ν' ἀνεύρη καὶ τὴν γωνίαν, ὅποτε θὰ δυνηθῇ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ τὰς ἄλλας πλευρὰς καὶ καθορίσῃ οὕτω σαφῶς τὸ οἰκοδόμημα, τὸ μῆκος αὐτοῦ, τὸ πλάτος, τὸ ὕψος τὴν διεύθυνσιν κτλ.

Ἐν τῇ αὐτῇ τάφῳ εὐρέθησαν καὶ 8 ἐν ὄλῳ πωρίνοι πλάκες φέρουσαι τρίγλυφον ἐπὶ τῆς μιᾶς μετωπικῆς πλευρᾶς καὶ ὅπας πρὸς καθήλυσιν κοσμημάτων, ἢ ἄλλων τινῶν ἀντικειμένων αἱ πλάκες αὗται εἶνε ἐπικεχρισμένα καὶ κεχρωματισμένα ἐν μέρει κυαναῖ, πλὴν μιᾶς, ἥτις εἶνε διὰ χρώματος ἐρυθροῦ καὶ ἰσως ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ οἰκοδόμημα, εἰς ὃ καὶ αἱ ἀνευρεθέντες κίονες.

Ὁμοίως εὐρέθη καὶ λίθος ὀγκωδέστα-

τος, ἐφ' οὗ κατὰ σειρὰν εἶνε βαθεῖται ἐντομαί, αἱτινες ἰσως ἐχρησίμευον ὡς σημειώσεις πρόχειροι ἐργολάβου τινός· ὁμοίως 3 ἑλληνικά νομίσματα καὶ μαρμαρίνη πλάξ ὕψ. 0.24 καὶ πλάτους 0.32 1/2 τοῦ μέτρου, φέρουσα ἐπιγραφὴν ἀποτελουμένην ἐκ 12 στίγων· εἶνε δὲ αὐτὴ χριστιανικῆς ἐποχῆς ὡς δύναται τις νὰ εἰκάσῃ ἐκ τε τοῦ σχήματος, τῶν γραμμάτων καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου (περὶ πράσεως ἐλαίου).

Τοιαῦτα περίπου τὰ μέχρι σήμερον ἀνακαλυφθέντα ὑπὸ τοῦ ἱατροποδῆ ἀρχαιολόγου κ. Βολγκράφ, ὅστις ἐὰν ἔχη μέσα ἀνάλογα πρὸς τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ἀσφαλῶς θὰ φέρῃ εἰς φῶς μίαν νέαν μεγαλυτέραν Ὀλυμπίαν, τὴν ἀγορὰν καὶ τὴν πόλιν τοῦ ἀρχαίου Ἀργεῖος.

Σένεξ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τὴν προπαρελθ. Κυριακὴν ὁ ἀκάματος καὶ ρέκτης Δευθυντὴς τοῦ ἐν Τίρυνθι Γεωργικοῦ Σταθμοῦ κ. Σπ. Χασιώτης, μέλος ἐπίτιμον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου ὠμίλησεν ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως ἡμῶν πρὸς ἄπειρον πλῆθος καὶ ἐπὶ μίαν δλόκληρον ὥραν ἐπὶ θέματος λίαν ἐνδιαφέροντος τὸν γεωργικὸν καὶ κτηνοτροφικὸν κόσμον, πρὸς ὃν ἔδωκε τὰς καταλλήλους συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας πρὸς προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν ἑκατέρου τῶν δύο τούτων παραγόντων τοῦ πλούτου, ἥτοι τῆς γεωργίας καὶ κτηνοτροφίας. Παρακολουθήσαντες τὴν πρακτικωτάτην καὶ ὠφελιμωτάτην ταύτην διδασκαλίαν τοῦ κ. Χασιώτου, σημειώμεν ἐνταῦθα περιληπτικῶς καὶ κεφαλαιωδῶς τὰ μέρη, τὰ ὅποια ἀνέπτυξε.

Φιλοπονία τῶν Ἀργείων

Ἐξήρην ἐν πρώτοις τὴν φιλοπονίαν τῶν Ἀργείων καὶ τὴν πρὸς τὴν γεωργίαν ἀγάπην αὐτῶν. Ἐν Ἀργεῖ ὅχι μόνον οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος γεωργοὶ καλλιεργοῦσιν ἐπιμελῶς τὴν γῆν καὶ παράγουσι ποικίλιαν προϊόντων, ἐνεκὰ τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἐπέινασαν ἢ προσέφυγον εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως οἱ παραγωγαὶ ἄλλων μερῶν, ζητοῦντες τὴν δημοσίαν σύνδρομὴν

ἢ ἀπαλλαγὴν ἐκ φορολογίας τινός, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι μὴ γεωργοὶ, ἐπιστήμονες δηλ. ἔμποροι καὶ βιομηχανοὶ μετὰ πολλοῦ ζήλου εἶνε ἐπιδοσόμενοι εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς, καὶ θεωροῦσι τιμὴν αὐτῶν νὰ ἔχωσι τὰ δικαιώματα καὶ νὰ ὑπεβάλλωνται εἰς ὅλας τὰς ὑποχρεώσεις τῶν γεωργῶν. Ἡ φιλοπονία τῶν Ἀργείων εἶνε ἐγνωσμένη πανταχοῦ, ὅχι μόνον εἰς τὴν γεωργίαν ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα εἶδη τῆς βιομηχανίας, ἐν οἷς διαπρέπουσι τόσον ἐνταῦθα, ὅσον καὶ ἐν Πειραιεὶ καὶ πολλαχῶς.

Σταφὶς σουλτανίνα

Οἱ Ἀργεῖοι, εἶπεν ὁ κ. Χασιώτης, γνωρίζουσι νὰ καλλιεργῶσι κάλλιστα τὸ εἶδος τοῦτο τῆς σταφίδος, τὸ ὁποῖον εἶνε ὡς ἔχει ἀποδειχθῇ λίαν ἱκανοποιητικόν· δὲν προτέθηκέ τι νεὸν ὅσον ἀφορᾷ τὴν περιποίησιν τοῦ εἶδους τούτου, καθ' ὅσον οἱ σταφδοκτῆμονες ἔχουσι κατανόησιν πληρέστατα καὶ ἐφαρμόζουσιν ἐπακριδῶς τὰς γνωστάς ὁδηγίας. Ἐπήρσε δὲ καὶ τὴν περίνοιαν, μεθ' ἧς προβαλόμενοι εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑποδεικνυομένων ἐρίστε νῶν ὁδηγιῶν· εἶνε πάντοτε συντηρικοὶ προκειμένου περὶ τούτου, διότι πρῶτον πειραματίζονται καὶ κατόπιν ἐφαρμόζουσι τὰς νέας ὁδηγίας· τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε λαμπρόν, διότι πολλάκις συμβαίνει ἐνεκὰ κλιματολογικῶν λόγων νὰ μὴ ᾔνε ἐφαρμόσιμα πολλὰ τῶν ὑποδεικνυομένων μέτρων. Ἀφ' οὗ ὑπέμνησεν ὁδηγίας τινὰς περὶ ψεκασμοῦ, θειώσεως κλπ. συστάσεως τὴν ἐπαύξησιν τῶν φυτειῶν τῆς σουλτανίνας, διότι τὸ εἶδος τοῦτο εἶνε τὰ μέγιστα ἱκανοποιητικόν· ἐτόνισεν ὅμως, ὅτι ἡ ἔκτασις τῶν κτημάτων τούτων δὲν πρέπει νὰ ᾔνε μεγάλη, ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ οἰκογένεια νὰ καλλιεργῇ αὐτὴ τὴν τοῦλάχιστον νὰ ἐπιβλέπῃ, διότι τὰ κτήματα ταῦτα ἔχουσιν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ἐπιβλέψεως καὶ ἐργασίας τοῦ ἰδιοκτῆτου· 8—12 στρέμματα εἶνε ἀρκετὰ δι' ἑκάστην οἰκογένειαν καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται νὰ καλλιεργηθῇ διὰ τῶν χειρῶν τῆς οἰκογενείας κατὰ τὸ πλεῖστον. Ἡ διὰ ξένων γιγνομένη ἐπιβλεψὶς ζημίαν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπιφέρει.

Ἡ ἐφετερινὴ ἐσοδεία

Ἡ ἐσοδεία ἐφέτος τῶν σταφιδαμπέλων εἶνε λαμπρὰ ὡς ἀντελήφθη διὰ τῶν ἰδίων

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΕΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΙΚΟΝΟΜΟΣ

Πρόεδρος του Συλλόγου

ΔΑΝΑΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΟΜΟΝΤΜΟΤ ΣΤΑΛΟΓΟΤ

Πᾶσα ἀπουτολὴ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἐν τῇ αὐτῇ τάφρῳ (δρα προηγ. φύλλον) πρὸς τελείαν ἀνεύρεσιν καὶ τῆς βάσεως τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς, ἥς ἡ γωνία ἀνευρέθη εἰς μήκος 104 μέτρων τῆς τάφρου. Ἐν τῇ πλευρᾷ ταύτῃ σώζεται ἡ ἀρχαιοτάτη βάση ἐκ λίθων παμμεγίστων μήκους καὶ 2, 50 μ.

Πρὸ τῆς γωνίας καὶ πρὸς βορρᾶν εὐρέθησαν δύο βάσεις ἀγγυμάτων. Ἐκ τούτων ἡ μία εἶναι προσκεκολλημένη εἰς τὴν γωνίαν καὶ σώζει καὶ τὴν ἀνωτάτην πλάκα, ἐφ' ἣς ἐστηρίζετο τὸ ἀγάλμα φέρει δὲ ἡ πλάξ αὐτὴ κοιλότητος ἐν τῷ σχήματι τοῦ πέλματος τοῦ ποδὸς καὶ ἐν ἐκάστῃ τούτων σώζονται δύο ὅπαι πρὸς προσαρμογὴν τοῦ ἀγάλματος· μεταξὺ δὲ τῶν κοιλοτήτων τούτων τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ποδῶν ὑπάρχει καὶ ἐτέρα τις μικρὰ πρὸς ὑποδοχὴν βακτηρίδας. Ἐδῶ πλησίον ἀνευρέθη καὶ ἡ ἄκρα χεὶρ ἀγάλματος μαρμαρίνου, Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς, καὶ τμήμα ὤμου καὶ βραχίονος.

Ἡ Α. πλευρὰ ἔχει ἐκσκαφῇ εἰς μήκος 18 περίπου μέτρων καὶ οὕτω αἵρεται ἡ πιθανότης τοῦ ὅτι αἱ ἀνακαλυπτόμεναι βάσεις εἶναι στοᾶς. Ἐν τῇ πλευρᾷ ταύτῃ ἀνεκαλύφθη λίθος ἐνεπίγραφος ἐκ 16 στίχων Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς ὕψους 0, 70 καὶ πλάτους 0, 45 μ. Ὁμοίως ἀνευρέθη καὶ μαρμαρίνη πλάξ μ. 1, 20. πλ. 0, 60 καὶ ὕψ. 0, 45, ἐν ἣ εἶναι ἀνεωγμένα δύο κοιλοότητες διαμέτρου 0, 24 καὶ βάθους 0, 24, αἵτινες καταλήγουσιν εἰς μικρὰς ὁπὰς εὐρισκομένας ἐπὶ τῆς ἄλλης πλευρᾶς. Ἡ μία τῶν κοιλοτήτων τούτων σώζεται τελεία, οὐχὶ δὲ καὶ ἡ δευτέρα, διότι ἡ πλάξ εἶναι τεθραυσμένη ἐν τῷ μέσῳ ταύτης. Φαίνεται δὲ ὅτι ὑπῆρχε καὶ τρίτη κοιλότης. Ἐπὶ τῆς πλευρᾶς δ' ἐφ' ἣς αἱ κοιλοότητες σώζονται καὶ αἱ λέξεις.

...ΟΣ ΑΓΟΡΑΝΟΜΩΝ

...ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΟΛΕΙ.

Φαίνεται, ὅτι πρόκειται περὶ δημοσίων δι' ὕψος μέτρων τοποθετημένων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐνθα ὁ βουλούμενος τῶν ἀγοραστῶν ἠδύνατο νὰ ἐξελέγξῃ τὸ βάρος τοῦ πωληθέντος αὐτῷ ὕψους χύλων αὐτὸ ἐντός τινος τῶν κοιλοτήτων, ὧν ἡ

χωρητικότητα ἦτο ὠριμένη. Περὶ λᾶμβανε δὲ τὸ ὕψος αὐτοῦ ὁ ἐξελέγχων διὰ τῆς μικρᾶς ὁπῆς τῆς εὐρισκομένης ἐν τῇ αὐτῇ πλευρᾷ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Βολγκράφ ἐξετέλεσε δοκιμαστικὰς ἀνασκαφὰς καὶ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἡμῶν Λαρίση. Ἀνῶρυε δὲ δύο δοκιμαστικὰς τάφρους ἐν τῷ περιβόῳ τοῦ ἐσωτερικοῦ τείχους καὶ ἡ μὲν μία ἀρχεται ἀπὸ τοῦ πρὸς Β. τείχους καὶ διευθύνεται πρὸς Ν εἰς μήκος περίπου 10 μέτρων, ἡ δὲ ἐτέρα εἶναι κάθετος εἰς τὸ πρὸς Ν ἄκρον τῆς πρώτης καὶ διευθυνομένη πρὸς Α φθάνει μέχρι τῶν θεμελίων τοῦ κυκλικοῦ Ἐνετικῶ τείχους. Ἐν τῇ πρώτῃ τάφρῳ ἀνευρέθησαν θεμέλια πωρίνου οἰκοδομήματος, ἅτινα καθ' ὅλην τὴν τάφρον διακόπτονται διὰ κυκλοτερῶν βόθρων, βάθους 1 1/2 περίπου μέτρου καὶ ἴσης περίπου διαμέτρου, καὶ ἐνὸς χάσματος ἰσοβαθοῦς πρὸς τοὺς βόθρους. Ἀπὸ τῆς γωνίας δέ, ἣν σχηματίζουσιν αἱ δύο τάφροι, ἀρχεται τείχος ἐκ λίθων ἀρχαίας ἐποχῆς μήκους περίπου 4 μέτρων, ἔπειτα διάλειμμά τι ἐπιστρωμένον καὶ εἰς τὰ νέος τοῖχος ἐξικνούμενος μέχρι τοῦ Ἐνετικῶ τείχους· φαίνονται ὅμως καὶ τοῖχοι διευθυνομένοι ἀπὸ Β πρὸς Ν ἐν τῇ ἀπὸ Δ πρὸς Α τάφρῳ.

Ἐν ταῖς τάφροις ταύταις εὐρέθησαν καὶ λίθοι πωρίνοι, τμήματα πωρίνων πλακῶν ἀναγλύφων, ἀνηκουσῶν ἴσως εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῶν θεμελίων τῆς πρώτης τάφρου, καὶ τμήματα μαρμαρίνα ἀνάγλυφα ναοῦ χριστιανικοῦ.

Οὕτως ἐλθῆσαν αἱ ἐν Λαρίση δοκιμαστικαὶ ἀνασκαφαί, ἃς ἐξετέλεσεν ὁ κ. Βολγκράφ πρὸς μελέτην περὶ ἀνευρέσεως τοῦ ναοῦ τοῦ Λαρισσαίου Διὸς, περὶ οὗ ὁ Πausanias ἐν βιβλ. II, 165, 4 λέγει.

«Ἐπ' ἄκρα δὲ ἐστὶ τῇ Λαρίση Διὸς ἀπέκλῃσιν Λαρισσαίου ναός, οὐκ ἔχων εὐροφον· τὸ δὲ ἀγαλμα ξύλου πεποιημένον οὐκέτι ἐστηκες ἦν ἐπὶ τῷ βάθρῳ».

Ἐξακολουθῶν δὲ ὁ Pausanias περιγράφει τὸ ξόανον ἔχον καὶ τρίτον ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἦτο δὲ τοῦτο πατρῶον τῷ Πριάμῳ τῷ Λαομέδοντος, καὶ διὰ τοῦτο εἰς αὐτὸ κατέφυγεν ὡς ἱκέτης ὁ γέρον Πριάμος κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἴλιον εἰσβολὴν τῶν Ἑλλήνων. Μετεκόμισε δὲ τὸ ξόανον τοῦτο ἐκείθεν μετὰ

τὴν ἄλωσιν τοῦ Ἴλιου ὁ Καπανεύς.

Ἐχει δὲ τὸ ξόανον τρεῖς ὀφθαλμοὺς, ἵνα παραστήτῃ τὸν πατέρα ἀνδρῶν τε θεῶν τε Δία ἐφορῶντα καὶ ἐπὶ τριῶν στοιχείων, δηλ. τοῦ οὐρανοῦ ἐξ οὗ καὶ οὐρανίων, τῶν ὑπὸ γῆς (ἐξ οὗ καὶ καταχθόνιος καθ' Ὁμήρον), καὶ τῆς θαλάσσης (ἐξ οὗ καὶ ὁ ἐν θαλάσσῃ κατ' Αἰσχύλον).

Ὅλην δὲ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα κατήνάλωσεν ὁ κ. Βολγκράφ ἀνασκαπτῶν δύο ἀρχαίους μεγάλους τάφους προμυκηναϊκῆς ἐποχῆς, πλησίον τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκσκαφέντων. Εἰς τὸν ἕνα τοῦτον εὐρέθησαν φύλλα χρυσοῦ, διάφορα μικρὰ κοσμήματα, ὡς καὶ πήλινα ἀγγεῖα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τεθραυσμένα. Περὶ τῶν τάφων τούτων εἰς τὸ ἐπόμενον θέλομεν διαλάβῃ. Senex

ΑΙ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΜΕΝΑΙ

Εἶχομεν ἀναγνώσῃ ἐν τῇ συναδέλφῳ «Γορτυνία» τῆς Τριπόλεως, ὅτι ἐπιστολὴ τις συστημένη ἐξ Ἀμερικῆς ἀνεκαλύφθη παρὰ τῆς Ταχ. Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ὅτι ἔφερε σημεῖα παραβιάσεως, ὅτι συνετάχθη τὸ ἀπαιτούμενον πρωτόκολλον καὶ ἡ ἐπιστολὴ ἀπεστάλη εἰς τὸν πρὸς δν ὅρον, ἐνθα ἐκλήθη ὁ πρὸς δν διηυθύνετο ἡ ἐπιστολὴ Δ. Παπαδόπουλος, ὅστις ἀνοίξας τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνω ὅτι τοῦ ἀπεστέλλετο μία λίρα, ἥτις εἶχε κάμη πόδια κατὰ τὴν ἑκφρασιν τῆς συναδέλφου.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον μετ' ἐκπλήξεως ἀνέγνωμεν, εἶδομεν κατ' αὐτὰς καὶ ἐνταῦθα εἰς βάρος συμπολιτῶν μας. Πρὸ ἡμερῶν ἡ συμπολιτικὴ ἡμῶν Σοφία Κ. Τημελὴ ἐκλήθη παρὰ τοῦ ἐνταῦθα ταχ. ἐπιστάτου νὰ παραλάβῃ ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ Νέας Ὑόρκης, συστημένην ὑπ' ἀριθ. 27531 συνοδευομένην μὲ πρωτόκολλον τῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν ἀφ' οὗ δὲ ἠνοίξεν ἡ κυρία Τημελὴ τὴν ἐπιστολὴν, ἣν ἀπέστειλεν ὁ ἐν Σικάγῳ σύζυγός της, παρετήρησεν ἐκπληκτός ὅτι ἔλλειπον αἱ 240 δραχμαί, ἃς δι' αὐτῆς ἔστειλεν ὁ σύζυγός. Καὶ ἄλλη ὡσαύτως ὑπ' ἀριθ.

ἀγαθὸν δένδρον πάντοτε καρποῦς καλοῦς ποιεῖ. Οἱ ἀγαθοὶ ἐπομένως λόγοι καὶ τὰ καλὰ ἔργα ἀποτελοῦσι τὴν βάσιν τῶν εὐγενεστέρων χαρακτήρων· ἐν ᾧ τὰ φαύλα ἔργα τοῦναντίον εἶνε προϊόντα τῶν ἀχαρακτηρίστων καὶ ἀγενῶν.

Ἔχομεν συμφέρον πάντες καὶ ὡς ἄτομα, καὶ ὡς μέλη οἰκογενείας, καὶ ὡς πολῖται, καὶ ὡς χριστιανοὶ νὰ μορφώμεν οὐ μόνον ἐν ἡμῖν αὐτοῖς χαρακτήρα ἠθικόν, ἀλλὰ καὶ νὰ συντελώμεν ἕκαστος κατὰ τὸ δυνατόν, ὅπως πάντες διαπλασθῶσι κατὰ τὸν ἠθικὸν νόμον, ὅστις μορφώνει τοὺς ἠθικοὺς χαρακτήρας καὶ ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐκπηγάξει ἡ εὐδαιμονία τῶν ἀτόμων καὶ τοῦ ἔθνους. Δὲ τοῦ ἠθικοῦ χαρακτήρος θὰ ἐκλείψωσι τὰ κοινωνικὰ ἔλκη, θὰ ἐπέλθῃ εὐνομία καὶ τάξις διαρκής, ὅπως διαρκής εἶνε καὶ ὁ ἠθικὸς νόμος. Οἱ καλοὶ χαρακτήρες δὲν μεταβάλλονται ποτε, ἀλλὰ μένουσι σταθεροί, ἐν οἷς ἔμαθον καὶ ἐπιστώθησαν. Ἡ πρόοδος ἡ ἔθνικὴ καὶ ἡ παγίωσις τῆς τάξεως θέλει κατορθωθῇ ὅταν καταβληθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἰδίως ἡ δέουσα φροντίς πρὸς διάπλασιν καὶ μόρφωσιν χαρακτήρων.

ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ὁ κ. Βολγκράφ ἐπανελάβε τὴν ἀνασκαφὴν τῆς Ἀνατολικῆς πλευρᾶς τοῦ ἐν ἁλωνίοις εὐρεθέντος οἰκοδομημάτων. Ἀνευρέθη δὲ ἡ βάσις ὀλοκλήρου ταύτης τῆς πλευρᾶς, ἥτις ἔχει μῆκος 23,30, εἰς τὸ τέλος τῆς πλευρᾶς ταύτης ἀρχεται ἡ Νοτία πλευρὰ ἐν γωνίᾳ ἀμβλείᾳ καὶ οὐχὶ ὀρθῇ. Φαίνεται δ' ἡ τρίτη αὕτη πλευρὰ ἀνευ κίωνων, διότι οὐδὲ αἱ ἐπὶ τῆς βάσεως θέσεις τῶν κίωνων φαίνονται, ὡς συμβαίνει τοῦτο ἐν τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ. Τὴν τρίτην ταύτην πλευρὰν ἀνέσκαψεν εἰς μῆκος μόνον 10 μέτρων, οὐδὲ θὰ συνεχίσῃ ταύτην, πρὸς παρακολούθησιν τῆς ὁποίας θὰ χρειασθῶσιν οὐκ ὀλίγα χρήματα, ἐν ᾧ ἂν ἑτέρου δὲν θὰ προκύψῃ τί νέον, ἂν οὐ εἰκάζεται ἡ διεύθυνσις καὶ τὸ μῆκος αὐτῆς.

Ἐντεῦθεν ὁ κ. Βολγκράφ μετένεγκε τὴν δοκιμαστικὴν αὐτοῦ σκαπάνην εἰς θέσιν πορτίτσες, ἐνθα οἱ πέρυσιν ἀνακαλυφθέντες τάφοι. Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ γραμμῇ ἐκείνῃ καὶ κατὰ συνέχειαν ἀνέσκαψεν ἑτέρους τρεῖς, ὧν ὁ πρῶτος εἶναι καὶ ἀρτιώτερος καὶ μεγαλοπρεπέστερος, τῆς κυρίας εἰσόδου τοῦτου αἱ παραστάδες εἶναι ἐπικεχρισμέναι καὶ κεχρωματισμέναι διὰ βυθίως ἐρυθροῦ χρώματος, ὅπερ διατηρεῖται ζωηρότατον καίτοι ὁ τάφος ἐλαξέυθη πρὸ 3000 καὶ ἐπέκεινα

ἑτῶν. Δυστυχῶς καὶ οὗτος, ὡς καὶ πάντες οἱ λοιποί, ἔχει συληθῇ καίτοι δὲν παρυστᾷ σημαία ἐξωτερικὰ συλήσεως ὡς οἱ λοιποί. Ἐκ τῶν συληθέντων ὅμως ἔπesson φαίνεται διάφορα τεμάχια ποικίλων χρυτῶν κοσμημάτων καὶ ἀγγείων, ἅτινα προκαλοῦσι τὴν φαντασίαν, ἵνα πλάσῃ τὸν πλοῦτον, ὅστις εἶχε ταφῇ ἐκεῖ.

Εὐρέθησαν δηλ. χρυσὰ τεμάχια περιδεραιοῦ κομψότατα κεκοσμημένα, διάφορα τμήματα φύλλων χρυσοῦ φέροντα καὶ ταῦτα ποικίλους ρόδακας καὶ παραστάσεις, ποικίλοι κόμβοι κομβολογίου, χρυσαὶ κεφαλαὶ ἡλῶν ξίφους, ποικίλα κομβία ἐξ ὑαλώδους τινὸς μείγματος, πλείστα τεμάχια ἐξ ὁποῦ ἐλθόντος μετὰ ποικίλων παραστάσεων οἷον λύρας, πολυπόδων κτλ. Τέσσαρα δὲ τεμάχια ἐλεφαντίνου ὁποῦ φαίνονται τμήματα μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πλακός· τὸ ἐν τούτων παριστᾷ κεφαλὴν ἀνθρώπου μετὰ τοῦ ἄνω μέρους πτερυγῶν, τὸ ἄλλο δύο πτερυγας πρὸς τὰ ἄνω διευθυνομένας, τὸ τρίτον βάσιν δένδρου, καὶ τὸ τέταρτον τὰ ὀπίσθια λέοντος ἢ κυνὸς καθημένου μετὰ οὐρᾶς, τὸ ὅλον ἴσως παρίστα Σφίγγα καθημένην. Ὁμοίως εὐρέθησαν καὶ ἄπειρα τεμάχια διαφόρων ἀγγείων μετὰ χρωματιστῶν παραστάσεων, ὡς καὶ δύο στόμια ἀλέραια μεγάλων ἀγγείων, ἅτινα εἶχον τοποθετηθῇ εἰς τὰς δύο γωνίας τοῦ τάφου καὶ εἶχον ἐπικαλυφθῇ διὰ πλακῶν.

Τοῦ δευτέρου τάφου ἡ θόλος εἶχε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καταπέσῃ· ἐν τούτῳ οὐδὲν ἄξιον λόγου εὐρέθη.

Ὁ τρίτος τάφος φαίνεται ὅτι εἶχε καταλειφθῇ ἡμιτελής καὶ μόλις τὸ ἄνω τῆς θόλου εἶχε συντελεσθῇ. Ἐν τῇ μικροτάτῃ ὅμως αὐτοῦ κοιότητι ἀνευρέθησαν 15 μικρὰ ἀγγεῖα ποικίλων κανονικωτάτων σχημάτων, καὶ ὡραίων χρωμάτων.

Οὕτως ἐληξάν καὶ αἱ διὰ τάφους δοκιμαστικαὶ ἀνασκαφαὶ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς Νοτίας κλιτύος τῆς Ἀσπίδος.

Ἦδη ὁ κ. Βολγκράφ συνεχίζει τὰς ἐν τῷ μέσῳ τῆς Νοτιοδυτικῆς κλιτύος τῆς Ἀσπίδος ἀνασκαφάς. Ἐκαθάρισε καὶ ἐπλάτυνε τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν λαξευτὴν κλίμακα (ὄρα προηγούμενα φύλλα «Δαναοῦ») καὶ ἤνοιξε διαφόρους τάφους κατὰ διαφόρους διευθύνσεις. Ἐν ἑκάστῃ τάφῳ εὐρίσκει τοίχους Βυζαντινῆς καὶ ἀρχαίας ἐποχῆς πλὴν οὐδὲν δύναται ἤδη νὰ καθορισθῇ ἀνευ εὐρυτέρων ἀνασκαφῶν. Παρὰ τὸν πέρυσιν ἀνευρεθέντα Βυζαντινὸν ναὸν εὐρέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ διαμερίσματος, ἐν ᾧ ἐτελεῖτο ἡ βάπτισις.

Ὁμοίως ὁ κ. Βολγκράφ ἐπελήφθη τοῦ καλυτέρου καθαρισμοῦ τῶν τοίχων τῶν

μικηναιῶν οἰκοδομημάτων τῶν πέρυσιν ἀνευρεθέντων ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τῆς Ἀνατολικῆς κλιτύος τῆς Ἀσπίδος.

Δὲν γνωρίζομεν ἂν θὰ συνεχίσῃ καὶ τοῦ τὰς ἀνασκαφὰς ὁ κ. Βολγκράφ, εὐχόμεθα ὅμως, ἵνα ἐξακολουθῇ τρέφων τὸν αὐτὸν ζῆλον ὑπὲρ τῆς ἀνευρέσεως τῶν διαφόρων ναῶν καὶ οἰκοδομημάτων τῶν προγόνων ἡμῶν.

Senex

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΣ

Πρόεδρος του Συλλόγου

Πᾶσα ἀποστολὴ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

ΔΑΝΑΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΟΜΟΝΤΜΟΥ ΣΤΑΛΟΓΟΥ

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΜΟΡΦΩΝΕΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ κατεδείξαμεν ὅτι ὁ ἠθικὸς χαρακτήρ τοῦ ἀνθρώπου εἶνε ὁ σπουδαιότατος παράγων τῆς εὐδαιμονίας τῶν ἀτόμων καὶ τῆς κοινωνίας. Οἱ ἠθικοὶ δὲ χαρακτήρες μορφοῦνται ὅταν διαπλασθῇ ἡ καρδιά ἐπὶ τῇ βάσει τῶν αἰωνίων ὅρων τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ὅστις ὑπ' αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐξαγγέλλεται καὶ τὸν ὅποιον οὐδεὶς ἀγνοεῖ. Ὁ ζῶν κατὰ τὸν ἠθικὸν νόμον ἔχει χαρακτήρα σθερρόν καὶ πράττει πάντοτε τὸ συμφέρον καὶ εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀθρώπους.

Πρὶν ἢ δὲ ὁ ἄνθρωπος ἔλθῃ εἰς κατὰστασιν νὰ ἐνεργῇ καὶ ζῇ μόνος ὅπως ὀρίζει ὁ ἠθικὸς νόμος, ἔχει ἀνάγκην εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἐκ τῆς νηπιακῆς ἀκόμῃ ἡλικίας, νὰ ἐθισθῇ ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ ἀγαθοῦ, νὰ εὐκολώτερον μετὰ ταῦτα πράττῃ τὸ ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον. Ἡ οἰκογένεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρίσκεται ἅμα γεννηθῇ ὁ ἄνθρωπος, εἶνε τὸ πρῶτον ἐργαστήριον, ἐν τῷ ὁποίῳ κατεργάζεται καὶ μορφοῦται ὁ ἠθικὸς χαρακτήρ. Ἡ οἰκογένεια ἀξίζει διὰ μυρίους διδασκάλους ἐν τῷ μέλλοντι, διότι ἐν αὐτῇ πρῶτον ἀναπτύσσεται ἡ καρδιά, ἐξ ἧς ἀπορρέουσιν αἱ ἐπιθυμίαι, προσκτῶνται αἱ ἔξεις εἴτε πρὸς τὸ ἀγαθόν, εἴτε πρὸς τὸ κακόν. Ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ὁ χαρακτήρ λαμβάνει τὸν πρῶτον τύπον τοῦ πονηροῦ ἢ τοῦ ἀγαθοῦ· εἶνε διὰ τοῦτο ἡ οἰκογένεια τὸ σπουδαιότατον σχολεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ ἄνθρωπος δύναται ν' ἀποβῇ ἀγαθός, ἔχων δηλ. ἠθικὸν χαρακτήρα, ἢ νὰ γείνη πονηρός, ἐπιβλαβὴς εἰς ἑαυτὸν καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ἡ οἰκογένεια καὶ μόνη, ἀνευ τῆς περικτερέως ἐπιμελείας, εὐκόλον εἶνε νὰ παράσχῃ τῇ κοινωνίᾳ χρηστοὺς πολίτας, ἠθικοὺς ἀνδρας, ὅταν ἐπιμεληθῇ τῆς ἀνατροφῆς τῶν μικρῶν τέκνων κατὰ τὸν ἠθικὸν νόμον. Τὸ παιδίον ἀδύνατον νὰ βοηθῇ ἑαυτό, λαμβάνει παρ' ἄλλων τὴν βοήθειαν καὶ τὰς ὁδηγίας, ὅπως λαμβάνει καὶ τὴν τροφήν. Αἱ διαφοραὶ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ παραστάσεις ἀποτυπώνονται καὶ δια-

μένουσι ζωηραὶ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ παιδὸς καὶ εἶνε ἀνεξάλειπτοι πολλάκις διὰ τῆς μετὰ ταῦτα ἐπιμόνου καὶ ἐνδελεχοῦς διδασκαλίας· αἱ παραστάσεις λοιπὸν αἱ πρῶται ἐν τῷ οἴκῳ πρέπει νὰ εἶνε ἠθικαὶ. ἵνα μορφωθῇ ἠθικὸς χαρακτήρ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Τὸ παιδίον διδάσκεται τὸ πρῶτον διὰ τῆς μιμήσεως, ἐπιθυμεῖ δὲ καὶ πράττει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον βλέπει, διὰ τοῦτο τὸ παράδειγμα ἐν τῷ οἴκῳ ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων πρέπει νὰ εἶνε πάντοτε καλόν, ἵνα διαπαιδαγωγηθῇ ὁ παῖς καὶ καταστῇ διὰ τῆς ἐξέως χρηστὸς ἀνὴρ.

Τὸ καλῶς διαπαιδαγωγηθὲν παιδίον δεικνύει τὸν μέλλοντα ἀνδρα. «Τὸ παιδί εἶνε ὁ πατήρ τοῦ ἀνδρός» λέγει ποιητῆς τις.

Ἐν ᾧ δὲ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τελεσιουργεῖται τὸςον μέγα ἀγαθὸν καὶ διὰ τὰ άτομα καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν, διότι ἡ κοινωνία ἀπὸ ἀτομα συγκροτεῖται, οἱ γονεῖς, οἱ ἄρχοντες οὗτοι τοῦ οἴκου πρῶτιστον καθήκον πρέπει νὰ ἔχωσι τὴν διάπλασιν τῆς τρυφεράς τῶν τέκνων αὐτῶν καρδίας, ὥστε αὕτη πάντοτε νὰ θέλῃ τὸ ἀγαθόν, μισῇ δὲ καὶ ἀποστρέφῃται τὸ κακόν. Τὸ καλὸν παράδειγμα τῶν γονέων εἶνε πρωτίστως ὁ μέγας παράγων τοῦ ἠθικοῦ τῶν τέκνων. Ἡ καλὴ κατ' οἶκον ἀνατροφή τῶν τέκνων ἐξασφαλίζει κατὰ μέγα μέρος καὶ περιφρουρεῖ αὐτὰ ἐν τῷ μέλλοντι ἀπὸ παντὸς ἐπικειμένου πονηροῦ.

Ἡ μήτηρ περισσότερον τοῦ πατρὸς δύναται νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, διὰ τοῦ ἰδίου δὲ παραδείγματος νὰ μορφῶνῃ αὐτά. Τὰ τέκνα ἐν τῷ οἴκῳ ἔχουσι πάντοτε ἐνώπιον αὐτῶν τὴν μητέρα καὶ πρὸς αὐτὴν ἀδιαλείπτως ἀπειλίζουσι καὶ μιμοῦνται ἀσυνειδήτως τὸ παράδειγμα αὐτῆς, διὰ τῆς μιμήσεως δὲ ταύτης κατορθοῦται ἡ ἔξις, ἥτις γίνεται φύσις. Αἱ καλὰι μητέρες εἶνε κυρίως αἱ μορφοῦσαι τοὺς ἠθικοὺς χαρακτήρας τῶν παιδῶν, τῶν μετὰ ταῦτα ἀνδρῶν καὶ πολιτῶν· πρέπει δὲ νὰ ὑπερφηανεύονται αὐταὶ διότι πρὸ τοῦ κοινοῦ παρουσιάζονται φέρουσαι ἀληθῆ κοσμήματα, τὰ ἠθικῶς μεμορφωμένα τέκνα αὐτῶν, ἀπέναντι τῶν ὁποίων ὁ μάταιος ὕλικὸς κόσμος, ὅσῳ πολυτελής καὶ ἂν εἴνε, εἶνε μηδέν.

Δὲν ἔχομεν σήμερον χαρακτήρας ἠθικοὺς, ὡς ἔπρεπε, καὶ κακοδαιμονοῦμεν, ὡς μὴ ὠφέλε, διότι ἡ οἰκογένεια παρημέλησε τὸ ὕψιστον τοῦτο καθήκον περὶ ἄλλα μεριμνῶσα καὶ τυρβάζουσα, ἐν ᾧ ἐνός ἐστὶ χρεῖα, τῆς μορφώσεως δηλονότι τῶν τέκνων. Ἐκ τῆς ἀδιαφορίας δὲ ταύτης τῆς οἰκογενείας πρὸς ἠθικὴν διαπαιδαγωγήσιν προέκυψε κακὸν περιβάλλον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἀπομαρτίνεσθαι καὶ καταστρέφεται πᾶς ἀγαθὸς βλαστός, εἰάν ποῦ ἤθελεν εὐρεθῇ.

ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦσιν ἰδίᾳ ἐντὸς τοῦ περιβάλλοντος τοῦ τείχους τοῦ περιβάλλοντος τὴν κορυφὴν τῆς Ἀσπίδος.

Ἐκαθρίσθησαν ἐπιμελέστατα καὶ προσεκτικώτατα πάντες οἱ τοῖχοι τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν πλευρὰν πέρυσιν εὐρεθέντων οἰκοδομημάτων, ὥστε εὐκόλως δύναται τις ἤδη νὰ διακρίνῃ καὶ παρακολουθήσῃ τὴν διεύθυνσιν τῶν τοίχων τῆς προμυκηναϊκῆς καὶ τῶν τῆς ἐλληνικῆς ἐποχῆς, ἀφ' οὗ ἔχει ὡς ἀσφαλὴ ὁδηγὸν τὸ μεγαλύτερον ὕψος ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τῶν τοίχων τῆς ἐλληνικῆς ἐποχῆς καὶ τὸ ὅτι οὗτοι ἔχουσιν ὡς ἑδαφος στρώματα γῆς, ἅτινα ἐπεκάθησαν ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων τοίχων.

Εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ταύτην πλευρὰν ἐπιζητεῖται ἡ συμπλήρωσις καὶ καθαρις τοῦ τείχους καὶ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ πύργων. Ἐδῶ δὲ εὐρέθη καὶ τείχος διευθυνομένον πρὸς τὰ κάτω, δηλ. τὴν πόλιν, καὶ τοῦτο βεβαίως εἶνε πλευρὰ τειχῶν, ἅτινα συνέδεον τὴν πόλιν μετὰ τῆς ἀκροπόλεως· «Ἀσπίδος».

Καὶ κατὰ τὴν Νοτιὰν πλευρὰν ἐστρεψε τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ὁ κ. Βολγκράφ καὶ ἐκαθάρισε τελείως τὴν πέρυσιν ἐντὸς τῶν τειχῶν ἐκσκαφίσαν ξεζαμενὴν ἀνεῖρε καὶ παρηκλωθῆσε τὰς διαφορὰς αὐλακας, αἵτινες ἔφερον τὰ διάφορα ὁμβρία ὕδατα ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς Ἀσπίδος. Εἶνε δ' αὖ αὐλακῆς αὗται κατεσκευασμέναι ὡς καὶ αἱ παρ' ἡμῖν σήμερον κτισαὶ ποταῖται, ἀλληλλωμέναι διὰ μείγμα-

τος ἀδοξαστώδους καὶ ἐσκεπασμέναι διὰ πλακῶν. Μία δὲ τῶν ἀπλάκων, τοῦτων καταλήγει εἰς πλάκα μετὰ μικρᾶς κει-
λότητος, ἥτις πλάξ ἦτο προωρισμένη νὰ δέχεται τὰ ἐκ τῆς ὑδρορροῆς πλησίον οἰ-
κοδομήματος καταπίπτοντα ὕδατα. Καὶ ἀληθῶς παρὰ τὴν πλάκα ταύτην κατα-
λήγει ἡ γωνία οἰκοδομήματος μήκους 20 μέτρων, οὗ τὰ θεμέλια ἀνεκάλυψεν ὁ κ. Βολγκράφ· εἶναι δὲ τὸ σχῆμα τοῦ οἰ-
κοδομήματος ὀρθογωνίου παραλληλο-
γράμμου καὶ εἶναι διηρημένον εἰς τρία
ἴσα δωμάτια. Αἱ βάσεις τοῦ οἰκοδομή-
ματος τοῦτου ὡς καὶ αἱ διαιρέσεις φαί-
νονται σαφέστατα, δὲν δύναται τις ὁμῶς
εὐκόλως νὰ εἰκάσῃ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ.

Τοιαῦτα τὰ μέχρι σήμερον πολλοῦ
λόγου ἄξια ἀποτελέσματα τῶν ἐπὶ τῆς
Ἀσπίδος ὑπὸ τοῦ κ. Βολγκράφ διενερ-
γουμένων ἀνασκαφῶν, αἵτινες θὰ ἐξακο-
λουθήτωσι πιθανῶς καὶ καθ' ὅλον τὸν
μῆνα Αὐγούστου.

Senex

ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς τελέ-
σεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τῆς β' κτη-
νοτροφικῆς ἐκθέσεως ἐθεωρήσαμεν σκόπι-
μον ἀντὶ πάσης ἄλλης συστάσεως πρὸς
τοὺς ἐκ τῶν συμπολιτῶν μας ἀναγνώ-
στας τοῦ «Διναοῦ» καὶ παροτρύνσεως,
ὅπως ἐκθέσωσιν εἰς αὐτὴν τὰ ἄξια ἐκθέ-
σεως κτήνη των καὶ ὅπως ἐργασθῶσι
μετὰ ζήλου πρὸς ἐπιτυχίαν αὐτῆς, ν'
ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα στοιχειωδῶς τὸν
σκοπὸν τῶν ἐκθέσεων ἐν γένει καὶ τ'
ἐν ἑκάστῳ.

Ἐκαστος ἐκθέτης ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐκ
συμπαροβολῆς τὴν ὑπεροχὴν ἢ ἑλλειψίν
τῶν ἰδίων ἐκθεμάτων ἀπὸ τῶν ἐκθεμά-
των τῶν ἄλλων· ὁθεν πολλὰ δύναται νὰ
διδασθῇ καὶ μεγάλως νὰ βελτιώσῃ τὰ
εἶδη τῶν ἐκθεμάτων του πρὸς ἰδίον ὄφελος
καὶ τοῦ τόπου συγχρόνως. Ἀλλ' ὁ
σκοπὸς οὗτος πραγματοποιεῖται καὶ τὰ
εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν ἐκθέσεων
ἐπέρχονται, ἐὰν αὐταὶ διεξάγονται ἐπι-
τυχῶς, παρουσιάζονται ὅσον τὸ δυνατόν
περισσότερα ἐκθέματα καὶ ὅσον τὸ δυ-
νατὸν καλλίτερα, ἄλλως οὐδὲν κατορ-
θεῖται· δικτι πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐπέλ-
θῃ ἀμιλλα καὶ ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ
τῶν κατοίκων, ὅταν οὗτοι δὲν εἶνε πάν-
τες ἐκθέται, καὶ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ
διδασθῶσι καὶ ὠφεληθῶσιν ἐκ τῆς ἐκθέ-
σεως ὅταν οὐδὲν ἐνδιαφέρον ἔχουσι διὰ
τὰ ἐκθέματα, ἀφοῦ δὲν ἐξέθεσαν ἰδικά
των καὶ πῶς θὰ παρατηρήτωσι καὶ θὰ
διαγνώτωσι τὴν ὑπεροχὴν ἢ ἑλλειψίν
τῶν ἐκθεμάτων ἀφοῦ δὲν γνωρίζουσιν εἰς
τί τὸ ἐν καὶ εἰς τί τὸ ἄλλο ὀφείλεται;
Ἀνάγκη λοιπὸν νὰ κατανοήσωμεν τὸν
σκοπὸν τῶν ἐκθέσεων, νὰ ἐγκολποθῶμεν
τὴν ἰδέαν τῆς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει
τελέσειως τοιούτων καὶ ἀναλόγως τοῦ
εἶδους αὐτῶν νὰ σπεύδωμεν ἕκαστος,
ὅπως ἐκθέτῃ ὅ, τι καλὸν ἔχει, ἐὰν θέλω-
μεν αὖριον νὰ ἔχῃ καλλίτερον. Πεισθί-
θωμεν ὅτι οἱ νοήμονες καὶ φιλεργοὶ συμ-
πολῖται ἡμῶν ἔχοντες πείραν καὶ ἐκ τῆς
α' κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως θὰ φανῶσι
πρόθυμοι, ὅπως συντρέξωσι τοὺς ὑπὲρ
τῆς β' κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως Ἀργούς
ἐργαζομένους καὶ θὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ
τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς, ἐξ ἧς, ὡς εἴρηται,
αὐτοὶ καὶ μόνοι θὰ ὠφεληθῶσι. Ε.

μηνύοντες αὐτοὺς ἀμέσως τῇ ἀρμοδίᾳ
ἀρχῇ, μηδὲ προσερχόμενοι ὡς μάρτυρες
πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἐνοχῆς καὶ τιμωρίας
τῶν ἐνόχων, εἴτε μὴ παρέχοντες πρόθυ-
μον τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν τῇ δημοσίᾳ
ὕπηρεσίᾳ, πάντες οὗτοι, εἴαι δῆποτε καὶ
ἂν ὦσιν, εἶνε ἀφωρισμένοι παρὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, κατηραμένοι καὶ ἀσυγχώρητοι
ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ κατάρα τῆς ἐκ-
κλησίας νὰ εἶνε ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν,
καὶ πρόκοπῃ νὰ μὴ ἴδωσι πώποτε ἐφ'
εἰς ἐργάζονται, νὰ ἔχωσι δὲ καὶ τὰς ἀρὰς
πάντων τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων Πατέ-
ρων τῆς Ἐκκλησίας».

ΑΙ ΕΝ ΑΡΤΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας ἐ-
καθαρίσθησαν τὰ ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος θεμέλια
τῶν διαφόρων οἰκοδομημάτων ὡς καὶ ἡ
κλίμαξ ἡ συνδέουσα τὰς πλατείας, ἐφ' ὧν τὰ
οἰκοδομήματα, ἧτις ἤδη ἔχει πλάτος 10 μέ-
τρων. Ἀνωρύχθη καὶ ἕτερος τάφος παρὰ
τοῦ ἀλλοῦ μετὰ τοῦ θοῦ καὶ τοῦ, καὶ
αὐτὸς λελαξευμένος ἐν τῷ βράχῳ, προμυκη-
ναϊκῆς ἐποχῆς, πλὴν καὶ αὐτὸς εἶχε συληθῇ.
Εὐρέθησαν δὲ ἐν αὐτῷ 6 μικρὰ χρυσὰ κοσμή-
ματα, δύο καθαριστῆρες ὧτων, ὧν ὁ εἰς
χρυσὸς καὶ ὁ ἕτερος ἀργυρὸς, τμήματα
μεγάλου χαλκοῦ ξίφους, χρυσὸς δακτύλιος,
ὅστις ἀντὶ λίθου φέρει ὠραίαν χρυσὴν μυῖαν,
24 ὀδόντας ἀρίστα διατηρούμενοι, τμήμα
κρανίου καὶ ἀρκετοὶ κόμβοι κομβολογίου, ὧν
δύο πεπλατυσμένοι φέρουσι ὠραίας παραστά-
σεις ἀναγλύφους μεγίστης ἀξίας. Καὶ ὁ μὲν
εἰς κόμβος φέρει ὠραῖον ἄνθος, ὁ δ' ἕτερος
λέοντα σπαράσσοντα βοῦν.

Οὕτως αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Βολγκράφ ἐνε-
ργούμεναι δοκιμαστικαὶ ἀνασκαφαὶ ἐπερατώ-
θησαν διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ὅπως ἐπαναλη-
φθῶσι κατὰ τὸ ἐπόμενο ἔτος γενικώτεραι,
διότι ἐν Ὀλλανδίᾳ διενεργοῦνται ἐρανοὶ
ὑπὲρ τῶν ἐνταῦθα ἀνασκαφῶν καὶ ὑποθέτο-
μεν, ὅτι θὰ συλλεγῇ ποσὸν ἱκανόν. Κατὰ
πάσαν δὲ πιθανότητα θὰ γένηται ἀνασκαφὴ
τῶν ἀγρῶν, ἐν αἷς εὐρέθησαν τὰ θεμέλια τοῦ
μετὰ κίωνων τμήματος τῆς ἀγορᾶς παρὰ τὰ
ἁλώνια, ἐὰν οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἐξακολουθῶσι
νὰ νομίζουσιν, ὅτι ἐπέτυχον κατὰλληλον εὐ-
καιρίαν δι' ὑπερτίμησιν τῶν ἀγρῶν αὐτῶν.
Εὐχῆς δ' ἔργον νομίζομεν ἐὰν καὶ ὁ δῆμος
ἡμῶν συνεισφέρῃ ὅτι δύναται εἰς ἀπαλλο-
τρίωσιν τῶν καταλλήλων δι' ἀνασκαφὰς ἀ-
γρῶν καὶ οὕτως ὑποβοηθήσῃ τὴν τόσῳ ὠφέ-
λιμον διὰ τὴν ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα ἐρ-
γασίαν, ἣν μετὰ τόσου ζήλου, ἀφοσιώσεως
καὶ ἐπιμονῆς ἀνέλαθεν ὁ διακρυσπὴς ἀρχαιο-
λόγος κ. Βολγκράφ.

Senex

Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ὁ «Δαναός» θεωρεῖ ἑαυτὸν λίαν εὐ-
τυχῇ τυχῶν τῆς τιμῆς, ὅπως ἐνταλθῇ

τῶν κ
ζης
σιν κα
τος α
καθ'
τῆς ἰ
ληνικ
μεθα
εἰς τ
Τραπε
ἰδρυσ
Ἄθη
γάγη
συμφ
Βισσι
ληνισ
λ. χ
ἐλαιο
ραγω
νφ, τ
τάστι
λῶντ
ἐλαχι
φορᾶς
παρα
πουσι
σωπα
τόπω
μέγα
βάρος
μῶν
κὴ χ
ληνικ
ἐχού
κατα
αἰσθη
μοσί
θουντ
νην
σύττ
ματι
Ο
περί
στήρ
σεως
γένε
ταύ
αὐτὸ
psga

Κεσ

1

2

3

4

τῶν πραγμάτων ἐνδεικνυμένης. Ἀνάγκη νὰ ἀντιληφθῶσι τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ λαοῦ καὶ διὰ θεσμῶν νὰ ἐξασφαλίσωσι τὴν οἰκονομικὴν εὐπραγίαν αὐτοῦ, τιθέμενοι νόμους προσυτατεύοντας τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν. Διὰ τῆς προστασίας τῶν ζωτικῶν τούτων πόλων περὶ οὓς στρέφεται ἡ πρόοδος τῶν Ἑθνῶν, θὰ καταστῇ οἰκονομικῶς ἀνεξάρτητον τὸ Κράτος, καὶ τότε δύναται ἀποτελεσματικῶς καὶ σοβαρῶς νὰ ἀνασυντάξῃ τὰς στρατιωτικὰς καὶ ναυτικὰς δυνάμεις.

Ἀλλὰ δὲν ἀρκοῦσι ταῦτα μόνα. Ὑψίστη ἀνάγκη ἐπιβάλλει τὴν διαπαιδαγώγησιν καὶ ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ, δι' ὧν θὰ ἐξυψωθῇ ὁ λαὸς εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ καὶ μεγάλου προορισμοῦ. Ἄνευ διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως ὁ λαὸς μὴ ἀντιλαμβανόμενος τῶν καθηκόντων καὶ υποχρεώσεων αὐτοῦ, ἐξοκέλλει εἰς παντοειδεῖς κατὰχρήσεις, παρορῶν τοὺς κειμένους νόμους καὶ ἀπεργαζόμενος δυσχερὴ τῇ Κράτει κατάστασιν. Τίνι τρόπῳ δὲ θὰ δυνηθῶμεν νὰ διαπαιδαγωγήσωμεν καὶ ἠθικοποιήσωμεν τὸν λαόν, ἀρκεῖ νὰ ἐμβλέψωμεν εἰς τὰ λοιπὰ πεπολιτισμένα κράτη καὶ νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς διοικήσεως αὐτῶν, ὁπότε θὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐν τοῖς Κράτεσιν ἐκεῖνοις ὁ λαὸς ἐθίζεται παιδιόθεν εἰς τὴν ἐργασίαν, τὴν νομιμοφροσύνην τὸν σεβασμὸν τῶν νόμων καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν σωφροσύνην. Καὶ ταῦτα πάντα οὐδὲν ἀπαιτοῦσιν εἰμὴ μέριμναν πατρικὴν τῶν Κυβερνώντων, φιλοπάτριδα διευθέτησιν τῶν δημοσίων συμφερόντων καὶ περιστολὴν τῆς κομματικῆς ἀπολυταρχίας, ὧν ἐπιτευχομένων τὸ Κράτος θέλει ὁδεύσῃ ἀγέρωχον τὴν ὁδὸν ἣν ἐχάραξαν οἱ καταστήσαντες αὐτὸ ἐλεύθερον.

ΔΙ' ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ἀφίκετο πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ὡς καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀνηγγείλαμεν, ὁ γνωστὸς τῇ πόλει μας διαπρεπὴς Ὁλλανδὸς ἀρχαιολόγος κ. Γουλιέλμος Βολγκράφ μετὰ τῶν ἐπίσης Ὁλλανδῶν κ. κ. Van der Pluijm μηχανικοῦ καὶ Leopold διδάκτορος τῆς φιλολογίας, ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἀπὸ πενταετίας ἐνεργουμένας κατὰ θέρος ὑπ' αὐτοῦ ἐνταῦθα ἀνασκαφάς.

Ἦρξατο δὲ ἀνασκάπτων ἐπὶ τῶν ἀνατολικῶν κλιτύων τῆς Λαρίσσης βορείως τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, ὅπου ὡς συμπεραίνει ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ Πausανίου γραφομένων ὁ διακεκριμένος ἀρχαιολόγος, εὕρισκετο ἐπὶ μὲν τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν χρόνων τὸ κριτήριον (δικαστήριον), ἐπὶ δὲ τῶν Ῥωμαϊκῶν δεξαμενὴ ὕδατος χρησιμεύοντος πρὸς ὕδρευσιν τοῦ Ἀργεῦς, ἧς εἰρείπια σφύζονται ἔτι.

Κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν τοῦ ἐντὸς τῆς δεξαμενῆς χώρου ἀνευρέθη ἄγαλμα λίθινον ἀνδρὸς, μεγέθους ὑπερφυσικοῦ, οὗτινος ὅμως ἐλλείπουν ἡ κεφαλὴ, αἱ χεῖρες καὶ αἱ πόδες. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὡς ὑποθέτει ὁ κ. Βολγκράφ εἶνε Ῥωμαϊκῆς ἐποχῆς καὶ ἀνήκει εἰς Ῥωμαῖον αὐτοκράτορα πιθανῶς τὸν δαπανήσαντα

διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς δεξαμενῆς μετεφέρθη εἰς τὸ ὑπὸ τὸ Δημαρχεῖον μουσεῖον μας.

Ἐκτὸς τούτου καὶ μιᾶς μικρᾶς πηλίνης κεφαλῆς τοῦ Πανδὸς εὐρείσεως ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος οὐδὲν ἄλλο ἀντικείμενον ἀξίας ἀνεκαλύφθη· ἐλπίζει ὅμως ὁ κ. Βολγκράφ, ὅτι πολλὰ θὰ φέρῃ εἰς φῶς καὶ μάλιστα κατὰ τὰς λίαν προσεχῶς ἐνεργηθησομένας ἐπὶ τοῦ χώρου, ἐνθα ἐκεῖτο ἡ ἀρχαία ἀγορὰ, ἀνασκαφάς.

Σ.....

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Καιρὸς βαίνει λίαν ὠφέλιμος διὰ τὰς ἀμπέλους καὶ σταφιδάμπέλους, ἐξαλειφθέντος τελείως τοῦ περονόσπορου ἀναφανέντος σποραδικῶς καὶ ἀνευ βλάβης εἰς κτηματικὰς τινὰς περιφερείας τοῦ δήμου μας.

— Πολὺ πτωχὴ εἶναι ἐφέτος ἡ ἐσοδεία τῶν σιτηρῶν, ἐν τῇ δὲ δὴμας ἡ παραγωγή τοῦ σίτου θὰ ἀνέλθῃ περὶ τὰς 300 χιλ. ὁκάδας.

— Καθ' ἃ γράφει ἡ ἐν Σμύρνῃ ἐκδιδόμενη συνάδελφος «Ἀμάλθεια», ὁ περονόσπορος κατέστρεψε τελείως τὰς ἀμπέλους καὶ σταφιδάμπέλους πασῶν τῶν περιφερειῶν τῆς Σμύρνης. Ἡ καταστροφή ἀνέρχεται κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν γράφει ἡ ἀξιότιμος συνάδελφος εἰς 80 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν, προσθετεῖ ὅμως ὅτι ἐπειδὴ ἐξακολουθεῖ λίαν εὐνοϊκὸς διὰ τὸν περονόσπορον καιρὸς, ἡ ἐντελής καταστροφή εἶναι ἀρευστος, τῶν ἐπανελημμένων διὰ θεϊκοῦ χαλκοῦ ραντισμάτων εἰς οὐδὲν ἰσχυσάντων.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΥΠΟ W. VOLLGRAFF

ΜΙΑ τῶν ἀρχαιοτέρων πόλεων τῆς Πελοποννήσου ἦτο καὶ τὸ Ἄργος, ὅπερ πολλάκις εἰς μεγίστην ἀκμὴν καὶ μεγαλείον ἔφθασε, καὶ πρὸς τὴν Σπάρτην διεξεδίκησε τὰ πρωτεῖα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ.

Οὐ μόνον δὲ κατὰ τὴν δύναμιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον πολυτελῶν ναῶν καὶ οἰκοδομημάτων ἦτο μία ἐκ τῶν πρώτων πόλεων τῆς Ἑλλάδος. Ἀναγιγνώσκων τις τὸν Πausanίαν ἱλιγγιᾷ πρὸ τῆς ἀπειρίας τῶν οἰκοδομημάτων τοῦ ἀρχαίου Ἄργους. Δυστυχῶς ὅμως ἐκ τούτων οὐδὲν διεσώθη, ἀλλὰ πάντα ἐσαρώθησαν ὑπὸ τὰς ἐπιδράσεις τῆς φύσεως, τοῦ χρόνου, τῶν βαρβάρων, οἵτινες πολλάκις ἐπλημμύρισαν τὴν Ἑλλάδα. Τὸ Ἄργος δὲ ἰδίᾳ ὑπέστη ὀλέθρια τὰ πλήγματα τῆς ἀπειροκαλίας καὶ ἀπληστίας τῶν βαρβάρων, διότι ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων δὲν ἔπαυε νὰ εἶνε πόλις ἐπιφανῆς καὶ ἀκμαία σχετικῶς πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις.

Ὅσηδὴποτε καὶ ἂν ἦτο ὅμως ἡ καταστροφή τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομημάτων ἀδύνατον εἶναι ἢ Ἄργεῖα γῆ νὰ μὴ κρύπτῃ εἰς τὰ σπλάγχνα αὐτῆς λείψανα τοῦ ἀρχαίου αὐτῆς κόσμου, νὰ μὴ θερμαίνῃ εἰς τοὺς βαθεῖς αὐτῆς κόλπους ἀγάλματα, ἀνδριάντας, ἀγγεῖα, νομίσματα, κοσμήματα τῆς ἀρχαίας αὐτῆς καλλιτεχνικῆς εὐκλείας.

Πρὸ ὀκτὼ ἐτῶν Ὀλλανδὸς τις ἐπιστήμων, ἀκαταπόνητος μύστης τῆς ἀρχαιολογίας καὶ διάθερος ζηλωτῆς τοῦ ἀρχαίου Ἄργους, ὁ νῦν καθηγητῆς τοῦ ἐν Οὐτρέχτῃ τῆς Ὀλλανδίας Πανεπιστημίου κ. W. Vollgraft ἐπεχείρησεν ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος δο-

κιμαστικᾶς ἀνασκάφας, ἥς ἐπεξέτεινε κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη καὶ εἰς ἄλλα μέρη. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτοῦ δημοσιεύει εἰς τὸ Bulletin de Correspondance Hellénique τῆς ἐν Ἀθήναις Γαλλικῆς Σχολῆς, ἐκφέρων σοφὰς παρατηρήσεις μακρᾶς πείρας καὶ βαθείας τῶν ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων γνώσεως καὶ ἐπισυνάπτων ὥραίας εἰκόνας τῶν εὐρεθέντων.

Ἐκ τῶν πορισμάτων τούτων παραθέτω τὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν ἐν Ἀργεὶ καὶ παρὰ τὴν Ἀσπίδα τάφων.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης εἰς τὴν Δειράδα, τὴν ἐνοῦσαν τὴν Ἀσπίδα μετὰ τῆς Λαρίσσης, καὶ παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀσπίδος ἔσκαπτον κατὰ τὴν Μυκηναϊκὴν ἐποχὴν τοὺς οἰκογενειακοὺς αὐτῶν τάφους οἱ ἐξέχοντες ἐν Ἀργεὶ, καὶ τοῦτο, διότι ἡ πλευρὰ αὕτη τῆς Ἀσπίδος εἶναι καταλληλοτάτη διὰ λάξευσιν τάφων, ὡς συγκειμένη ἐκ μαλακοῦ βράχου. Φαίνεται δέ, ὅτι τοιοῦτοι τάφοι ἦσαν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως μέχρι τῆς Δειράδος. Ἐκ τούτων ἀνεσκάφησαν ὑπὸ τοῦ κ. Vollgraff ἑννέα (9).

Οἱ τάφοι οὗτοι εἶνε ὅμοιοι πρὸς τοὺς ἐν Μυκῆναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ εὐρεθέντας τοιούτους θαλαμοειδεῖς.

Αἱ στεναὶ εἰσοδοὶ τῶν τάφων ἦσαν πεπληρωμέναι δι' ἐλαφρᾶς γῆς, ἥτις εἶχε παρασκευασθῇ διὰ ψιλοῦ κοσκίνου, ἵνα εἶναι ἡ γῆ οὐ μόνον ἐλαφρά, ἀλλὰ καὶ μαλακή. Πᾶσαι δ' ἦσαν μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ ἀξιολόγου ἀκριθείας λελαξευμέναι. Μεγαλύτερα τούτων εἶναι ἡ τοῦ 5ου τάφου, ἔχουσα μῆκος μὲν 19 μ. καὶ βάθος 8 μ. κάτωθι τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Κόπτει δὲ τὸν θάλαμον τοῦ 2ου τάφου, τοῦθ' ὑπερ ἀποδεικνύει, ὅτι, ὅτε κατεσκευάζετο ὁ 5ος τάφος, εἶχε λησμονηθῇ ἡ ὑπαρξίς τοῦ 2ου τάφου, ἢ ὅτι δὲν ἐθεωρεῖτο σπουδαῖον τὸ νὰ καταστρέψῃ τις οἰκογενειακὸν τάφον. Πάντως ὅμως φαίνεται, ὅτι μεσολαβεῖ ἱκανὸς χρόνος μεταξὺ τῆς κατασκευῆς τῶν δύο τούτων τάφων.

Αἱ θύραι τῶν τάφων εὐρέθησαν ἐν καλῇ καταστάσει. Ἐκ τῶν

διαστάσεων δ' αὐτῶν εὐρίσκει τις καὶ ἐδῶ τὴν προσπάθειαν τῶν ἀρχαίων, ἵνα εἰς τὸ ἄνω μέρος εἶναι στενότεραι.

Τὸ ὕψος αὐτῶν ποικίλλει ἀπὸ 2,40 μ. ἕως 1,35. Καὶ τῶν μὲν 4 πρώτων τάφων ἡ θύρα καταλήγει εἰς τρίγωνον, οὐχὶ ὅμως καὶ τοῦ 6ου. Πᾶσαι εἶναι λελαξευμέναι εἰς τὸν βράχον, πλὴν τῆς τοῦ 5ου τάφου τῆς ὁποίας καὶ αἱ πλευραὶ ἔνεκα γεωλογικῶν λόγων εἶναι ἐκ μικρῶν ἀνίσων λίθων δι' ἀσβεστοκονίας συνδεομένων.

Τὸ πλαίσιον τῆς θύρας ταύτης ἦτο ἀλληλμιμένον δι' ἀσβεστοκονιάματος, αἱ δὲ παραστάδες ἔφερον τοιχογραφίας ἐκ τεσσάρων χρωμάτων. Ἐπὶ βάσεως δηλ. βαθέως ἐρυθρᾶς περιελίσσοντο δύο κίτρινα καὶ κυαναὶ γραμμαί, αἵτινες ἐπλησίαζον εἰς δύο στεφάνας ἀνθέων ὁμοίως κιτρίνων καὶ κυανῶν, ἐν ᾧ διὰ μέλανος χρώματος ἐσημειοῦντο τὰ ἐξωτερικὰ μέρη καὶ καθίσταντο ζωηρότεραι αἱ ἐσωτερικαὶ τῆς τοιχογραφίας γραμμαί. Δυστυχῶς αἱ παραστάδες αὗται κατεστράφησαν ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους, ἥτις ἐπῆλθεν ἔνεκα τῶν πολλῶν βροχῶν, αἵτινες ἔπεσον κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1902—1903. αἱ τοιχογραφίαι δ' αὗται δὲν ἦσαν ἀπολύτως ἴσαι πρὸς ἀλλήλας, τοῦθ' ὑπερ ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ τεχνίτης δὲν μεταχειρίσθη ὡς σχέδιον διάστικτον ἱχνογράφημα.

Κατὰ τὴν ἔμφραξιν τῆς θύρας οἱ τάφοι οὗτοι δὲν εἶναι διάφοροι ἀπὸ τοὺς ἐν Μυκῆναις τοιούτους θαλαμοειδεῖς τάφους. Εἰς τὰ ἀνοιγμα δηλ. τῆς θύρας ἔχουσι τοιχίον μέχρι τῆς κορυφῆς περίπου, ἐνθα ἀφίετο χαίνουσα ὀπή, ἥτις τελευταῖον ἐφράσσετο διὰ μεγάλων λίθων καὶ σωροῦ μικρῶν τοιούτων. Εἰς τοῦτο δὲ τὸ ἄνω μέρος παρουσιάζουσι σημεῖα βιαίου ἀνοιγματος πρὸς σύλησιν οἱ 4 πρώτοι τάφοι, δηλ. ἔχει ἀνοιχθῇ τὸ ἄνω μέρος τοῦ τοιχίου οὕτως, ὥστε νὰ χωρῇ ἀνθρώπινον σῶμα.

Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ 6ου τάφου καὶ ἰσοῦψῶς πρὸς τὴν τῆς θύρας κορυφὴν εὐρέθησαν ἀνθρώπινα ὀστᾶ. Ἐπειδὴ δ' οἱ σκελετοὶ οὗτοι εὐρίσκονται ἄνευ κτερισμάτων, φαίνεται, ἀνήκουσιν εἰς δούλους ἀπλῶς τεθαμμένους, ἢ εἰς δούλους ἢ αἰχμαλώτους σφαγέντας ἐπὶ τοῦ τάφου τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ἄξιον δι' ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε, τὸ ὅτι τὸ ποιχίον, τὸ φράσσον τὴν θύραν τοῦ τάφου τούτου (τοῦ βου), ἦτο εἰς τὸ ἄνω μέρος ἐξ ὀπτῶν πλίνθων, ἐν ᾧ τὸ κάτω ἦτο ἐκ λιθαρίων τιτανώδους γῆς. Ὁμοιον παρατηρεῖται καὶ εἰς ἕνα τῶν ἐν Μυκῆναις τοιούτων τάφων.

Οἱ θάλαμοι τῶν τάφων ἄλλοι μὲν εἶνε τετράπλευροι μετὰ στέγης ἀετοειδοῦς, ἄλλοι δὲ σπηλαιοειδεῖς ἦτοι σχεδὸν κυκλωτερεῖς μετὰ στέγης λελαξευμένης ὡς θόλου. Μόνον εἰς τὸν β' τῶν τάφων εὐρίσκομεν στέγην κεκλιμένην καὶ ἰδιαίτερον διαμέρισμα διὰ τὸν νεκρόν.

Ἐντὸς τοῦ χώματος τοῦ πληροῦντος τοὺς τάφους εὐρέθησαν πλεῖστα κτερίσματα ἀκέραια καὶ μὴ, ἀγγεῖα Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς τῶν ὁποίων ἡ περιγραφὴ ἀποβαίνει μακρά· διὰ τοῦτο παραθέτω τὰ κυριώτερα τούτων, ἅτινα ἔχουσι κατατεθῆ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Πήλινα.—Κύπελλα μετὰ ποδός, ὑδρίαι μετὰ λαιμοῦ, ποτήρια μετὰ λαβῶν, οἶνοχοι μετὰ δισχιδῶν ποδῶν, πύραινα, γυναικεῖα εἰδῶλια, μικροὶ κωνικοὶ στατήρες, ἀμφορεῖς. Ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἄξια εἶνε δύο ὑδρίαι ὕψους 0,60 καὶ 0,61, ἐφ' ὧν εἶνε ἐξωγραφημένα πτηνὰ (πιθανῶς ἄγρια νῆσσαι) εἰς διαφόρους στάσεις καὶ μετὰ ποικίλων χρωμάτων.

Ἐκ λίθου—ἀχάτης, ἐφ' οὗ εἶναι ἐγγεγλυμμένος λέων καταδροχθίζων βοῦν—λίθος ἐρυθρὰ μετὰ λευκῶν φλεβῶν, ἐφ' ἧς εἶναι ἐγγεγλυμμένος φοῖνιξ—θρύμματα ἡλέκτρου—κωνικοὶ στατήρες—κόκκος περιδεραίου κτλ.

Ἐξ ὕαλου—βέμβηκες περιδεραίου—ψῆφοι περιδεραίου ἢ περιβραχιονίου.

Ἐκ μολύβδου—κομβία ἐκ περιελισσομένου νήματος μολύβδου.

Ἐξ ὀρειχάλκου—τμήματα λεπίδων ξιφῶν—αἰχμαὶ βελῶν—λεπίς μαχαίρας.

Ἐξ ἀργύρου—ὠτογλυφίς.

Ἐκ χρυσοῦ—φύλλα καὶ τμήματα φύλλων μετὰ κοινῶν παραστάσεων, ἅτινα ἐχρησίμευον πρὸς στολισμὸν τῶν ἐνδυμάτων ἢ ὡς

καλύμματα λαβῶν καὶ ξιφῶν. — Φύλλα παριστῶντα τὸ θαλάσσιον ζῷον ἀργοναύτην ἢ ρόδακας—ψῆφοι συνδεόμενοι διὰ χρυσοῦ νήματος—κοσμήματα διάτρητα, ἵνα ἐνούμενα ἀποτελῶσι περιδέραιον ἢ περιβραχιόνιον, παριστῶντα διπλοὺς ἀργοναύτας, μετὰ πολλῆς τέχνης ἐγγεγλυμμένους. — Βέμβηκες διάτρητοι, ἵνα ἐνῶνται διὰ νήματος. — Κεφαλαὶ ἡλῶν. — Ἐνώτια εἰς σχῆμα ριπιδίου—δακτύλιος φέρων χρυσὴν μυῖαν. — Ὄτογλυφίς διάτρητος εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον πρὸς ἐξάρτησιν διὰ νήματος. — Κόσμημα ὠσειδῆς κτλ.

Ἐξ ἐλεφαντόδοντος.—Πλακίδια, ἐφ' ὧν εἶναι ἐγκεχαραγμένοι ἀργοναῦται. — Πλακίδια, ἐφ' ὧν εἶναι ἐγκεχαραγμένοι φοῖνικες. — Ὀκτῶ (8) θραύσματα πλακός, ἐφ' ὧν εἶναι ἐγγεγλυμμένη Σφίγξ ἐνοκλάζουσα καὶ ἔχουσα τὸν δεξιὸν πρόσθιον πόδα εἰς τὴν βᾶσιν τοῦ φοίνικος, δηλοῦσα οὕτως ὅτι εἶναι ἄγρυπνος καὶ φοβερὸς φύλαξ τούτου. — Πλεῖστα τεμάχια, ἐν οἷς κτενὸς καὶ δίσκου. — Ρόδαξ κτλ.

Ἐν Ναυπλίῳ 9 Νοεμβρίου 1909.

ΓΕΩΡΓ. ΗΛ. ΣΙΜΙΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

Ὁ φωτογράφος :—Τώρα, κύριε, μειδιάσατε ὀλίγον καὶ προσπαθήσατε νὰ λάβετε ὕψος ὅσῳ τὸ δυνατόν χαρίεν' σκεθῆτε τὴν σύζυγόν Σας.

Ὁ πελάτης.—'Αλλ' εἶμαι πρὸ πολλοῦ χωρισμένος ἀπ' αὐτήν. **Φωτογράφος.**—'Ετσι; Τότε σκεθῆτε τὴν σύζυγον κανενὸς φίλου σας. Τὸ ἴδιο εἶνε!

Καθηγητοῦ τινος τῆς φιλοσοφίας τὸ ἐνδυμα ἦτο τόσον ἐσχισμένον, ὥστε εἶχε σχηματισθῇ μεγάλην ὀπήν.

—'Εκεῖθεν βλέπει ἐξω ἢ σοφία, λέγει εἰς ἐκ τῶν φοιτητῶν.

—Καὶ ἡ βλακὴ α' μέσα... ἀπαντᾷ ὁ καθηγητής.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ παρὰ τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Φολγκράφ ἐνεργοῦμεναι ἀνασκαφαὶ μεσημβρινῶς τῆς πόλεως μας καὶ ὀλίγον ἐξωθεν αὐτῆς παρὰ τὴν θέσιν «Ἀλώνια Παναγίας» οὐδὲν ἀξίον λόγου ἀντικείμενον ἔφερον εἰς φῶς καίτοι ἀνεσκάφη ἅπας περίπου ὁ ναὸς πλὴν τοῦ δυτικοῦ ἄκρου αὐτοῦ, ὡς καλυπτομένου ὑπὸ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Ἀργούς—Μύλων. Ἐν τῷ τοῦ ναοῦ τούτου, ἐκτὸς τοῦ εὐρεθέντος βᾶθρου καὶ θραυσμάτων ἀγάλματος ἐκ λευκοῦ λίθου, περὶ ὧν ἐγράψαμεν εἰς προηγουμένον φύλλον, εὐρέθη ἐπίσης καὶ ἡ κάτω πλάξ, ἐφ' ἧς εἶναι γεγραμμένα τὰ ἑξῆς:

Η ΒΟΥΛΗ ΑΡΓΕΙΩΝ ΗΠ
ΜΙΑΗΕΙΩΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟΝ ΠΟΛΕΙΤΗΝ
ΓΙΒΑΣΣΟΝΕΙΚΗΣΟΝΤΑΝΕ
ΜΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞ ΑΡΓΟΥΣ ΑΣΠΙΛΑ
5 ΚΗΡΥΚΑΣ ΠΥΘΑ ΤΡΑΓΩΔΟΥΣ ΔΙΑ ΠΑΝ
ΤΩΝ ΚΑΠΕΤΩΛΕΙΑΒ ΤΡΑΓΩΔΟΥΣ
ΚΗΡΥΚΑΣ—ΣΑΙ ΙΡΓΩΛΟΥΕΒ
ΚΑΙ ΚΗΡΥΚΑΣ ΠΑΝΑΘΗΝΕΑ ΚΟΙΝΑ ΑΣΙΑΣ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΡΓΑΜΟΝ ΕΦΕΣΟΝ ΖΜΕ.,
ΝΑΝΚΔΕΝΟΙΕ ΚΑΙ ΔΙΑΠΑΝΤΩΝ ΚΑΙΚΟΙ
...ΛΓΚΑΙΑΔΔΟΥΣ ΚΟΙΝΟΥΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΚΟΙ
....ΗΚΙΗΓΗΣ Δ ΜΑΣΣΑΛΙΑΝ ΚΩΜΩΔΟΥΣ
....ΔΟΥΣ ΚΑΙ ΕΤΕΡΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΟΥΣ ΣΖ

Ἡ πλάξ αὕτη, ἔχει κατὰ τοῦτο μόνον ἀξίαν, ὅτι ἀνακαλύπτεται δι' αὐτῆς, ὅτι ἐτελοῦντο τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ εἰς ἄλλα μέρη περὶ ὧν μέχρι σήμερον διετέλει ἐν ἀγνοίᾳ ἡ ἀρχαιολογία.

Ὁ κ. Φολγκράφ, συνεχιζει ἤδη τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ 100 περίπου μέτρα ἀνατολικώτερον, ἐνθα προδίδων ἐνεργήσας δοκιμαστικὰς ἀνεκάλυψεν ἕτερον τοῖχος μεγαλοπρεπεστάτου ναοῦ. Ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν δὲ τούτων πιστεύει νὰ φθάσῃ εἰς ἀσφαλές τι συμπέρασμα περὶ τοῦ μέρους ἐνθα ἔκειτο ἡ ἀρχαία ἀγορὰ καὶ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, διότι φρονεῖ, ὅτι ὁ καλούμενος ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δυνατόν νὰ ἦτο τὸ παρὰ τοῦ Παυσανίου ἀναφερόμενον ἱερὸν τῆς Πειθοῦς Ἀρτέμιδος, ὁ δὲ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ πιθανόν νὰ ἔκειτο λησιὸν τοῦ ἀμφιθεάτρου καὶ πρὸς τὸ γότιον μέρος αὐτοῦ. «Κατελθοῦσι δὲ ἐντεῦθεν καὶ αὐθις τραπέσαι πρὸς τὴν ἀγορὰν, ἔστι μὲν Κερδοῦς Φορωνέως γυναικὸς νῆμα, ἔστι δὲ ναὸς τοῦ Ἀσκληπιοῦ, τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἐπὶ κλησὶν Πειθοῦς, ὅς ἐστι, Ὑπερμνήστρα καὶ τοῦτο ἀνέθηκε, νικήσασα ἢ δίκῃ τὸν πατέρα. ἦν τοῦ Λυγκέως ἐνεκα ἔφυγε.

Παυσ. Χ. Χ. Ι.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Μετ' ἀγανακτικῆς ἀποδοκιμαζομένης τὰ ἐκκλησιαστικῆς Συμβουλίας τῆς πόλεως μας **ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΙΕΡΕΩΝ** ἵκεῖνα, ἅτινα δυστροποῦσι νὰ διακανονίσωσι τοὺς μισθοὺς τῶν ἱερέων τῶν ναῶν οὗς ἐκπροσωποῦσιν. Ἄν καὶ εἰς ἁλ-
λας πόλεις λαμβάνουσι χώραν τὰ ἐν τῇ πόλει μας συμ-
βαίνοντα, πρέπει τελείως νὰ ἀπελπισθῶμεν περὶ τοῦ μέλ-
λουτος ἐνὸς λαοῦ, ὅστις ἀπελάσσει νὰ μὴ ἔχη ἱερὸν κλῆρον
καὶ συνεπὶς καὶ θρησκείαν.

Μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα ἐξιστοροῦσιν οἱ ἀπολυθέν-
τες ἱερεῖς οἱ τὴν ἀβλιεστάτην **ΤΑ ΔΕΙΝΑ ΤΩΝ ΕΦΕΑΡΩΝ** κατάστασιν τῆς ἐπιμελητείας
μας. Ἐλάβον ὅμως μίαν ἰ-
δέαν ἐκ τῆς συγχύσεως ἥτις ἐπεκράτησεν ἐν τοῖς γυμνα-
σίοις περὶ τοῦ οἴκου τῆς Βαβυλ.—Μανδίλ καὶ ὁπωσδήποτε
κατ' ἐμβαθὸν κατὰ τὰ γυμνάσια τῶν. Τα γυμνάσια ταῦτα,
ἦσαν γυμνάσια ἀντοχῆς, πείνης καὶ δίψης
μὲ μίαν ἰδέαν τοῦ οἴκου τῆς Βαβυλῶνος... Καὶ τοῦ χρόνου..

Κατὰ τὴν ἀνεξάρτητον τὰ πολιτικὰ φρονήματα συνά-
δεσσαν «Ἐμπρός», ἅπαντα τὰ **ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ «ΕΜΠΡΟΣ»** μεγάλα εὐνη προπαρασκευα-
ζόμενα πρὸς πόλεμον, ἐπιδιώ-
κουσι τὴν εἰρήνην, ἐνῷ ὁ κ. Βενιζέλος ἐπιδιώκων τὴν εἰ-
ρήνην προπαρασκευάζεται πρὸς πόλεμον. Ἐννοεῖτε τι ἐκ
τοῦ συλλογισμοῦ τούτου; Ὑμεῖς ὄχι.

Ἀπειρον πλῆθος συγκεντροῦται καθ' ἑκάστην ἰσπέραν
παρὰ τοῖς ἐν τῇ πλατεῖᾳ στρατώνος **ΤΙ ΔΥΣΤΥΧΕΙΣ !!** κατ' ἐνετείνας, ἐνθα δίδονται παραστά-
σεις «Καραγκιόζη». Ἐὰν εἶχον ταιαύ-
τας ψυχαγωγικὰς παραστάσεις οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας,
δὲν πιστεύομεν νὰ ἡσχολεύντο εἰς τὸ νὰ σκαλίσωσι τοὺς
λίθους τῶν βουνῶν διὰ νὰ κατασκευάζωσι θεάτρα.
Τὶ δυστυχεῖς!

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Ἀνακάλυψις νέου ἀμφιθεάτρου

Ὁ ἀρχαιολόγος κ. Φολγκράφ, ἐγκαταλείψας τὰς ἐνεργου-
μένας παρ' αὐτοῦ ἀνασκαφὰς ἐν τῇ θέσει «Ἀλῶνια Πανα-
γίας», ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐνεργῶν τοι-
αύτας παρὰ τοὺς πρόποδας καὶ Νοτιοανατολικῶς τῆς Λα-
ρίδος κατωθεν τοῦ ναοῦ ὁ «Ἅγιος Γεώργιος» ἐνθα ἐφαί-
νοντο βαθμίδες τινὲς ἀμφιθεάτρου.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ μέρος τοῦτο, κείμενον μεσημβρι-
νῶς τοῦ γινωστοῦ ἀμφιθεάτρου, ὑπέθετον ὅτι οἱ ἀρχαῖοι
πρόγονοί μας ἐπεχείρησαν τὸ πρῶτον νὰ λαξεύσωσιν ἐπ'
αὐτοῦ ἀμφιθεάτρου, ἀλλ' ἀποτυγχόντες ἐκ διαφόρων λόγων
ἐκαμον τὸ ὑπάρχον, περὶ οὗ καὶ ὁ Πανδάνιος ποιεῖται λόγον.

Ὁ κ. Φολγκράφ ὅμως ἐπιθυμῶν νὰ ἐξακριβώσῃ ἐὰν αἱ
βαθμίδες αὗται ἀπετέλουν ἐναρξιν λαξεύσεως ἀμφιθεάτρου
ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου ἢ ὑπεκρύπτετο ἕτερον ἀμφιθεάτρον
κεκαλυμμένον ὑπὸ τῶν κατωθεν τῶν βαθμίδων χωμάτων,
ἤρξατο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς
ἐπ' αὐτοῦ, αἵτινες ἔφερον εἰς φῶς ἕτερον μικρὸν ἀμφιθεά-
τρον καὶ ὠραῖον ψηφιδωτὸν ἐν τῷ μέσῳ διαζώματι αὐτοῦ.
Ἐπίσης πολλὰ θραύσματα ἀγαλμάτων τὰ ὅποια μετέφερον
ἐν τῷ οἴκῳ τῷ πρὸς μελέτην.

Εἰμθα τῆς γνώμης, ὅτι τὸ ἀνακαλυφθὲν νέον τοῦτο μι-
κρὸν ἀλλὰ τελειότατον ἀμφιθεάτρον εἶναι ἀρχαιότερον τοῦ
γινωστοῦ μεγάλου ἀμφιθεάτρου, γινόμενον κατὰ τὴν 6ην
π. Χ. ἑκατονταετηρίδα, ὅταν δὲ ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἀργεῖος
πύξησε σημαντικῶς καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν
σκοπὸν του, κατεσκευάσθη τὸ ἕτερον ἀμφιθεάτρον βορείως
αὐτοῦ κατὰ τὴν 5ην π. Χ. ἑκατονταετηρίδα, ὅπερ κατὰ τὴν
γνώμην ἀπάντων τῶν ἀρχαιολόγων ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ
εἴκοσι χιλιάδας θεατᾶς.

Ἐκ τῶν δύο τούτων ἀμφιθεάτρων ἀσφαλῶς συνάγομεν
συμπέρασμα, ὅτι ὁ πολιτισμὸς ἐν Ἀργεῖ ἤρξατο πολὺ ἐννο-

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Λί παρα τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Φολγκράφ ἐνεργηθεῖσαι ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ νέου ἀμφιθεάτρου, τὸ ὁποῖον παρ' ἀπάντων τῶν ἀρχαιολόγων καὶ αὐτοῦ τοῦ συγγράφαντος τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀργεῦς κ. Ἰω. Κροφινιώτου θεωρεῖτο οὐχὶ ὡς τέλειον ἀλλ' ὡς ἀρχὴ λαξεύσεως τοιούτου μὴ περαιωθέντος ὁμοῦ, ἐπέστησαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ὁ κ. Φολγκράφ διὰ τῆς τομῆς τῶν καλυπτόντων τοῦτο χωμάτων ἦν ἔκαμεν εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ, ἀνεκάλυψε τελειότατον ἀμφιθέατρον μικρότερον ὁμοῦ τοῦ γνωστοῦ πρὸς βορρᾶν ἑτέρου, ἔχοντος ὅμοιως τὸ πλεονέκτημα ἵνα ὁ θεατὴς ἔχει ἀπέναντί του καὶ τὸ πρὸς νότον μέρος τοῦ Ἀργολικοῦ πεδίου, ἐν ᾧ τοῦτ' αὐτὸ δὲν συμβαίνει καὶ εἰς τὸ ἕτερον ἀμφιθέατρον, προσκόπτοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπὶ τοῦ ὑψώματος τοῦ βουνοῦ ἐνθα κεῖται τὸ νεοανακαλυφθὲν ἀμφιθέατρον.

Τὸ νέον ἀμφιθέατρον διατηρεῖται εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ ἔχει 48 βαθμίδας, ἥτοι εἶναι κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου μικρότερον τοῦ παλαιοῦ, ὡν τὸ ἄνοιγμα εἶναι ἐπίσης κατὰ τὸ ἥμισυ μικρότερον τῶν τοῦ παλαιοῦ. Ὅστε ἐὰν τὸ παλαιὸν ἀμφιθέατρον ἔχωρῃ κατὰ τοὺς γενομένους παρὰ διαφόρων ὑπολογισμοὺς 20,000 θεατὰς, τὸ νέον θὰ ἔχωρῃ περὶ τὰς 10 χιλιάδας.

Ἄξιον σημειώσεως θεωροῦμεν ὅτι ἐπὶ τοῦ νέου ἀμφιθεάτρου ἀνεκαλύφθησαν εἰς διάφορα μέρη αὐτοῦ προσθῆκαι τοιχωμάτων Ῥωμαϊκῆς τέχνης, ἀποδείξεις δὲ τοῦτο ἐλειτουργεῖ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Φολγκράφ μέχρι τῆς 3ης ἑκατονταετηρίδος μ. Χ.

Ὁ κ. Φολγκράφ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην συνέχισε τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ὅθεν ἤρξατο ταύτας ἀνακαλύψας καὶ ἑτέρους 15 στήλους τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἀργεῦς. Ἐκτὸς τῶν 11 ᾧ εἶχεν ἀνακαλύψῃ πρὸ τινων ἐτῶν, ὡς καὶ πρὸς νότον τούτων πλακίστρωτον μέρος τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὅτι ἀπετέλει μέρος τῆς ἀγορᾶς τοῦ Ἀργεῦς.

Τὰ μέχρι σήμερον εὐρήματα ἐν τῷ ἀνασκαπτομένῳ χώρῳ εἶναι ὀλίγιστα ἀποτελούμενα ἐκ πολλῶν κοίμων ἀγγείων, συντριμμάτων διαφόρων ἀγαλμάτων, δύο ἀναγλύφων ἐξ ὧν τὸ μὲν ἐν παριστᾷ τὸν Ἑρμῆν, τὸ δὲ ἕτερον τὸν Ἀπελλῶνα καὶ μιᾶς κεφαλῆς γυναικὸς ἐκ μαρμάρου ἐξαισίας τέχνης.

“ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΓΡΟΛΙΣ,” ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διευθυνόμενη υπό του Συλλόγου
ΓΕΩΡΓΟΚΤΗΜΑΤΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΓΡΟΥΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

“ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ” “Αργός

Διευθυντής Κ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σύμβουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 50

ΔΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ " 25

ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 4

Δημοσιεύσεις 6 στίχος δραχ. 5

Κυκλοφορεί εις πάντα τα χωρία της Επαρχίας Αργούς, εις τας κυριώτερας πόλεις της Ελλάδος και εν Αμερική.

ΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΓΡΟΥΣ - ΔΙ ΑΓΟΝΕΣ

Την παρελθούσαν Κυριακήν έγινον αι εκάσται γυμναστικαί επιδείξεις, μετά αγωνισμάτων υπό της Αθλητικής ομάδος, του Γυμνασίου μας εν τῷ Γυμναστηρίῳ καὶ ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν καὶ ἐπίβλεψιν τοῦ ἀκαταπονήτου Γυμναστοῦ κ. Λάμπρου Κούβα.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀσκήσεων εἶχεν ὡς ἑξῆς: 5—6 Σουηδική Γυμναστική ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητρίων. 6—7.30 ὁλητικὰ ἀγωνίσματα, διασκευασθέντος τοῦ στίβου καταλλήλως ὑπὸ τοῦ Γυμναστοῦ. 7.30—8 οἱ ἔθνηκοί μας χοροὶ. Δυστυχῶς ἕως λόγῳ τῆς ἐλείψεως χρόνου δὲν ἐγένοντο πολλὰ ἀγωνίσματα καὶ οἱ ἔθνηκοί μας χοροὶ. Εἰς τὰς Γυμναστικὰς ἐπιδείξεις παρεῖστησαν ἀπαιτῶν καὶ δημόσιαι καὶ Δημοτικαὶ ἀρχαὶ καὶ πληθὺς κόσμου. Τὸ ὄρατον, ἰδίως, φῶλον εἶχε συρρέουσα καὶ ἀπὸ τὰς πλείονι μεμκρυσμένας συνοικίας διὰ τὰ παρκαλοῦσθαι τοὺς ἀγωνίας.

Διὰ πρώτην ἱσως φοράν ἀφ' ὅτου ἐν Ἀργεὶ τελοῦνται Γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τὸ Γυμναστήριον εἶδε τόσον πληθὺς κόσμον.

Εἰς τοῦτο συνετέλεσε ἡ ἀρξαιμένη συστηματικὴ ἐργασία καὶ προπόνησις τῶν ἀθλητικῶν ὁμάδων, ἐφειλομένη εἰς τὸν λαμπρὸν Γυμναστήν κ. Κούβαν, καὶ ἥτις ἐκίνησε τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ πρὸς τὸν ἀθλητισμὸν. Ἀσφαλῶς δὲ ὁ κόσμος θὰ ἦτο πολὺ περισσότερος καὶ ἡ ἐορτὴ πληρεστέρα καὶ ἀληθινότερη ἐάν ἡ Φιλαρμονικὴ μας, ἥτις παρεκλήθη νὰ παρυστή, εὐημερεῖτο νὰ τιμήσῃ τὴν ἐορτήν ἀντὶ νὰ προτιμήσῃ νὰ παῖξῃ πρὸ κενῶν καθισμάτων ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ.

Εἰς τὰς 5.30 ἀρχίζει ἡ παρέλασις ἐλοκλήρου τοῦ Σχολείου μετὰ ἐπικεφαλῆς τὴν σημάχ' αὐτοῦ.

Διακόσιαι περίπου μαθηταὶ καὶ μαθητρίαι μετὰ σώματα εὐσταλῆ καὶ βῆμα στρατιωτικὸν παρελθόντων πρὸ τῶν ἐνθουσιῶντων θεατῶν, παρατάσσονται ἀκολουθῶν, ἀναπτύσσονται καὶ ὑπὸ τὰ προσταγμάτων τοῦ Γυμναστοῦ τῶν ἀσχοῦνται εἰς τὴν Σουηδικὴν Γυμναστικὴν εἰς τρία χωριστὰ τμήματα ὡς ἑξῆς: α' (Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥΣ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΜΥΚΗΝΑΙ' ΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΛΙΝ ΤΟΥ ΑΓΡΟΥΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. VOLGRAFF

Ὡς εἶχομεν γράψαι εἰς προηγούμενον μας φύλλον ἔχει ἀρχισθῇ ἐνταῦθα ὁ Ὀλλανδὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Οὐτρέχτης κ. W. VOLGRAFF πρὸς διενέργειαν ἀνασκαφῶν. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρχισαν ἤδη ἐκ τοῦ Λόφου τῆς «Λαρίσης» καὶ ἐντὸς τοῦ Φθινοπυλίου πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν Ναυῶν τοῦ Λαρισαίου Διὸς καὶ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς.

Θέλοντες νὰ ἔχομεν ἀκριβεῖς πληροφορίες περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἀνασκαφῶν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Αἰγροτικῆς Ἀγρολίδος» ἐζητήσαμεν συνέντευξιν παρὰ τοῦ κ. VOLGRAFF ὅστις καὶ μᾶς ὥρισεν τοιαύτην διὰ τὸ ἀπόγνωμα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς. Πράγματι τὸ ἀπόγνωμα τῆς Παρασκευῆς ἐπισκεπτόμεθα τὸν κ. VOLGRAFF εἰς τὴν οἰκίαν του. Μᾶς ὑπεδέχθη φιλομειδέστατα. Ἀφού τοῦ ἐξεθέσαμεν τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς μας τὸν παρακαλέσαμεν νὰ μᾶς δώσῃ σχετικὰς πληροφορίες εἰς τὰς ἐρωτήσεις μας. Ὁ κ. VOLGRAFF εὐαρεστήθη καὶ μᾶς ἀνακινῶσα τὰ ἑξῆς:

«Σκοπὸς τῆς ἐπισκέψεώς μου καὶ τῶν ἀνασκαφῶν ἐπὶ τῆς Λαρίσης εἶναι ἡ ἀνεύρεσις τῶν ἀρχαίων Ναῶν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς. Τοὺς ναοὺς αὐτοὺς ἀνεκτίσθημεν νὰ εὕρωμεν εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ φρουρίου. Οὐχ' ἦντο ὅμως αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρχισαν ἀπὸ τὸ ἀνατολικὸν καὶ θὰ προχωροῦμεν πρὸς τὸ δυτικὸν ρίπτοντες τὰ χώματα εἰς τὰ πλάγια. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐργάζονται 25—30 ἐργάται ἀλλ' ἀπὸ αὐτῶν θὰ ἀρξήσῃσαν διὰ νὰ φθάσῃσαν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 100.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ναῶν τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὑπάρχει πιθανότης νὰ εὕρηθῃ καὶ ἀνάκτορον Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς.

Ποῦ βασίζετε κ. VOLGRAFF τὰς πιθανότητας τοιαύτης εὐρέσεως;

Πρῶτον ἐπὶ τῶν νεκροπόλεων Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς αἵτινες εὐρέθησαν κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τοῦ 1902 μὲν μετὰ τῆς Λαρίσης καὶ Ἀσπίδος καὶ ἐτέρας εὐρεθείσας παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ ἱναίου κατὰ τὸ 1912 καὶ δεύτερον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι εὐρέθησαν ἀνάκτορα Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς εἰς Μυκῆνας, Ἡραῖον, Τίρυνθα κ.λ.π. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν τοιαῦτα ἀνάκτορα εἰς τὰς ἐνεργηθείσας ἀνασκαφὰς ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος ἂν εὐρέθησαν πρὸς τὸν ὁλοκλήρου ἡ Ἀσπίς ἀνεκτίσθη ὑπάρχει μεγίστη πιθανότης ὅτι τὰ ἀνάκτορα ταῦτα εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς Λαρίσης.

Μόνον ἐπὶ τῶν δύο αὐτῶν δεδομένων βασίζετε κ. Βολγκράφ τὰς πιθανότητάς σας.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Βολγκράφ μετὰ αἰνιγματικῶς ὡς ἐν κρύπτει κάποιον μυστικὸν καὶ μᾶς λέγει ὅτι εἶναι καὶ κάτι ἄλλο τὸ ὁποῖον δὲν θέλει νὰ εἰπῇ. Εἰς τὰς ἐπιμόρους ἐρωτήσεις μας τέλος ἀποφασίζει νὰ ὁμολήσῃ καὶ λέγει.

Μέχρι σήμερον μόνον ἐπ' αὐτῶν ἐβασίζομεν ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εὐρέθη εἰς λίθος προερχόμενος ἀναμειβόμενος ἐκ Μυκηναϊκῆς οἰκοδομῆς. Ὁ ἀρχαῖος οὗτος, ὁ ὁποῖος σήμερον εἶναι κτισμένος εἰς τὰ μεταγενέστερα τεῖχη τοῦ φρουρίου, ἔχει μῆκος 4 περ. που μέτρων τὸ δὲ ὕψος του καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ εἶναι σχεδὸν 1 μέτρον. Πρόκειται περὶ λίθου πεπρισμένου ἀπὸ τοῦ συμπετρώματος ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἰταλίστι λέγεται BRECCIA. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι μόνον οἱ ἀρχιτέκτονες τῆς Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς μετεχειρίζοντο εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν τῶν πέτρων αὐτῶν. Ἐπίσης εἶναι γνωστὸν, ὅτι μόνον εἰς τὰ

ἀνάκτορα καὶ εἰς τοὺς μεγάλους θαλωτοὺς τάφους ἐκείνης τῆς ἐποχῆς εὐρίσκονται λίθοι τῶν κολοσσίων διαστάσεων. Ἐπομένως ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀρχαίου αὐτοῦ ἀνδρείου ἀναμειβόμενος ὅτι εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Λαρίσης ὑπῆρχε πραγματικῶς ἀνάκτορον Μυκηναϊκόν. Εἶναι μεγίστη ἐπιτυχία, ἥτις μετ' ἐνθαρρύνει εἰς τὰς περαιτέρω ἐρευνὰς μου, καὶ ἀνεκφράστως ἡ χαρὰ μου διότι εὐρέθη ὁ ἀρχαῖος οὗτος, ὁ ὁποῖος, ὡς σὰς εἶπον, ἀνήκει εἰς τὴν Μυκηναϊκὴν ἐποχὴν ἐκ τοῦ ὅγκου του καὶ ἐκ τοῦ ὅτι εἶναι πελεκητὸς ἀλλὰ κομμένος διὰ πρίονος. Ἀπὸ αὐτοῦ (δηλ. χθές) θὰ ἀρχίσουν ἐντατικώτεραι ἐργασίαι τῇ συνεργασίᾳ καὶ τῶν ἀνεκμενομένου αὐτοῦ φίλου μου κ. VAN DER PLUGUR ἀρχιτέκτονος καὶ καθηγητοῦ ἐν Ἀμστερνταμ ὅστις μετ' ἐξήθησε καὶ κατὰ τὰς μεταξὺ τοῦ 1906—1912 ἀνασκαφὰς.

Ἐλπίζετε κ. VOLGRAFF νὰ εὕρητε ἀρχαιολογικοὺς θησαυροὺς ἀγάλματα κ.λ.π;

Αἱ ὅχι. Δὲν πιστεύω διότι αὐτὰ θὰ ἔχουν καταστραφῇ ἐκ τῶν διαφόρων ἐπιδρομῶν. Πάντως ὅμως ἐλπίζομεν νὰ εὕρωμεν θραύσματα ἀσφαλῶς δὲ τὰ θεμέλια. Θραύσματα κινῶν εὐρίσκονται ἐντεταχισμένα εἰς τὸ φρούριον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ μέρους. Ἐμετρησα 12 μεγάλα θραύσματα κινῶν ἐκτὸς ἄλλων πλακῶν. Δυνατὸν ὅμως νὰ εὕρωμεν καὶ ἀγάλματα ἢ θραύσματα αὐτῶν ἀπὸ ταχυῶς δὲ διέφυγον τὴν μανίαν τῶν καταστροφῶν. Ὅπως κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς εὐρέθημεν μέγα σῆμα Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς. Ἀλλὰ αὐτὰ ἐμὲ δὲν μετ' ἐνδιαφέρουν. Ἐγὼ διενεργῶ ἀνασκαφὰς μόνον χάριν τῆς ἱστορίας καὶ πρὸς διαφύτησιν. Βεβαίως ἐάν θέλῃ τις νὰ εἶχῃ πολλὰ εὐρήματα, ἀγάλματα, πηλῖνα ἀγγεῖα, διάφορα ἐργα τέχνης κ.λ.π. πρέπει νὰ ἀνασκάψῃ ἀρχαίους τάφους. Φρονοῦν δὲ ὅτι αὐτὸ δὲν εἶναι καθόλου δύσκολον διότι οἱ τάφοι πάντοτε ἦσαν ἐκτὸς τῶν τεχνῶν τῆς πόλεως ὥστε εἶναι εὐκόλον νὰ εὕρηθῃ. Ἀλλὰ σὰς εἶπα αὐτὰ ἐμὲ δὲν μετ' ἐνδιαφέρουν ἐπὶ τοῦ παρόντος διότι δὲν διενεργῶ ἀνασκαφὰς ὁρίσμενου ναοῦ, ἀνακτοροῦ κ.λ.π. ἀλλὰ μᾶς πόλεως ὁλοκλήρου διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ τοκτογραφίαν τῆς πόλεως ταύτης. Οἱ θησαυροὶ τῶν τάφων εἶναι καλὰ κρυμμένοι ὑπὸ τὴν γῆν καὶ δὲν γίνονται.

Σκέπτεσθε κ. VOLGRAFF νὰ ἐνεργήσῃτε ἀνασκαφὰς καὶ εἰς ἄλλα σημεία;

Βεβαίως. Ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος μου τὸ ἐπιτρέψῃ, διότι θὰ εὐρίσκωμαι ἐδῶ μέχρι τέλους Αὐγούστου, θὰ ἐνεργήσω ἀνασκαφὰς πλησίον τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἀρχαία πόλις καὶ εἰς ἄλλα σημεία ἐν μου ἐπιτρέπῃ ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐφ' ὅσον τὰ χρεῖματα μου τὸ ἐπιτρέψουν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ φίλου μου ἀρχιτέκτονος κ. VAN DER PLUGUR καὶ τοῦ ἀφικνουμένου βοηθοῦ μου κ. DAMSTE θὰ κάμω δοκιμαστικοὺς χανδάκας εἰς διάφορα σημεία.

Ἡ μεγαλύτερα μας ἐπιτυχία θὰ ἦτο ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ναοῦ τοῦ Διὸς Ἀπόλλωνος ὃν ἀναφέρει ὁ Πausanias. Δυστυχῶς ὅμως, δυστυχῶς δὲν εἶνε εὐκόλον τοῦτο διότι μᾶς ἐμποδίζει ἡ ὁδός.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ χρημάτων, δαπάνη τίνας γίνονται αἱ ἀνασκαφαὶ κ. Βολγκράφ;

Αἱ ἀνασκαφαὶ γίνονται διὰ χρημάτων συλλεγόντων ἐν Ὀλλανδίᾳ ἐκ φιλελλήνων λατρῶν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ πολιτισμοῦ.

Ἐντα γυναιὸν πρὸς πρόσφερεν ἡ Α. Μ. ἡ Βασιλεῖς τῆς Ὀλλανδίας. Ἐπίσης ἡ Ὀλλανδικὴ Κυβέρνησις, ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἀμστερνταμ καὶ ἡ χηρὰ GOEHOOP διαμένουσα εἰς Χάγην. Ὁ μακαρίτης GOEHOOP (Γιοῦκος) ἦτο ἀπὸ τοὺς ἐνθουσιωδιστέστους λάτρεις τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ὁ χορηγὸς τῶν ἐξόδων τῶν ἀνασκαφῶν αἱ ἐνέργησαν κατὰ τὸ 1902.

Εἰς τὸ σημείον αὐτὸ ἔλθῃ ἡ συνέντευξις καὶ ἀφού ἡχορήγησα τὸν κ. Βολγκράφ ἀπεχαιρέτησα αὐτὸν διὰ νὰ ἀφήσω μόνον τὸν Σοφὸν Καθηγητὴν νὰ ἐργασθῇ.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΡΓΟΛΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΕΩΡΓΟΚΤΗΜΑΤΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΡΓΟΥΣ

Έτος Β Αριθ. 86

Έν Αργεί τῇ 24 Ἰουνίου 1928

Τιμὴ φύλλου δραχ. 1

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΦΕΡΑΜΕ καταβρεκτήρα διὰ τὸν ὅποιον ἐπληρώσαμε τριακοσίας χιλιάδας δραχ. περίπου χρειάζονται καὶ ἄλλαι χιλιάδες διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν. Καὶ ὅμως καταβρέχουμεν ὅσοι τρεῖς ὁρόμους. Ἐπαναλαμβάνεται ἡ κωμῶδις ἡ παλαιὰ τοῦ νεροῦ καὶ τοῦ φωτισμοῦ, νερὸ δι' ὀλίγιστα σπῆτια, φωτισμὸν διὰ τὰ δύο τρίτα τῆς πόλεως καὶ τώρα καταβρεκτήρα διὰ τοῦ; δύο τρεῖς κεντρικοὺς ὁρόμους. Τὴν σκόνην πρέπει νὰ τὴν κτυπήσετε μετὰ φανατισμοῦ, ὁ καταβρεκτὴρ πρέπει νὰ ἐκσφατεῖ καὶ μέχρι τῆς τελευταίας συνοικίας. Τὸ κατάβρεγμα δὲν εἶνε πολυτέλεια εἶνε ἀνάγκη ὅπως τὸ νερὸ καὶ ὁ φωτισμός. Τὸ Ἄργος πρέπει νὰ μεταβληθῇ εἰς κατοικίσιμον πόλιν κατὰ τὸ θέρος.

ΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ κοινότητες ἐκδίδουν ἐντάλματα φορολογικὰ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς καλλιέργειας καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀγρότης δὲν δύναται νὰ ἀνταποκριθῇ οὐδὲ εἰς τὴν πρώτην ἀνάγκη τῆς καλλιέργειας. Πρέπει αἱ πρόεδροι τῶν κοινοτήτων νὰ κανονίσουν τὰς φορολογικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγρότου εἰς ἐποχὰς κατὰ τὰς ὁποίας δύναται αὐτοὶ νὰ ἀνταποκρίνονται πρὸς αὐτάς.

ΕΙΣ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς πλατείας καὶ ἀκριβῶς πρὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ἁγίου Πέτρου ἀπὸ καιροῦ εἶναι συσσωρευμένοι διάφοροι λίθοι. Ἐπίσης ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς αὐτῆς ἀπὸ πέντε ὁλοκλήρων μηνῶν εὐρίσκονται ἐρριμένα διάφορα σκῆρα. Δὲν νομίζει ὁ κ. Δήμαρχος ὅτι ἔχει ὑποχρέωσιν νὰ διατάξῃ νὰ ἀρθῇ ἡ ἀσχημία αὕτη ἀπὸ τὸ κεντρικώτερον σημεῖον τῆς πόλεως;

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΘΑ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καθαριότητος τῶν ὁδῶν καὶ οὐρητηρίων τῆς πόλεως. Ἰδίως τὰ οὐρητήρια γέμουν ἀκαθαρσιῶν ἀποπνικτικὴν δυσοσμίαν ἀναδιδόντων εἰς ἀρκετὴν ἀκτίνα. Κύριε Δήμαρχε ἔχετε ὑποχρεώσιν νὰ φροντίσετε διὰ τὴν καθαριότητα προστατεύοντες τὴν υἱείαν τῶν συμπολιτῶν σας. Ἡ ἀδιαφορία σας εἶναι ἐγληγματικὴ καὶ αἱ εὐθύναι σας βαρύνονται.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ὑπὸ τοῦ κ. VOLGRIFF, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ φίλου του ἀρχιτέκτονος κ. VAI DER PLUIG, ἀνασκαφαὶ ἐπὶ τῆς Λαρίσης συνεχίζονται. Μέχρι σήμερον δὲν ἐφθάσαν ἀκόμη εἰς τὸ ἀνάλογον βάθος ἐνθα ἀναμένονται τὰ ἔχνη τῶν μυκηναϊκῶν ἀνακτόρων καὶ τῶν ναῶν. Εὐρέθησαν μέχρι σήμερον διάφορα θραύσματα πηλίνων ἀγγείων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἔτος 700 π. Χ. Ἐπίσης θραύσματα διαφόρων ἐπιγραφῶν δ; ὁ κ. VOLGRIFF μελετᾷ καὶ προσπαθεῖ νὰ συναρμολογήσῃ. Τὸ σπουδαιότερον μέχρι σήμερον εὗρημα, μετὰ τὸν ὀγκόλιθον Μυκηναϊκῆς ἐποχῆς περὶ οὗ ἐγγράφουμεν εἰς προηγούμενον φύλλον μας, εἶναι μία ὠραία μεγάλη ἐπιγραφὴ ὕψους 1 1/2 μέτρου καὶ ἀναλόγου μήκους καὶ πλάτους μετὰ μεγάλα ὠραία γράμματα μετὰ τῶν ὁποίων διακρίνονται αἱ λέξεις «Ο ΝΑΟΣ ΤΑΣ ΑΘΑΝΑΙΑΣ ΤΑΣ ΠΟΛΙΑΔΟΣ» ἀπόδειξις ὅτι ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀνήκει εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Λαρίσης ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατὰ τὸν κ. VOLGRIFF εἶνε εὖρημα σπουδαιότατον ἀνήκει δὲ εἰς τὸν βον π. Χ. αἶωνα πράγμα σπάνιον διότι τὸσον ἀρχαίαι ἐπιγραφαὶ μέχρι σήμερον δὲν ἔχουν εὐρεθῇ. Ἡ ἐπιγραφὴ φέρει καὶ ἄλλα γράμματα ἅτινα ὅμως τώρα δὲν εἶναι εὐανάγνωστα. Ἐπίσης αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν καθαριζομένου τοῦ χώρου τῶν πρώτων ἀνασκαφῶν. Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν εὐρέθη ὁδραγωγεῖον Ῥωμαϊκῆς πιθανότητος, ἐποχῆς ὅπερ πιθανὸν νὰ συνζέκντρωνε τὰ ὕδατα τῶν ἀερίδων λόφων καὶ τοῦ Κιφισσοῦ ποταμοῦ ὃν ἀναφέρει ὁ Πανσανίας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Εκ τῆς συνάθετον «Μωρεᾶς» τῆς Τριπλίτης ἀναδημοσιεύομεν τὸ κατὰ τοῦ κ. Α. Τσιμπούλου.

Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ & ΤΑ ΓΡΟΣΙΑ

Εἶναι ἀπερχομένη αἱ βάραι, οἱ χλευασμοὶ ἐξ ἀνατολῆς, αἱ περιφρονησεῖς, αἱ βίβαν, οἱ χοδαίσεις, τὰ φρικτὰ βάνια καὶ ὀδυνηρὰ μαρτύρια, τὰ ὅποια οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ Προσβάτες τῆς Πελοποννήσου ὑπέστησαν, κατὰ τὴν ἐν Τριπλίτι ἐπτάμηνον φυλάκισίν των, ἐν πρώτῳ ἔτος τοῦ ὑπὸ τῆς ἀνδραγαθίας τῆς Πατρίδος ἱεροῦ ἡμῶν Ἀγίου.

Τὰ πέντε οἱ δυστυχεῖς ἡγόραζον εἰς τιμὰς αἰσχροκερδέστατας π. χ. τὸν ἄρτον πρὸς εἰκοσι καὶ πέντε γρόσια (τὸ γρόσιον εἰσοδυνάμει τότε πρὸς 8/ φρίγγον) τὴν ὀκτὴν κατ' ἀρχὰς, μετ' ὀλίγον πρὸς πενήκοντα. Ὁσάυτως τὸ ἄλιον πρὸς διακόσια γρόσια κατ' ὀκτὴν, ἀναλόγως καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης.

Ἀρὺ ἐδαπάνησαν ὅτι τὰ χρήματα ὅσα εἶχε ἕκαστος ἐν τῇ φυλακῇ, εὐρέθησαν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ τοιαῦτα, ἀπὸ τῶν Ἀρχιερέων Κορίνθου Κόριλλον, ὅστις (κατὰ τὸν Κ. Οἰκονόμου) σὺδ' ἔλαβε τόμος Β' σελ. 8) ἀνατίθετόν πρὸς τῶν ἄλλων διήλθε τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἐν Τριπλίτι σκληροῦ περιρρησμοῦ, διότι ἐτρεῖτο ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ὁδωριστοῦ ἀρχοντος τῆς κορίνθου Κισμῆ. Μείνη, φιλανθρωπικῶς πρὸς αὐτὸν χρησιμεύον.

Ὁ ἱερομόναχος Ἰωσήφ Ζαρεϊόπουλος ἀφαιρῆται ἐκ τοῦ θαναίου ὡς ἑξῆς:

«Ἐξοδεύοντων τῶν χρημάτων, ὅσα ἔκαπτος εἶχαν ἐν τῇ φυλακῇ, δὲν ἔμεινε πλέον οὐδ' ὀβολὸς εἰς οὐδένα γνωρίζοντες δὲ, ὅτι ὁ Κορίνθου εἶχαν 85 χιλιάδας γροσίων, τὰ ὅποια διεφύλαττε, μὴ ἀναγκασθέντες νὰ ἐξοδεύῃ, ὡς διατρίβων παρὰ τῇ Κισμῆλ Μπῆν, ἐπεμψαν πρὸς αὐτὸν ζητούμεν θάνατον χιλίων γροσίων, ἀλλ' ἔκείνος ἀπεκρίθη πρὸς τὸν ὅποιον ἔσταλzen ἀνθρώπων.

— Δὲν ἔχω, ποῦ νὰ τὰ εὕρω! ».

Δουλοῖς λοιπὸν ταύτης τῆς ἀπάντησεως, ὁ ἀπειταχμένος ἐπατρώφῃ, ἵνα ἀναχωρήσῃ, ἀλλὰ λέγει πρὸς αὐτὸν πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς.

«Εἰπέ τους νὰ κάμουν μὴν ὁμολογίαν, (εἰδὸς γραμματοῦ) ὁ Θεοῦ ὀράκης ὁ Δεληγιάννης, ὁ Τριπόλεως, ὁ Ναυπλίου, καὶ ὁ Περρούκας, (ἐπιφανέστατος Ἀργεῖος καὶ Προσβάς Ἀργους κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετηρίδα τῆς Τουρκοκρατίας) καὶ τότε τοῦ θαναίω παντάκτω γρόσια.

Ἀνχωρήτας δὲ ὁ ἀνθρώπος ἐπορεύθη εἰς τὴν φυλακὴν καὶ διηγῆθη, ὅτι εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κορίνθου.

Ἄλλ' ὁ Δεληγιάννης θυμωθεὶς εἶπε.

— Νὰ χαθῇ αὐτὸς καὶ τὰ γρόσια του, καὶ ἐγὼ θαναίζομαι ἀπὸ Τούρκους. Ἐγὼ ἐμβάσα στὴν φυλακὴν τριάκοντα χιλιάδες γρόσια καὶ θέντὰ ἐλυπήθηκα, ἀλλὰ ὅλα τὰ ἐξοδεύσαμεν, καὶ ὡς καὶ ἐπὶ καθεὶς εἶχε ».

Ἐπαρχοῦμα δὲ προσεκέλεσε τὸν δεσποφύλακα καὶ εἰήτησε παρ' αὐτοῦ χάριτι καὶ μελانوβαχέιν, καὶ ἀφ' οὗ τῷ ἔπαρει, ἔγραψε μικρὰν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μπινὰ — Ἐμῖνην, Τοῦρκον Κωνσταντινοπολίτην φίλον του, ζητῶν παρ' αὐτοῦ θάνατον οὗτος δὲ εὐθὺς, ἀνευ οὐδενὸς ὁμολόγου, τῷ ἐπεμψέ χιλια γρόσια καταναλωθέντων δὲ τούτων μετὰ 5—6 ἡμέρας, δι' ἄλλης ἐπιστολῆς, ζητήσας ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοῦ τριακόσια γρόσια ἀκόμη ».

Με την μυροβολον και απαντικη-
κην από το ανθιδάκτον θυμωρε και την
εργατην πρωτην απογειον αυται, α-
δειει, φρονουμεν, τον καπον να ανελ-
θη τις επί της Ααρίσης, δα να αλο-
λαση αφ' ενός του μαγευτικου θα-
ματος της μπακλαβανης και ποιητης
εις χρωματιστους Ααρ. ... της παιδαδος
μετα του νοτιως ταυτης κυανολεύκου
Αργαλικού κάλπου πλατισιόμενων με
τας γυρωθεν αυτων θροσεϊρας, και αφ'
έτερον δια' να τωη τας παρά του δια-
σημου και ακαταπονητου Όλλανδοθ
αρχαιολόγου κ. Φολκράφ, ενεργουμέ-
νας επί της κορυφης της Ααρίσης και
εν τω δευτέρω περιβόλου του φρουριου
ανασκαφας προς ανακαλυψιν των επ'
αυτης δύο αρχαιων ναων, της Αθηνάς
και του δικ, οδς μνημονεύει ο Παν-
σανίας κατά την ένταυθα περιήγησιν
του. "Εν δ' αμ δε εστι η Ααρίδος
Διδος επιτακτικη Ααριδιδου ναος, ονκ ε-
χον ορισμν το δε αγάλμα τέλου πεποι-
ημένον υψις, οστικος εν επί τω βάθμω,
και Αδωνης δε ναος εστι θνας αβιος. Έν-
ταυθα δε αναθηματα κεινται και άλλα, και
Ζεὺς Ιουλιανός, ον μν, ο κεισιν, εχον
Αρκαίους, τριτον δεκτι του περὶ τοιούτου.

α ΠΑΝΑΡΓΕΙΑΚΗ"

9. 85 / 15 - 7 - 1928

την οι Αρκαίους, τα επισημειον των
δυσωων κειμένων του ενος πληθους
του άλλου διερχομεναι δια της παρα
τη Ααρίδα Ιεράς, δδου διακοσμημένης
με το εκατεροθεν πάντης αγαλματια
ταυ θροθ, Ααρίστην, και έχοντες δε-
ξιά και παρα τοις πρόποδας της Α-
πίδας σιγαν Αρχαίων τάφων Μνη-
ναϊκής εποχης, αλγιν ανωθεν τοιων
τον ναον του Ααριδιδου Απλόλωνος
και μετα τοιων το Ιερών της Όξυ-
δεκούς Αθηνάς, το σταδιον εν ω ε-
τελουγτο αγωνες προς τιμήν του Νε-
μειουδιδος και επαγγελιστον Ιά Βρατα,
το γυμνάσιον του Κυλαράβου και παρα
τουτο πολυνάνδιον, έντα εταρρησαν οι
Αργειοι οι μετά των Αθηναίων εκ-
πληθσαντες εις κατασούλων των Συ-
ρακουσών και της Σικελίας, μετά τοιου
δε το μνημα του ονομασιου έκεινου
αύλητου Σακάδα, δστις πρώτος ηύλη-
σεν εν Δελφοίς το Πυθικόν αύλημα
και άριστερά της δδου το Ιερών της
Αρχαίας Ηρας.

Σήμερον ή δδός αυτη είναι πετρώ-
δης διαχωριζομένη δια βαθυστάτης κά-
φρου προελθούσης, είτε εκ των ομ-
βριων υδάτων των κατερχομένων εκ
της Ααρίσης και της Απίδος, είτε
εκ σεισμοθ κατά τοις μεσαιωνικοις
χρόνοις, ως κάποτε έδημοσιεύθη περι
των προσβληθισών πόλεων έξ έτερο-
γενών σεισμών εις τις έφ' άπαξ συμ-
περιλαμβάνεται και το Αργοι, ή δε
άνοδος επί της Ααρίσης περζ δια μιας
άτραποθ άνωθεν των έλαιων Γυρδα-
νος είναι άρκετά κοπιώδης.

Αι ανασκαφαι ενεργουνται έντός του
δευτέρου περιβόλου του φρουριου έρ-
γαζομένων 50—60 εργατών. Κατ' έ-
χας εκκαθαρίσθη ή δεξαμενή έντός
της οποίας ούδεν άνικε/μενον αρχαιον
ευρέθη. Κατόπιν ηρξατο από νοτιου ή
έσκαφη του έδωφους όπου ευρέθη
πλάξ μετά γραμμάτων εν μέρει έφθαρ-
μένων τειχισμένη επί του νοτιου και
προς δυσμάς άκρου του τείχους του
φρουριου, έξ ών έξάγεται ότι αυτη ήτο
άφιερωμένη εις τον εκεί ναον της Α-
θηνάς, — "Ο ναός τας Αθαναιας
τας Πολιάδας. "Η έπιγραφη αυτη ως
αρχαιοτάτη είναι μεγάλης αξίας. Έπι-
σης άνευρέθη επί του νοτιου μέρους
του περιβόλου ωραιότατον και άριστης
τέχνης ανάλυφον παριστόν ταών δι
περισφίγγει γύρωθιν οφες, εποχης ο-
μως Ρωμαϊκής. Ώσάντως ευρέθησαν
κιονόκρανα τεθραυσμένα, πλάκες μαρ-
μάρινοι έπεξεργασμένοι, τεμάχια κιό-
νων και άλλα τεμάχια μαρμάρων προ-
ερχόμενα εκ του έσωτεριου και έξω-
τεριου του ναου.

Εις την βορείαν πλευράν ευρέθη ο
άποδείχθεις παρ' ήμών εις προηγου-
μενον φύλλον μας χριστιανικός ναός
έντός του οποίου ευρέθησαν εν λιθί-
νον βάθρον και άλλα τινά μεγάλης α-
ξίας μικροαντικείμενα τα οποία ο κ.
Φολκράφ μελετά και θά φέρη κατόπιν
εις δημοσίευστα.

Ο κ. Φολκράφ πιστεύει ότι, ο με-
γαλοπρεπέστατος και κατά τον Πανσα-
νίαν αξιος την θίαν ναός της Αθηνάς
έκειτο βορείως του περιβόλου, ο δε
του διος φρονεί ότι έκειτο ή βορείως
αυτου ή προς νότον έξωθεν του φρου-
ριου. Αι ανασκαφαι θα εξακολουθή-
ωσιν επί 2 μηνας ή και περισσότερον.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΑΤΡΑΣ

Αι επί της αρχαίας αγοράς ανασκα-
φαι εξακολουθούσι δι' όλίγων έργα-
των ελθόντος εις φως ολοκληρον του
αρχαιολογικου και μεγαλοπρεποδς
υλακοσμήτου κειμένου αυτης. Επί του
ανασκαπτομένου και εκκαθαριζομένου
τουτου μέρους ούδεν άνικε/μενον α-
ξιον λόγου ανέκαλύφθη μέχρι σήμε-
ρον. Αι ανασκαφαι και επί του τόπου
τουτου εξακολουθούθιν.

“ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΑΓΓΟΛΙΣ,”

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διευθυνόμενη υπό τοῦ Συλλόγου

ΓΕΩΡΓΟΠΟΛΙΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΑΓΓΟΥΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

“ΑΓΡΟΤΙΚΗΝ,” “Αγρός

Διευθυντής Κ. ΣΙΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Σόμβουλος;

ΣΥΝΔΑΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ

ΔΡΑΧ. 50

ΑΙΑ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ “ 25

ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 4

Δημοσιεύσεις δ σέχος δραχ. 5

Κυκλοφορεῖ εἰς ἅπαντα τὰ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Ἀγρούς, εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν Ἀμερικῇ.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΣ ΚΙΩΝ ΔΙΑΜΕΝΟΝΤΑΣ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παραθερίσεως συμπολιτῶν μας εἰς τὴν Κίον ἐκρίναμεν σκόπιμον νὰ ζητήσωμεν τὴν γνώμην εἰδικῶν ἱατρῶν περὶ τῆς ἐλονοσίας καὶ οἵτινες μᾶς εἶπον νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς κατοίκους καὶ παραθερίζοντας νὰ λαμβάνουν κινήτην καθ’ ἡμέραν τέσσαρας κόκκους πρὸς πρόληψιν τῆς ἐλονοσίας. Τὸ πάλαιον σύστημα τοῦ νὰ λαμβάνωσι δις ἢ τοῖς τῆς ἐβδομάδος πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῇ. Ἰδιώσῃ ἐλονοσία προσβάλλει τὰ παιδιά, τὰς ἐγκύους γυναῖκας καὶ τοὺς ἐξηνητημένους ὁργανισμούς. Τὴν ἐγκυμοσύνην δὲν τὴν ἐνοχλεῖ ἡ λήψις κινήτης ὅταν γίνεται λελογισμένως. Ἡ ἐγκύος γυναῖκα δέσν νὰ ἀρτίσῃ ἀπὸ δύο κόκκους καὶ ὀλίγον κατ’ ὀλίγον νὰ τοὺς αὐξάνῃ.

Ἡ προστασία τῶν οἰκιῶν διὰ δικτυωτῶν κιγκλίδων ἐπὶ τῶν παραθύρων ἀπαιτεῖ μεγάλην ἐπιμέλειαν καὶ προσοχήν, διότι οἱ ἀνωφελεῖς κῶνωπες εἰσερχόμενοι διὰ τῶν θυρῶν καὶ δυσκόλως ἐξερχόμενοι παραμένονσαι ἐν τῷ ἐνδοικίῳ αἱ ὁποῖαι οὕτω μεταβάλλονται εἰς κλωβούς κωνώπων. Ἰσως ἡ ἐγκατάστασις τοῦ συνοικισμοῦ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν ἀνωφελῶν κωνώπων. Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν εἶναι βεβαιωμένον καὶ ἐξηκριβωμένον δι’ αὐτὸ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον ἐπιβάλλονται αἱ φροντίδες αἱ ἀντιελονοσιακαί. Δὲν κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ συστήσωμεν ἐὰν εἶναι δυνατόν γὰ γίνῃ ἡ διευθέτησις μερικῶν στασίμων ὑδάτων πλησίων τοῦ συνοικισμοῦ κατεμένων.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

— Αἱ ἐπὶ τῆς Ἀαρύσης ἀνασκαφαὶ ἐξακολουθοῦν ἐννευστακόμενων διαρκῶς συντρίμειων κίονων, βάσεων κ.λ.π.

Ἐκτὸς τοῦ ἀρχαίου μηχαναίου ἐπαλῆς καὶ τῆς ἐπιγραφῆς, περὶ ὧν ἐγράφοντο εἰς προηγούμενα φύλλα, ἀνευρέθησαν μία πλάκα ἐπὶ τῆς ἐσπίας εἶναι γεγραμμένον πτηνὸν (ταῦς) ὅπερ κρατεῖ εἰς τὸ βέλος τοῦ σταφυλῆος καὶ ὅπερ εἶναι κλήρη τέχνης καὶ διατηρεῖται βλαμωσῶς ἐπὶ τῆς ἀνευρέθησαν διάφορα ἀλλὰ πλάκες διακοσμημέναι μὲ γλυκτὰ διαφορά ἀνέκρουσαι, κατὰ τὸν κ. VOLGRAFF, εἰς τοὺς χριστιανικοὺς χρόνους. Τὸ σπουδαιότερον εὑρημα εἶναι μία σφραγὶς ἀναπαρίστων ἀνθρώπων καὶ παραπλεύρως σκόρπιον ἀνήκουσιν εἰς τὴν Κρητομηνωϊκὴν ἐποχὴν. Ἐπίσης ἀπεκαλύφθησαν τὰ θεμελια ἀρχαιοτάτου ναοῦ, πιθανῶς τοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς. Τοῦτο συμπεριέχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἀνευρέθησαν καὶ διάφορα εἰδῶλια (κοσμήτες) γυναικῶν, ἀνθημήκτα πρὸς τὴν θίαν.

Νῦν, εἰς ἀρκετὸν βῆλος ἀποκαλύπτονται θεμελια οἰκοδομημάτων ὅπερ δὲν εἶναι ἀκέραια γινωστὰ ἐὰν εἶναι θεμελια ναοῦ ἢ τοῦ ἀνακτορίου μηχαναίου ἀνακτορίου.

Εἰς αὐτὸ τὸ σημεῖον, εἰς τὸ Ν. Α. μέρος τοῦ φρουρίου, ἀνευρέθη καὶ μία πλάκα ἀρκέτου μήκους, πλάτους καὶ ὅψους ἥτις πιθανὸν νὰ ἀπετέλει τὸν οὐδὸν τῆς εἰσόδου τοῦ ἀνακτορίου, ἢ δὲ εὐρεθείη μηχαναία τσιαντὶ τὸ ὑπέρθυρον. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν καὶ μικρὰ τεμαχίδια χρυσοῦ, ὅπερ ἐνισχυεῖ τὰς πιθανότητας μηχαναίου ἀνακτορίου, διότι κατὰ τὴν μηχαναίαν ἐποχὴν μεταχειρίζοντο τὸν χρυσὸν εἰς διακοσμήσεις κ.λ.π. Ἐπίσης ἀνευρέθησαν καὶ τάφοι, οἵτινες ὅμως εἶναι πολὺ μεταγενέστεροι ἀνήκοντες εἰς χριστιανικοὺς χρόνους, ἐντοῦ τῶν ἐποίων, ἐκτὸς μερικῶν ἐσθῶν ἀνθρωπίνων, δὲ εὐρέθη τίποτε ἄλλο.

Μετὰ τὴν ἀφίξιν τοῦ βοηθοῦ τοῦ κ. VOLGRAFF, κυρίου DAMSTÉ ὅπου ἀφίκετο τὴν παρελθ. Τρίτην αἱ ἀνασκαφαὶ οὐκ ἐπαυρίσθησαν καὶ ἐπὶ τῷ ἐκτὸς τοῦ τεύχους νοτίου μέρους.

Ἀθλητικά

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ “ΠΑΝΑΡΓΕΙΑΚΟΝ,” - “ΑΤΛΑΝΤΟΣ,”

«Παραργειακός» 1 «Ατλας» 1

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συνηγήθησαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Συλλόγου «Ἐθνικῆς» ὁποῦ τῆς «Αγῶν» εἰς ποδοσφαίρικόν μάτ; ἢ ἐκ Τριπόλεως πρὸς τοῦτο ἀγῶνισαν ἀθλητικὴ ὁμάς «Ατλας» μετὰ τῆς ὁμάδος «Παραργειακός».

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΥΡΙΑΚΟΝ Κ. ΠΑΠΑΝΥΔΡΙΑΝΟΝ

OUR NEWS PAPER HAS THE LARGEST CIRCULATION
IN THE U.S. OF AMERICA

Ἡ «Τελεσίλλα» τέλος ἡ περιγραφή
πονα σπονδήποτε τοῖς ἐξ ἐκείνων
καὶ ἡ ἡμέρα ἡμῶν σιγῶς συμ-
ρατε διαγέλλουσα ἡ σπονδή
γρῆμα ἔστω καὶ τὸ ἐλάσιον ἐπὶ
τὸ τόπου, καὶ ἀναγράφουσα σπον-
δὴ ὅσα γνωστὸν ἦεν ἀπὸ τῆς
Ἀπολλωνίης, κινουσα οὖν τὰ χαρδία
καὶ τὰ συναισθήματα τῆς καρδίας
αὐτῆς, καὶ προκαλεσὰ δάκρυα παρρη-
σιαν τὴν ζεφυριμένην τέκνον τῆς
ματρὸς.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ Κ. C. W. VOLLGRAFF

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπεκρατίσθησαν αἱ ἐφετειναὶ ἀρχαιολογικαὶ ἐρευνᾶν εἰς τοὺς πέριξ τοῦ Ἀργους Ἀρχαιολογικοὺς τόπους, τοῦ κ. Βολλγκράφ ἀναχωρήσαντος διὰ τὴν Οὐτρέχτην (τῆς Ὀλλανδίας). Τοῦτου ἕνεκεν καὶ λόγῳ τῶν ἐξαιρετικῆς σπουδαιότητος ἀνασκαφῶν αἰτινες ἐνεργήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Βολλγκράφ ἀπὸ τὰς ἀρχὰς Ἰουνίου εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως μας, ἐθεωρήσαμεν κατ' ἥκον μας νὰ ζητήσωμεν οὐ μόνον χάριν τῶν ἀναγνωστῶν μας, ἀλλὰ καὶ χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως μας, παρὰ τοῦ κ. Βολλγκράφ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, διαφόρους πληροφορίας ἐν σχέσει μετὰ τὴν πορείαν καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐνεργηθεισῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὰ ἐφετεινὰ καὶ τὰ προηγούμενα ἔτη. Ὁ κ. Βολλγκράφ μᾶς δέχεται εὐγενέστατα καὶ τιθεταί μετὰ τὴν μεγαλυτέραν προθυμίαν εἰς τὴν διάθεσίν μας, ἕτοιμος νὰ μᾶς δώσῃ οἰανδήποτε πληροφορίαν τῷ ζητήσωμεν, καὶ νὰ μᾶς ἐκθέσῃ λεπτομερῶς τὰς ὑπερβαλλόντως προσπάθειάς του γύρω ἀπὸ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους τοῦ Ἀργους, αἰτινες προσπάθειαι μαρτυροῦν μίαν ἐξαιρετικὴν λατρείαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν ἀρχαίαν ἱστορίαν τῆς πόλεως μας καὶ οἱ ὅποιοι θ' ἀποτελέσουσι αὐτοῖς τὴν πολυτιμωτέραν συμβολὴν εἰς τὴν συγγραφὴν τῆς ἱστορίας τῆς.

Πρὶν ἢ εἰσελθόμεν εἰς τὸ κῆριον θέμα μας, ἐρωτῶμεν τὸν κ. Βολλγκράφ καὶ μᾶς λέγει ὀλίγα τινα περὶ τῆς βιογραφίας του. Εἶπε ἤδη 54 ἐτῶν, τὸ δὲ ἐκτάκτως ἀνδρὸν πρόσωπόν του δὲν φανερῶναι ὅτι φέρει τὸ βάρος πλεον τοῦ ἡμίσους αἰῶνος. Τὸ πρῶτον φῶς εἶδεν εἰς τὴν πόλιν Χάγλαντ τῆς Ὀλλανδίας τὸ 1876, κειμένην πλησίον τῆς μεγαλυτέρας πόλεως τῆς Ὀλλανδίας, τοῦ Ἀμστερνὰμ.

Τὰς σπουδὰς του ἐπεκράτησεν εἰς τὴν πρωτεύουσάν του Βελγίου, τὰς Βρυξέλλας, καὶ μετὰ πάροδον ὀλίγου χρόνου, εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν, ἀνηγορεύθη καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Οὐτρέχτης (Ὀλλανδίας).

Τὰς ἀρχαιολογικὰς του ἐρεῦνας ὁμοίως, αἰτινες τὸν κατέστησαν διάσημον τόσον εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ὅσον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἤρριξεν ἀπὸ πολὺ ἐνωριότερον.

κίαν 25 ἐτῶν, γίνεται δεκτὸς ὡς ἐταῖρος εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσαν Γαλλικὴν Ἀρχαιολογικὴν Σχολήν, καὶ ἀνέσσω ἀπὸ ταῦ ἐπομένου ἔτους, 1902, ἀρχίζει τὰς ἱστορικὰς του ἀνασκαφὰς εἰς τοὺς γύρωθεν τῆς πόλεως μας ἀρχαιολογικοὺς τόπους τοῦ γέγοντος ἀπὸ πλουσιώτατα λείψανα τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ.

Παὶ πρὶν ἢ ἀρχίσω τὰς ἀνασκαφὰς εἰς τὴν πόλιν τοῦ Ἀργους, μᾶς λέγει ὁ κ. Βολλγκράφ εἰσερχόμενος εἰς τὸ θέμα, προηγουμένως περιηγήθη καὶ ἐμελέτησα τὰς ἀρχαιοτάτας τῆς Ἰταλίας καὶ ὀλοκλήρου τῆς υπολοίπου Ἑλλάδος, διὰ νὰ καταλήξω εἰς τὸ Ἀργος, ὅπου καὶ ἐσχηματίσα τὴν πεποιθήσιν ὅτι κρύπτονται εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀπειρα λείψανα τῆς ἀρχαίας πόλεως τοῦ Ἀργους, κτισθείσης κατὰ τὴν Β' Ἑλλαδικῇν, λεγομένην, ἐποχὴν, περὶ τοῦ δηλ. κατὰ τὸ 2000, π. χ.

Καὶ πράγματι, συνεχίζει ὁ κ. Βολλγκράφ, δὲν ἠπατήθη εἰς τὰς προβλέψεις μου καὶ τὰς πεποιθήσεις μου. Κατὰ τὰ ἑπτὰ ἔτη καθ' ἃ περιοδικῶς παρέμεινα εἰς τὸ Ἀργος καὶ ἐνεργήσα ἀνασκαφὰς (1902, 1903, 1904, 1906, 1912, 1928, 1930), ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως πλουσίων κειμηλίων τοῦ μοναδικοῦ εἰς κάλλος ἀρχαίου πολιτισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἡσθάνθη τὰς ὡραιότερας συγκινήσεις ποῦ εἶνε δυνατόν νὰ δοκιμάσῃ ἓνας ἀρχαιοδίφης. Δι' ἡμᾶς, τοὺς ἀρχαιολόγους, ἡ ἀνακάλυψις ἐνὸς οἰουδήποτε ἀγάλματος δὲν ἔχει τὴν ἀξίαν ἐκείνην ποῦ ἀποδίδει τὸ κοῖτον, διότι ἐξ αὐτῶν βρίθουν τὰ μυστήρια - μεγαλυτέραν, μενίστην δὲ σπουδαιότητα ἔχει δι' ἡμᾶς ἡ εὐρεσις τῶν στοιχείων ἐκείνων ἐπιγραφῶν κ.λ.π. - ποῦ θὰ μᾶς καθοδηγήσουν εἰς τὴν μελέτην τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἱστορίας τῆς τέχνης - τῆς τέχνης ἐκείνης τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ποῦ παρεδωκεν εἰς τὸν αἰῶνιον θαυμασμόν ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου καλλιτεχνήματα ἀνυπερβλήτου κάλλους καὶ ἀφθάστου ὡραιότητος, ἀκριβείας, λεπτέτητος καὶ κομψότητος... Καὶ πράγματι, τινὰ ταῦτα στοιχεῖα εὐρήκα ἀφθονα εἰς τὸ Ἀργος, πολὺ περισσότερα ἀφ' ὅσα ἠδυνάμην νὰ φαντασθῶ.

X.

(Τὸ ἔργον μένει τῆς συνεκτεθείσης μετὰ

Σ
ΕΝ ΑΡΤΕΙ
ΙΑ

μετὰ τὸ μνημόσυνον
πλάτειον διὰ τὰ
τῆς Στήλης τῆς
τὴν ὁποῖαν Ἐπαρ-
τῶν ἀναπανομέ-
περίβολον προγύ-
λόμεναι εἰς φωτει-
βγαλμένην ἀπὸ τὰ
μεγάλων τῆς Ἐ-
πτῶν, θὰ ὁδηγοῦν
τῶν ἐλευθερο-
Ἐπαρχίας Ἀργους
τῶν ἀποκαλυπτη-
τῶν ὑποδεικνύον-
τῶν μας γνώμην
σὲν μας Ἰεράρχη
τῶν Δήμορχόν μας,
ἀπὸ κοινοῦ καθο-
τελειῶν, δὲν παύο-
σωμεν καὶ εἰς τοὺς
μας συμπολίτας τὸ
μους «Δεῖ, δεῖ χρη-
τεν ταύτων οὐδὲν
τῶν θεόντων», ἐν
τῶν τὸ σοφὸν γνω-
του θήματος ἀεὶν ὁ
μῆτις ἀπὸ, μάστι-
κα καὶ κενόν». Συ-
ὀλίγηρος ἡ Ἐ-
πρασφῆξ τὸν ὁβο-
μορρῆως, διότι εἰς
αἰτίας πᾶσα γεν-
εῖς εἰς τὸ ἀνάλο-
γῶν, ὑπὲρ τοῦ ὁ-
κατωρὶα διατίθε-
τορρῆν ὅτι ὁ Δῆ-
καὶ αἱ Κοινότητες
δὲν θὰ στέρξουν
καὶ γρηγοροφρῶνως
δὲν ἐβόλῃν τὸν διὰ
τῆς τὸ μέγαλον αὐ-
τορρῆσμοῦ τῆς ἔ-
ος ὁ ὁποῖος θ' ἀ-
θρῶν μέγιστον
τῶς διὰ νὰ ἐπα-
δ ποῦ εἰδίδῃεν ἡλ-

ΕΥΓΕΡΓΟΚΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΡΓΟΥΣ

ΥΡΟΣ Γ. ΤΡΙΓΚΑΣ

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ Κ. C. W. VOLLGRAFF

Β.

Τὰ πρότερον· συνεχίζει ὁ κ. Βολλγκράφ· ἤρχισα τὰς ἀνασκαφὰς εἰς τὸ Ἄργον, κατὰ τὸ ἔτος 1902 καὶ ἐπὶ τῆς Ν. Α. πλευρᾶς τῆς Ἀσπίδος, ὅπου ἀνεύρουσιν τὰ θεμέλια τοῦ Ναοῦ τοῦ Πυθαγόρου Ἀπόλλωνος, ἐφ' ὧν εἶχε κτισθῇ ἡ ἀρχαιότερα χριστιανικὴ ἐκκλησία, χρονολογουμένη ἀπὸ τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων.

Τὸ 1904 ἀνέσκαψα τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν τοῦ Ἀργους· παρὰ τὸ Νοτιον μέρος τῆς σημερινῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεκαλύφθη τὸ δυτικὸν τεῖχος μιᾶς μεγάλης στοᾶς τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς, μήκους μεγαλυτέρου τῶν 100 μέτρων, καὶ τῆς ὁποίας σώζονται οὐ μόνον τὰ θεμέλια, ἀλλὰ καὶ 30 ὁλόκληροι κίονες Δωρικοῦ ὅψεως. Εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν ἐπίσης ἀνευρέθη εἰς Νάος, Ἑλληνικῆς ἐποχῆς, ἀνήκον εἰς ἀγνωστὰ θεοῦ, εἰς τὰ θεμέλια δὲ τοῦ Ναοῦ τούτου ἀνεκαλύφθησαν πολυτίμοι ἐπιγραφαί, ὑψίστης σπουδαιότητος διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἀργους. Συγχρόνως δὲ ἐυελκίσθη καὶ τὸ Ἀδριανεῖον ὑδραγωγεῖον τὸ ὁποῖον ῥοεῖ ἀπὸ τοῦ Ἀνὰ Μπέλεσι (νῦν Κεφαλόβρυσον) μέσῳ τοῦ χωρίου Σχοινοχωρίου.

Παρὰ τὸ τεῖχος τοῦ Ἀδριανεῖου Ὑδραγωγείου καὶ ἐντὸς τοῦ ἀρχαίου θεάτρου, ὅπερ ἐπωνομάζεται «Νυμφεῖον», ἀνευρέθη κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος τῶν ἀνασκαφῶν, ἀγαλμα τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ἀκέφαλον πλὴν ὅμως καλλίστης τέχνης καὶ κατακείμενον σήμερον εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἀργους. Πρὸς ἀνοτολὰς τοῦ Νυμφείου ἀνευρέθη τὸ ἀρχαῖον Δικαστήριον τῆς πόλεως τοῦ Ἀργους, ὀνομαζόμενον «κρίτηριον», παρόμοιον πρὸς τὸ περιφημὸν Δικαστήριον τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Ἀρειον Πάγον.

Τὸ 1908 ἤρχισα τὰς ἀνασκαφὰς εἰς τὴν Λαρίσσαν εἰς τὴν ὁποίαν ἀνευρέθησαν ἀπὸ πολλὰ λειψάνα οὐ μόνον τοῦ προμυκηναϊκοῦ καὶ Μυκηναϊκοῦ πολιτισμοῦ (2.000 π.χ.) ἀλλὰ καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστά

σεως τοῦ 1921, ὡς Ντυφέκια, Κορυφίλια κ. λ. π.

Ἐντὸς τῆς Λαρίσσης, ἥτις τότε ἀνεσκαφῇ σχεδὸν ὁλόκληρος, ἀνευρέθησαν καὶ τὰ θεμέλια τοῦ Ναοῦ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς ἀνιδρυθέντος κατὰ τὸ ἔτος 600 π. χ. ὡς καὶ τὰ θεμέλια τοῦ Λαρισαίου Διὸς.

Καὶ ἐρχόμεθα, μὰς λέγει ὁ κ. Βολλγκράφ, εἰς τὰς ἐπετεινὰς ἀνασκαφὰς, ἀφοῦ ἐν συντομίᾳ καὶ γενικότητι διεῖληθμεν τὰς τῶν προηγουμένων ἐτῶν. Εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ἐφέτος ἐστράφημ' πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀρχαίου θεάτρου, ἀφοῦ προηγουμένης ἐπεράτωσα τὰς ἀνασκαφὰς ὁλόκληρον τῆς Λαρίσσης, ἐλάχιστον τεῖχος τῆς ὁποίας εἶχον ὑπολειφθῇ ἐκ τῶν προηγουμένων ἐτῶν, ὅπου καὶ ἀνεύρουσιν δύο πέτρας-σφραγίδας ἀπὸ στεατίτιδας, αἵτινες ἔχουν μεγάλην ἀξίαν διὰ τὰς ἐν αὐταῖς παραστάσεις τῶν.

Εἰς τὸ ὑπερκείμενον τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀρχαίου θεάτρου κτήμα τοῦ κ. Γκάγκα, ὅστις προσέφερεν μὰς παρεκάλεσεν ὁ κ. Βολλγκράφ νὰ τὸν τίσωμεν ἰδιαιτέρως· εὐγενέστατα τοῦτο ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀμοιβῆς, διηνοίχθησαν δύο χάνδακες ἐντὸς τῶν ὁποίων τίποτε τὸ σπουδαῖον δὲν ἀνευρέθη, ἐκτὸς μιᾶς καρφίδος χρυσῆς παριστανούσης τὴν Ἀφροδίτην νὰ σύρει τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς τῆς καὶ τινῶν ἄλλων χρωματιστῶν, ἀγγείων, πηλίνων πλαγγόνων (παρεμφερῶς πρὸς ταναγραῖας) καὶ θεμελίων ἀρχαίων οἰκῶν. Εἰς τὴν βάσιν τοῦ Ἀρχαίου θεάτρου, ὅπου ἐστὶν ἐχίσθησαν αἱ ἀνασκαφαὶ δὲν κατορθώθη ν' ἀνεκαλυφθῇ, πλὴν τῆς ὀρχήστρας, ἡ ἀρχαία σκηνή, ἥτις κεῖται κάτωθεν τοῦ κτήματος τοῦ κ. Γκάγκα καὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τῆς ὁποίας θὰ στραφῶ κατὰ τὸ ἔτος 1933 καθ' ὃ ἐλπίζω νὰ συνεχίσω τὰς ἀνασκαφὰς.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Φιρογιάννη, ὅστις εὐγενῶς προσέφερε ταύτην, ἐγένετο μιᾶ δοκιμαστικὴ ἀνασκαφὴ μετὰ τὴν προϋπόθεσιν νὰ τὴν συνεχίσω ἄλλοτε, ἂν ἤρχeto εἰς φῶς τίποτε το ἀξιόλογον, ὅπως καὶ πράγματι θὰ τὴν συνεχίσω εἰς προσηκόν μου καθόδον· εἰς τὴν ὁποίαν ἀνευρέθη μιᾶ στοᾶ Ἀυτοκρατορικῆς ἐποχῆς ὡς καὶ μιᾶ ἐπιγραφῇ τοῦ γ. μ. μ. αἰῶνος, ἐπίσης δὲ, ἐντὸς τῆς αὐλῆς, ἀνευρέθη καὶ ἓνα στρογγυλὸν οἰκοδόμημα, καλῆς τέχνης, τῆς Ἑλληνικῆς δὲ ἐποχῆς.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων ἐρευνῶν εὐρημάτων μου συγκαταλέγονται καὶ δύο ψηφιδωτὰ ἐξ ὧν τὸ ἓνα εἶνε μοναδικῆς τέχνης καὶ ὑψίστης ἀξίας.

Μεταξὺ τῶν σπουδαιοτέρων ἐρευνῶν εὐρημάτων μου συγκαταλέγονται καὶ δύο ψηφιδωτὰ ἐξ ὧν τὸ ἓνα εἶνε μοναδικῆς τέχνης καὶ ὑψίστης ἀξίας.

Ἐξ αὐτῶν τὸ ἐν ῥωμαϊκῇ ἐποχῇ ἀνεκαλύφθη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ κ. Ἀγγελουπόπου καὶ παριστάνει δύο γοργόνες ἐντὸς τῆς θαλάσσης, ὡς καὶ διαφόρους ἄλλους ἰχθεῖς. Τὸ ἕτερον ψηφιδωτὸν ἀνεκαλύφθη πλησίον τοῦ θεάτρου πρὸς ἀνατολὰς τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, καὶ ἐγγὺς τῆς οἰκίας τῆς κ. Ἀναστασίας Κελομβίνου, εἶνε δὲ τὸ θαυμασιώτερον ψηφιδωτὸν ἐξ ὧν ἔχω συναντήσει μέχρι τοῦδε εἰς τὴν ζωὴν μου, καὶ κατὰ πολὺ μεγαλύτερον τοῦ προηγουμένου. Τοῦτο δύναται νὰ συγκαταλεχθῇ μεταξὺ τῶν ὀλίγων ψηφιδωτῶν, τῶν δυναμένων νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἀριστουργημάτων, εἶνε δὲ ἔργον τοῦ δ' μ. χ. αἰῶνος, ὅστις εἶνε ὁ καλλύτερος αἰὼν διὰ τὰ ψηφιδωτὰ. Ὁλόκληρον σύγκειται ἐκ 5-6 παραστάσεων, ὁρμησίου χρωματισμοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία παριστάνει κυνήγιον μετὰ κύνας γῆρας καὶ ἰέρακας, ἄλλαι δὲ παριστάνουσι τὸν μῆνα Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον. Ὁ Ἰανουάριος εἶνε φορητὸς μετὰ κύνας ὁ δὲ Φεβρουάριος φέρει δύο περιστέρους. Αἱ ὑπολοίποι παριστάνουσι διάφορα ζῷα κοσμήματα, ἄνθη κ.τ.λ.

Τοῦ ψηφιδωτοῦ τούτου μὰς λέγει καλεωτὴν ὁ κ. Βολλγκράφ, ἔλαβεν 80 Φωτογραφίας.

Ὁ κ. Βολλγκράφ μὰς λέγει ὅτι θὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰς ἀνασκαφὰς του, πλὴν ὅμως ἀγνοεῖ ἐπακριβῶς τὸν χρόνον, λόγῳ τοῦ ὅτι ἀναλαμβάνει ἀπὸ ἐφέτος τὰ καθήκοντα τοῦ Πρυτάνεως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Οὐτρέχτης. Πλὴν ὅμως ἐλπίζει συντόμως νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ μὴπω εἰσέτι ὁλοσχερῶς περατωθὲν ἔργον του. Τὸ εὐχόμεθα καὶ τὸ ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς.

X.

Ἡ συνάθροισις κατόπιν γίνεται ὡραν
καὶ 10 δια καὶ ἐπαναλήθη σήμερον.

WAKEBORN KO ZET A

ΝΗΣΥΧΙΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑΝ
ΤΑΙ ΤΟΥΡΝΙΚΑΣ ΠΑΡΑΣΗΝΕΥΑΙ

SYNOPSIS OF THE SAFETY

Λέσβος εἰς τῆς ἀνατρογγυ-
κῆς Εὐρυλίας

Ἐκ Σαρδίας τηλεγραφῶν εἰς τὰ ἐν-
αῖκα φίλλα, ὅτι εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖ-
βασιλεύει ἡρὴ πολλή, ἀνθρώποις διὰ
ἐξουσιουμένην τῶν τουρκικῶν στρα-
τικῶν παρασκευῶν, κυρίως εἰς τὸ βί-
ον τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Ἐργάσθησαν δὲ καὶ λεπτομέρειαι τιμη-
ματικά· τῆς ἐν Βρόντῳ πικροτέρῃς
ἐλαφῆς μεταξὺ Τύρκοων καὶ Βουλγάρων.

ἦνε γυναικὸν πῶς ἐπῆλθεν ἡ συμπελο-
νιστή. Ἡδύκαροι ἀνταρταί· κρυμμένοι
τινα οἰκίαν ἐπλήρυσαν, σφαρὸς ἑνα
σφύλακα καὶ ἕνα εὐτρακτορὰ Τροχούς
λθοντας εἰς τὴν οἰκίαν ταύτην διὰ τὰ
ράβδων σφραγίδας τινάς.

Περὶ τοῦ γωρίου, ἥτις ἐντυχθὴ ἀνῆλθεν εἰς τὸν αἰχμὴν ἄνδρα, ἔστρεψε καὶ κατέλθεν εἰς ἀβύσσου τὴν αὐτήν. Ἐν τῇ συμπαθείᾳ αἱ Τούρκαι ἔσχον τρεῖς ἄνδρας. ἔσχον δὲ καὶ δύο γωρίους, αἱ δὲ Ἡσπέραι ἔσχον τρεῖς ὄφεις. Ἐπὶ τούτοις θυμὸς αἱ Τούρκαι ὀργίσαντο καὶ περιπόησαν τὴν αἰχμὴν, αἱ Ἡσπέραι ἐξέφυγον διὰ τὴν ἀπομακρυνομένην πρὸς ἄλλαν αἰχμὴν γωρίων θυμὸς ἐπικρατήθη καὶ ἵππῳ αὐτῶν αἱ Ἡσπέραι εἰς κατήρυσαν πύθον.

[illegible]

The following information was furnished by the Bureau of Census, Department of Commerce, Office of Economic Analysis, Washington, D.C., regarding the production of synthetic rubber in the United States:

1977-2-19
 Ο Πρωτοπρεσβύτερος κατέλαβε λόγιον, ἐν
 οὗδεν προσεγγίζοντι πλάσσειν, ἐν τῇ
 τῇ οὐρανῇ τῇ ἐκείνῃ τῇ τῇ τῇ
 ἐκείνῃ ὁ ἀποστόλος, ἰσχυρῶς ἐκείνῃ
 τῇ, καὶ ἐκείνῃ τῇ τῇ τῇ τῇ
 προκειμένου τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐκείνῃ
 νομοθετοῦσαν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ

IN XOEI THAI ANNUAL REPORT

Τὰ ἴσα τοῦ Ἰσάκη καὶ αἱ
ἐκκλησίαι τοῦ Ἀργεῖου

Ὁ κ. Μαντιλά, ὁ ἐνίσχυς τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς, ὠμίλησε γῆς ἐνέκτισον καὶ αὐτῆς αἰδουμένη περὶ τοῦ γλωττικῶν ἔργων τῶν ἀνευρεθέντων ἐκ' αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐκτετακτοῦ τοῦ ἐν Τεργίαν καὶ τῆς Ἀλίας Ἀθηνῶν. Εἰς τὴν Τεργίαν ὑπάρχοντες αὐτοῦ ἔργα τοῦ περιφάνου Παρίου γλωττικῶν Σχολῆς, ὁ κ. Μαντιλά 2' ἀνέκτισε περὶ πολλῆς εὐφυΐας καὶ ἀρετικότητος τῆς τεχνικότητι τοῦ Σχολῆ.

—Τὰ καθήκοντα τῶν μορφῶν αὐτοῦ, τὸ ὅλον τοῦ βλήματος· καὶ τὸ συμβῶδες ὁ-
ρεῖται εἰς συνδυασμὸν τῆς λειτουργικῆς
πρὸς τὴν γλυπτικὴν, εἰς τὸν χρονισ-
μὸν, τὸν ὅλον δ' ἡλῶσται· εἶδεν εἰς τὴν
μέρην τῆς· κατὰ τὴν καὶ εἰς τὴν ἰσ-
χυσὴν διαπλεχθὲν τοῦ μετώπου. Ἡ ἀν-
δραχὴ τοῦ Σκόπυ εἶνε καταρμένη ἐπὶ
τῶν Προῖτελαιῶν Ἰονοῦ.

Μετά ταύτα ὁ κ. Βολγρας ἀνέγνω
τὰ τῶν ἀνασταθῶν τοῦ "Αγίου. Αἱ ἀνα-
σταθαὶ αὗται εἶνε στιβαροτάται. Παρὰ
τὸν λόγον τῆς "Ασπίδος ἀνακαλύφθη
ἄτη, 500 πρόσφοροι κίλοι, ἀνακαλύφθη
σαν ἀγρία καὶ θρασύτητα ἀγρίων, ἀνα-
ρέθησαν βύνη, μακροχρόνιο καὶ προδικημα-
τικὸν δικασίον. Πάντα ταῦτα λαχτο-
ρῶς ἐξήλθον ὁ κ. Βολγρας. "Αναγί-
δων καὶ ἐπιγραφῶν ἐδιδόσαντο. Σοὶ ἰσ-
τοὺς ἐδιδόσαντο ἐπὶ τῆς ἐκείνης τοῦ "Α-
γίου "Ασπίδος.

Τὴν αὐτὴν εὐχὴν καὶ ἡ Παναγὰ πα-
τὴρ καὶ υἱὸς ἀκούει, οὗτοι ἀκούσαντες
Μετ' ἔπειτα ἔπειτα τὴν εὐχὴν τοῦ ἀν-
αγνώστη ἀκούσαντες τῆς ἑσπέρης τοῦ "Αρ-
χίου, γὰρ ἐν τὴν γενναίῳ ἀνδρείῳ
ἐκείνῳ τοῦ χριστιανικοῦ ἔθνους
ἐκείνῳ, τῆς ἀναστασεως ἀκούσαντες
ἐκείνῳ ἀκούσαντες, τῆς εὐχῆς ἀκούσαντες
ἀκούσαντες καὶ ἀκούσαντες τῆς εὐχῆς

蘇州府志卷之四

The first step in the process of the
 development of the new world was the
 discovery of the Americas. This was
 followed by the establishment of colonies
 and the growth of the population.
 The next step was the development of
 the economy and the establishment of
 a government. The final step was the
 development of a national identity.

OTBWA 116-287500

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the needs of the people involved.

[illegible]

THE above is a copy of the letter from the Secretary of the Department of the Interior, dated at Washington, D. C., the 10th day of March, 1900, and is hereby certified to be a true and correct copy of the original.

THE

[illegible][illegible]

ROYAL CANADIAN MOUNTED POLICE

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

446

TO 東京特務 点Y
TK A95A

1. 姓名: 王德明 性别: 男
2. 出生日期: 1985年10月10日
3. 身份证号: 330102198510101010
4. 联系电话: 13801234567
5. 电子邮箱: wangdeming@163.com

ΙΝΑΧΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΟΡΙΣΤΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Διευθυντής ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ Καταχωρίσεις Δεπ. 15 ὁ στίχος

ΑΙ ΕΝ ΑΡΓΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Γινώσκον, ὅτι ἀπὸ τῆς 15 παρ. 20. μῆνός Μαΐου ἡ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ ἀρχαιολογικὴ Σχολὴ ἐνεργεῖ ἐν-
ταῦθα ἀνασκαφὰς διὰ τοῦ ἐταίρου αὐτῆς κ. Βολγράφ,
Ὁλ. κληδον καὶ διδάκτορος τῆς φιλοσοφίας, ὑπὸ τὴν
ἐπιπείαν τοῦ κ. Δ. Κ. Βαρδυνιώτου, ἐπιμελητοῦ
τῶν ἐν Ἀργεὶ ἀρχαιοτήτων, καὶ τοῦ κ. Δρ. Κουρου-
νιώτου, φοιτητοῦ τῆς Φιλολογίας καὶ βοηθοῦ τοῦ
Πρόεδρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Α. Σαῖα.

Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἀσπίδος,
ἥτις εἶνε τὸ ἑτερόν των βουνῶν, εἰς τὰς ὑπώρειας τῶν
οποίων κεῖται ἡ ἡμετέρα πόλις.

Ἡ Ἀσπίς ὀφρεῖται Β. τῆς πόλεως καὶ ΒΑ. τοῦ
βουνοῦ τῆς Ἀρρίσσης, ὠνομάσθη δὲ ὁ λόφος αὐτὸς
Ἀσπίς, εἴτε ἐκ τοῦ σχήματος αὐτοῦ, τὸ ὅμοι-
άζοντος ἀκριβῶς πρὸς τὸ τῆς ἀσπίδος, καὶ προσατιέ-
οντες τὴν πόλιν ἀπὸ τοῦ βορρᾶ, εἴτε διότι ἦτο τὸ πάλαι
καὶ στρατηγικὴ ἀσπίς καὶ ἀμυντήριον τῆς πόλε-
ως εἰς ἐχθρικός ἐπιδρομὰς, εἴτε διότι, ὡς λέγει ὁ ἀει-
μύητος Ἀλ. Παγκαβῆς, κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν
Πρωτῶν οἱ νεανιοὶ ἀνθάμιλλώμενοι ἀνέτρεχον εἰς τὸν
λόφον αὐτὸν καὶ ὁ νικητὴς ἐλάμβανεν ὡς ἀθλόν, ἀσπί-
δα καὶ μύρτου στέφανον, κρεμάμενον ἐπὶ τῆς κορυφῆς.

Ὁ λόφος αὐτὸς ἦτο πρὸ πάλαι περιτείχισμένος
καὶ ἐχυρὸς. Ἦτο ἀδύνατον οἱ Ἀργεῖοι, περιτείχι-
σμένην ἔχοντες τὴν πόλιν, νὰ ἀφινον ἀφρευρήτον καὶ
ἀρχητὸν τὸν δεσπέζοντα αὐτῆς λόφον τοῦτον. Τὴν
ἀπλὴν δὲ καὶ φυσικωτάτην αὐτὴν σκέψιν κυροῦσι καὶ
μαρτυρίαι συγγραμμάτων. Ὁ Βούρσιαν, ὁ Πλούταρχος
καὶ ὁ Λίβιος γράφουσιν, ὅτι ἡ Ἀσπίς ἦτο
προεὺριον καὶ ἰδιαίτερα τοῦ Ἀργού, ἀκρόπολις. Ὁ δὲ
ἡμέτερος κ. Γω. Κεφινιώτης καθηγητὴς ἐν τῇ ἀξι-
ολόγῳ αὐτοῦ καὶ πρὸ δέκα ἐτῶν ἐκδοθείσης συγγραφῆς
τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἀργόους σελ. 46—47.
στηρίζοντες ἐπὶ τῶν ἀνω συγγραμμάτων, γράφει τὰ ἑ-
ξῆς περὶ τῆς Ἀσπίδος.

« Ἀντικρὺ τῆς (ἐπὶ τῆς Ἀρρίσσης) ἐκκλησίας τῆς
Παναγίας τῆς Κατακεχυμένης ὑψόμενος λόφος,
πέτρινος, πλατὺς, στρογγύλος, ἔχων ὕψος 75—80

μέτρων ὑπεράνω τῆς πόλεως, ἐκτείνεται μέχρι τῆς
κοίτης τοῦ Χαράδρου. Ὁ λόφος αὐτός, ὁ νῦν ἐνε-
μαζόμενος Ἅγιος Πίλας ἐνεκαί, πρὸς μικρὰς ἐπ' αὐ-
τοῦ ἐκκλησίας, ἐσχημάτιζεν ἰδιαίτεράν ἀκρόπολιν,
ἥτις ὡς τὰ ἀκρόμῃ διατηρούμενα λείψα-
να δείκνυουσιν, περιβάλλεται πέριξ ὑ-
πὸ τεύχευς ἐκ μεγάλων κανονικῶν τετραγώνων.
Τὸ τεῖχος τοῦτο ἰσχυροποιεῖται διὰ πύργων, ὧν ἀνα-
γνωρίζονται πρὸς τὸ ΒΑ. ἑν.

« Εἰς ποῦτον τὸν λόφον ἀναβαίνει τις διὰ πετρίνης
κλίμακες ἐκ 13 βαθμίδων. Κατὰ τινὰς μὲν ὀνομάζε-
ται Φορωνικός λόφος ἐκ τοῦ Φορωνέως, ἀρ-
χαιοτάτου βασιλέως τοῦ Ἀργόους, κατ' ἄλλους Ἀρ-
γός, κατ' ἄλλους Δεῖρας καὶ κατ' ἄλλους Ἀθη-
ναίων. Ὁ Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ ποταμῶν λέγει.
« Ἀθηναίων δὲ ὁρος ἔλαβε τὴν προσηγορίαν ἀπὸ
« Ἀθηνᾶς, μετὰ γὰρ τὴν τοῦ Πλίου πόρθησιν, Διομή-
δης, εἰς Ἀργὸς ὑποστρέψας, εἰς τὸν Κεραῦμιον ἀνέ-
βη λόφον καὶ τέμενος. Ἀθηνᾶς κατασκευάσας, τὸ
ὄρος ἀπὸ τῆς Θεᾶς Ἀθηναίων μετωνόμασεν. »
Ἄλλ' εὐαρμωστότερον, ὀνομάζεται Ἀσπίς ἐνεκαί
τοῦ σχήματος. Τὸ ὄρος τοῦτο ἐννοεῖ καὶ ὁ Πλούταρ-
χος, λέγων, « Ὁ περὶ τὴν Ἀσπίδα τόπος χαλεπὸς καὶ
δυσπρόσодος. »

« Ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου ἦτο, τῶς συμβολῶν τῆς
πόλεως, ἐμπεπηγμένη ἀσπίς, ἐξ ἧς καὶ ἡ παροιμία
« ὡς τὴν ἐν Ἀργεὶ ἀσπίδα καθελὼν σμενύνεται. »
Οἱ Ἀργεῖοι δὲ, οἱ τὴν νεότητά καθαράν καὶ ἀδιάφθο-
ρον φυλάξαντες, κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀναλα-
βόντες ἀσπίδα χρυσήν, προπομπεύουσι, τοῦτο ἔχοντες
γίρας, κατὰ τινὰ μύθον ἀρχαίον.

« Ὅτι δὲ ὁ μικρὸς αὐτὸς λόφος ἦτο ἰδιαίτερα τις
ἀκρόπολις ὅχι καὶ δυσκαθαίρετος, μαρτυροῦμεν καὶ
ἐκ τοῦ Πλουτάρχου καὶ ἐκ τοῦ Λιβίου. Δὲν εἶναι ὁμῶς
ὠρισμένον, ποία ἐκ τῶν δύο ἦτο ἡ παλαιοτάτη ἀκρόπο-
λις, ἡ Ἀρρίσσα ἢ ἡ Ἀσπίς, ἡμεῖς εἰκάζομεν, ὅτι ἡ Ἀσπίς
ἦτο, ὅσπερ δὲν ἦτο δυνάμεν οἱ βασιλεῖς νὰ διαμένω-
σιν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀποκρήμνου Ἀρρίσσης, ἄλλως
τε ἡ Ἀσπίς εἶνε πλησιέστερα εἰς τὴν πόλιν, ἔχει
εὐκολωτέραν τὴν ἀνάβασιν διὰ τῶν πετρίνων βαθμί-

δων, κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἀκροπόλεως τῆς Τιρύνθου.

Τὴν εἰκασίαν ταύτην συμμερίζεται καὶ ὁ κ. Βολγρᾶφ, ἀναζητῶν νὰ εὕρῃ ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος τὰ ἀνακτορά των ἀρχαιοτάτων βασιλέων τοῦ Ἀργεῦς. Κατὰ πόσον δὲ ἡ εἰκασία καὶ ἐλπίς αὕτη εἶνε βάσιμοι, πιθανὸν ν' ἀποδειχθῇ διὰ τελειοτέρων ἀνασκαφῶν καὶ περαιτέρω μελετῶν· διότι δύναται ν' ἀντιταχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ παρατήρησις, ὅτι διὰ τοὺς π ρ ο τ σ τ ο ρ ι κ οὺς ἥρωας οὐδεμίαν θὰ εἶχε δυσχέρειαν τὸ ἐκ 289 μόλις μέτρων ὕψος καὶ τὸ ἀπόκρημνον τῆς Λαρίσσης πρὸς ἀνάβασιν, ὅτι ἡ Λάρισσα ἦτο ἡ ἰσχυροτάτη καὶ περικυλισμένη παλαιότην τοῦ Ἀργεῦς ἀκρόπολις, διεσπόμενα δὲ τῆς πόλεως καὶ τῆς Ἀσπίδος καὶ ἔχουσα καὶ πολὺ μεγάλα Πελασγικά τείχη, ἔτι καὶ νῦν σωζόμενα, καὶ περιφόμενος ναοὺς, ὡς τὸν τοῦ Λαρισσαίου Διὸς καὶ τὸν τῆς Ἀθηνᾶς, περιέχοντα σὺν ἄλλοις καὶ ἑσάνον Διὸς τριοφάλλου, ὅπερ ὁ Σθένης ἀπεκόμισεν ἐκ Τροίας μετὰ τὴν ἄλωσιν αὐτῆς καὶ ὅτι ἡ Ἀσπίς δὲν ἦτο ὀχυρὰ καὶ δυσπρόσβητος, ὅσαν ἡ Λάρισσα, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀκρόπολις, ἀσφαλὲς ἀπὸ ἐπιδρομῶν ἐχθρῶν, ἀκριβῶς, διότι ἦτο χθαμαλὴ ἀναπεπταμένη, ὁμαλωτέρα, καὶ εὐκολος πρὸς ἀνάβασιν. Ἦτο δὲ πιθανῶς φρούριον συμπληροῦν τὴν περιτειχίσιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πόλεως ἡ ἰσως μεταγενεστέρα δευτέρα ἀκρόπολις, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἡ καλὴ τέχνη τοῦ ἀνευρεθέντος πολυγωνικοῦ τείχους τῆς Ἀσπίδος.

II

Ὁ κ. Βολγρᾶφ ἦτο τυχερὸς, διότι εἶχεν ἀσφαλῆστατον ὁδηγὸν τὰς μαρτυρίας τῶν ρηθέντων συγγραφέων καὶ αὐτὸ τὸ ἔδαφος τῆς Ἀσπίδος. Εἰρηται ἀνωτέρω, ὅτι καὶ λείψανα τοῦ ἀρχαίου τείχους διετηροῦντο εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ λόφου καὶ ἔχνη τῶν ἰσχυροποιούντων αὐτὸ πύργων. Ταῦτα δὲ εἶχεν ἴδῃ, ὅτε πρὸ μηνὸς περίπου εἶχεν ἔλθῃ εἰς Ἀργεῖς πρὸς ἀντιγραφὴν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν.

Διὰ τοῦτο καὶ ἀμέσως ἔβαλεν εὐστόχως κατὰ σκοπὸν καὶ αὐθιγμὲν ἐπέτυχε τὸ ἀρχαῖον τεῖχος τῆς Ἀσπίδος.

Ἦρξαντο τῆς ἀνασκαφῆς ἀπὸ τῶν κορυφῶν καὶ ἀνορύξας τάφρους, ἀνεῦρεν ἀρχαῖον τεῖχος ἢ τοῖχον ἐφθαρμένον, πλάτους μ. 1,30 ἑκατὸν δὲ μέτρα Β. Α. τοῦ ναῖσκου τοῦ προφήτου Ἰλίου ἀνεῦρε τεῖχος πολυγωνικὸν ἐκ μεγάλων καὶ λαξευτῶν λευκῶν λίθων μέσου πλάτους μ. 1,75 καὶ μέσου βάθους μ. 0,90 καὶ πύργον τετράγωνον, ἔχοντα καὶ πυλίδας, πλάτους μ. 1,20 Β. Δ. καὶ ἐκτὸς τοῦ τείχους βλέπουσάν.

Τὸ πολυγωνικὸν αὐτὸ τεῖχος, περιέχον 24 πλευρὰς ἢ γωνίας καθ' ὅλην τὴν ἀνώμαλον περίμετρον αὐτοῦ, περιεβαλλε τὸ πάλαι προφανῶς τὰς λορυφὰς τοῦ λόφου, ὡς ἡ ἐξακολούθησις τῆς ἀνασκαφῆς ἀπέδειξε. Ζῶζεται δ' ἐν καλῇ καταστάσει κατὰ τὰς Β. Α. πλευρὰς μόνον.

Τὸ ὅλον δὲ τοῦ τείχους αὐτοῦ ἔχει μήκος τρεχόντων Β. μέτρων 660,30 καὶ φέρει ἐπ' αὐτοῦ πέντε πύργους, ἐξ ὧν 4. τετράγωνοι (2. πρὸς ἀνατολὰς, 1. πρὸς βορρᾶν καὶ 1. πρὸς δυσμὰς) καὶ ἕτερος περιφερὲς εἰς τὸ ΒΑ ἄκρον. Περιχλεῖται δ' ἐντὸς αὐτοῦ ἐκ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ λόφου 20,000 τετραγων-

κὰ μέτρα. ἤτοι 20. Β. στρέμματα, ἐν τῷ μέσῳ περίπου τῶν ὁρίων κεῖται ὁ ναῖσκος τοῦ Προφήτου Ἰλίου.

Ἐκτὸς δὲ τούτων, νοτίως τοῦ ναῖσκου καὶ πλησίον τοῦ ἐκεῖθεν νοτιώτερον διερχομένου πολυγωνικοῦ τείχους ἐκαθαρίσθη καὶ μακρὰ τριγωνικὴ δεξαμενὴ, ἥτις καὶ πρότερον ἐφαίνετο χαίνουσα καὶ ἦτο κοινῶς γνωστὴ, μήκους μ. 22,50 βάθους μ. 1,75. καὶ μέσου πλάτους μ. 0,85. Πρὸς δυσμὰς δὲ καὶ ἐν συνεχείᾳ αὐτῆς ἀνεκαλύφθη καὶ ἄλλη δεξαμενὴ ἡ ὕδαταποθήκη κυλινδρική· διαμέτρου μ. 3. καὶ βάθους μ. 1,75. ἐν αὐτῇ δὲ καὶ δύο στήλαι, ὧν ἡ ἑτέρα ἔχει τὸ σχῆμα σπονδύλου στήλης ἢ βάθρου.

Ἐπὶ τοῦ λόφου τῆς Ἀσπίδος εὐρέθησαν μέχρις 25. Μαῖου καὶ 625. συντρίμματα πηλίνων ἀγγείων καὶ ἄλλων, κεχρωματισμένων καὶ μὴ, καὶ 7. τεμάχια κεράμων, ὁπτιῆς γῆς, κυκλικοῦ χαλκοῦν τεμάχιον κλπ. καὶ 4. ἑτέρα ὁπτιῆς γῆς, φέροντα ἐπιγραφάς, δίκην σφραγίδων καὶ ἀτελεῖς σωζόμενας. Τὸ ἐν τούτων φέρει ΛΑΝ ἢ ΔΑΝ, τὸ ἕτερον ΙΩΝ, τὸ δὲ γ καὶ δ ΜΟΙΟΙ. Εὐρέθη δὲ καὶ μικρὸν στῶμα γῆς μελαίνης, μειγμένης μετὰ τέφρας.

III

Δοκιμαστικὴ τις ἀνασκαφὴ ἐγένετο καὶ εἰς τὰς δυτικὰς ὑπώρειας τῆς Ἀσπίδος καὶ ἀκριβῶς εἰς τὴν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ βουνοῦ τῆς Λαρίσσης διόδον, ὅπου τὸ πάλαι ὑπῆρχον αἱ ὑπὸ τοῦ Πausanίου μνημονεύμεναι πύλαι τῆς πόλεως, αἱ πρὸς τῇ Δε.ράδι, καὶ νῦν δὲ τὸ μέρος λέγεται κοινῶς Π ο ρ τ ῖ τ σ α ῖ ς.

Ἀνωρύχθησαν δὲ καὶ ἐνταῦθα τάφροι μήκους μ. 28,60. καὶ εὐρέθησαν ἐν αὐταῖς ὀγκόλιθοι, πύλιννα συντρίμματα καὶ 38 ἀρχαῖα νομίσματα.

IV

Εἰς τοὺς νοτίους πρόποδας τῆς Ἀσπίδος καὶ τὸ ΒΔ. ἄκρον τῆς πόλεως, καὶ ἐπὶ γηπέδου, ἀνήκοντος, ὡς λέγεται, εἰς τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Ἰω. Μαρινάκην ὑπῆρχον ἀρχαῖοι τάφοι. Τοῦτο ἦτο γνωστὸν εἰς τὸν κ. Μαρινάκην καὶ εἰς ὅλους τοὺς περιοίκους, διότι δύο τούτων οἱ ὄροφοι εἶχον κατεπέσει πρὸ ἑτῶν καὶ ἔχαινεν ἀνωθι κενόν. Ἐγνώρισε δὲ τούτους καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλ. Σχολῆς καθ' ὑπόδειξιν γείτονος.

Οἱ τάφοι οὗτοι ἀνεσκάφησαν καὶ ἀνεκαλύφθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος πέντε, ὧν 4. ἀρχαιότεροι καὶ παράλληλοι καὶ ἕτερος πρὸς βορρᾶν αὐτῶν μεταγενέστερος. Οἱ θάλαμοι πάντων κεῖνται πρὸς βορρᾶν καὶ ἔχουσι σχῆμα κώνοειδές περίπου. Εἶνε δὲ πάντες οἱ τάφοι οὗτοι Μυκηναῖοι, δηλ. ἔχουσι τὸ σχῆμα τῶν ἐν Μυκῆναις ἀνακαλυφθέντων πολυπληθῶν τάφων μετὰ ὀροῦ, εἰσόδου, θαλάμου κλπ.

Ὁ α. τῶν 4. παραλλήλων, ὁ πρὸς ἀνατολὰς, ἔχει δρόμον μήκους μ. 10,70. πλάτους μ. 1. περίπου καὶ ὕψους μ. 3. κατὰ μέσον ὄρον. Ὁ δρόμος δὲ αὐτοῦ ἀγεί εἰς θύραν ὕψους μ. 2,50. πλάτους μ. 0,70. καὶ πάχους μ. 3. ὁ θάλαμος εἶνε κυλινδρικός καὶ ἔχει ὕψος μ. 4. καὶ διάμετρον μ. 4. Ἐντὸς δὲ αὐτοῦ, ἀριστερᾷ τῷ εἰσέρχοντι παρὰ τῇ δυτικῇ πλευρᾷ εὐρέθη ἕτερος τάφος, λελαξευμένος καὶ ὁμοῖος τοῖς σημερινοῖς, μήκους μ. 2. πλάτους μ. 0,60. καὶ βά-

ους μ. 0,90.

Ο ε'. τάφος, Δ. τοῦ προηγουμένου καὶ παράλληλος αὐτῷ εἶνε μικρότερος. ἔχει δρόμον μήκους μ. 4. μίτου πλάτους μ. 0,90 καὶ μέσου ὕψους μ. 1,50. πλάτος μ. 0,75 καὶ πᾶχος μ. 1. Ὁ δὲ θάλαμος, βεθυσιμένος καὶ ἀνοικτὸς τὸν δρόμον, εἶνε ἐπιμήκης μὲ διάμετρον μεγάλην μὲν μ. 3,50. μικρὰν δὲ μ. 2,50. καὶ ἔχει ὕψος μ. 2. Ἀνωθι τοῦ τάφου αὐτοῦ Β Δ. καὶ ἐγγὺς εὐρέθῃ φρέαρ.

Ο γ'. τάφος, Δ. τοῦ διυτέρου, ἔχει δρόμον μήκους μ. 5. μέσου πλάτους μ. 0,65. καὶ μέσου ὕψους μ. 2,75. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τοῦ δρόμου, Δ. εὐρέθῃ φρέαρ βάθους μ. 11. πλήρης ὀγκολιδῶν καὶ χωματῶν. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν καὶ ὀλίγα ὀστᾶ, εἰς δὲ τὸν πυθμένα τοῦ ὕδωρ. Ἡ εἰσόδος τοῦ τάφου τοῦτου ἔχει ὕψος μ. 1,55. πλάτος μ. 0,70 καὶ πᾶχος μ. 0,50. Ὁ δὲ θάλαμος αὐτοῦ, ἀνοικτὸς ἀνωθεν ἐκ καταπτώσεως τοῦ δρόμου, εἶνε ἐπιμήκης μὲ διάμετρον μεγάλην μὲν μ. 3. μικρὰν δὲ μ. 2,25. καὶ ὕψος μ. 2,50. Ἐντὸς τοῦ θαλάμου εὐρέθη ἕτερος τάφος λελαξεμένος εἰς τὸ σχῆμα τῶν σημερινῶν. μήκους μ. 2. πλάτους μ. 0,60 καὶ βάθους μ. 0,90.

Ο δ'. τάφος, τελευταῖος τῶν παραλλήλων καὶ δυτικώτερος πάντων, ἔχει δρόμον μήκους μ. 5,50. μίτου πλάτους μ. 1. καὶ μέσου ὕψους μ. 2,75. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δρόμου Δ. εὐρέθῃ φρέαρ, τεμνόμενον ὑπ' αὐτοῦ. Ἡ θύρα τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔχει ὕψος μ. 2. πλάτος μ. 0,90. καὶ πᾶχος μ. 1,25. Ὁ δὲ θάλαμος ἀποτελεῖται ἐκ κυλίνδρου, διαμέτρου μ. 4,70. καὶ ὕψους μ. 2,70. καὶ ἔχει φρέαρ ἀνωθεν, ὅπερ, φθάσαν μέχρις αὐτοῦ, δὲν ἐξηκολούθησε.

Τέλος δ' ε'. τάφος, ὁ καὶ μεγαλοκρεπίστατος πάντων, κεῖται ἀνωθι αὐτῶν πρὸς βορρᾶν, ΒΔ. τοῦ α'. ἔχει δρόμον μήκους μ. 18. μέσου πλάτους μ. 1,45. καὶ μέσου ὕψους μ. 4. Ἡ θύρα αὐτοῦ ἔχει ὕψος μ. 4. πλάτος μ. 1,20. καὶ πᾶχος μ. 3,50. καὶ ὅπερ ἀξιοσημειώτων, εἰς τὰς ἐξ ὧν αὐτῆς παρὰ στήθεα σπείροειδεῖς γραφαὶ Μυκηναϊκάς, κυανόοι κατὰ τὸ πλεῖστον χρώματος. Ὁ δὲ θάλαμος αὐτοῦ ἀποτελεῖται ἐκ κυλίνδρου διαμέτρου μ. 5. καὶ ὕψους μ. 5 1/2.

Δυστυχῶς πάντες οἱ τάφοι οὗτοι ἀνεκαλύφθησαν σιουλῆμενοι. ἄδηλον ὡς τὶνα ἐποχῇ. Διὰ τοῦτο εὐρέθησαν ἐν αὐτοῖς ὀλίγα κτερίσματα, ἥτοι 6. ἀγγέλια Μυκηναϊκά χρωματισμένα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σῶα, εἰς δακτύλιος δρειχάλκινος, διάφορα πήλινα συντρίμματα, τεμάχια χαλκᾶ, εἰς πῖθος συντετριμμένος καὶ ὀστᾶ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν δύναται τις νὰ ὀρίσῃ εἰς τίνος ἀνήκουσιν οἱ τάφοι αὗτοι, εὖτε ἂν ἦνε οἱ παρὰ τοῦ Πausanias ἀναφερόμενοι. Ἐν μόνον εἶνε βέβαιον, ὅτι ἀνήκευ ἐν τῇ προϊστορικῇ ἐποχῇ καὶ ὅτι μετ' ἄλλων, ἀνεξερευνητῶν ἐτι, τὴν ὑπαρξίν ὁμῶς τῶν ὀποίων ἀρκούντως ἐνδείκνυται ὁ πῆρις καὶ πλεῖστον χώρος, ἀποτελοῦσι πιθανώτατα τὸ πανάρχαιον νεκροφείον τῆς πόλεως ἢ τῶν πλευσίων καὶ ἐπιφανῶν πολιτῶν.

Ἐκ πάντων τούτων, ἅτινα προσεπαθήσαμεν νὰ περιγράψωμεν μετὰ πάσης δυνατῆς λεπτομερείας, συνάγεται, ὅτι αἱ περὶ ὧν πρόκειται ἀνασκαφαὶ εἶνε εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν μέλις ἐξακολουθεῖσαι δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν σημείων. Ἀλλὰ δεόν νὰ ἐξακολουθήσωσιν ἐπὶ πολὺ καὶ μετ' ὅτι ὁ μόνος, ἐπιμελείας καὶ ζήλου ἐπιστήμονος. Τὸ Ἄργος ὑπέστη πολλὰς καὶ διαφόρους ἐπιδρομὰς, ἀλλ', ὡς πόλις, ἰζησε καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ δὲν ἐγένοντο ἐν αὐτῷ μέχρι τοῦδε τακτικά καὶ ἐπιστημονικά ἀνασκαφαί.

Ἔργασίαι τοῦ Συλλόγου

Ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 12 Μαΐου ἐγένοντο οὖν ἄλλοις καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἐξελέγησαν νέα τακτικὰ μέλη οἱ κ. κ. 1) Παν. Βαδούρης. 2) Γεωργ. Ν. Διαμαντόπουλος, ἑμποροί, 3) Δημ. Κιμπούροπουλος, διδάσκαλος, 4) Νικολ. Νικολόπουλος, γραμματεὺς τῆς Ἑρρίας, 5) Γεωργ. Λογοθέτης, γραμμ. Εἰρηνοδικείου, πάντες ἐν Ἄργεϊ καὶ 6) Γεωργ. Κοτσόδης, κτηματίας ἐν Μυκῇναις.

Ὁ κ. Κωνστ. Ναύλης, τηλεγραφεὺς ἐν Ναυπλίῳ, καὶ τακτικὸν μέλος τοῦ Συλλόγου ἐμίλησε περὶ Λατικῶν Τραπεζῶν καὶ Ταμείων τῆς Ἑλλάδος. Σπανίως διελίξιν ἐν τῷ Ἰνδῶν ἡκούσθαι μετὰ προσοχῆς καὶ θαυμάσιας, μετ' ὅσης ἡ τοῦ κ. Ναύλης, ὅστις μετὰ τῆς φυσικῆς ἐγγλωττίας τοῦ συνάντησεν εἰς τὸ θέμα τοῦ καὶ πλοῦτον, γνώσεων περὶ αὐτοῦ ἐπέζηλεν καὶ πορίσματα ἐξαιρετα μακροχρόνιου μελέτης καὶ πείρας, διεξήλθε δὲ αὐτὸ μετ' ἐμβριθείας καὶ ἐπαγωγῶν χάριτος. Διὰ τοῦτο ἡ ὁμιλία αὐτοῦ κατέβληξεν ὅλους τοὺς πολυπληθεῖς καὶ ἐκλεκτοὺς ἀκροατάς του καὶ δικαίως ἰδέχθη τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήρια πάντων.

Μετὰ τὴν ὁμιλίαν δὲ αὐτοῦ ὁ Σύλλογος ἐψηφίσθη α) Νὰ ἐκφρασθῇ τὰ συγχαρητήρια αὐτοῦ πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Πρακτικῆς Γεωργικῆς Σχολῆς κ. Δ. Γρηγοριάδην διὰ τοῦ πρὸς σὺνταξιν Λατικῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς μέλους του καὶ β) Νὰ παρακληθῶσιν ἐν κυρίῳ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ, νὰ ἐισαγάγῃσι διὰ Νόμου εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν θεσμόν τῶν Ταχυδρομικῶν Ταμειουτρίων, ὅπως περισυλλέγωνται καὶ ἐξασφαλίζωνται αἱ λαϊκαὶ οικονομίαι ἐκ ἀγαθῶ τοῦ λαοῦ.

ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΟΥ ΙΝΑΧΟΥ

Ὁ ἐν Σαξωνίᾳ διαπρεπὴς ἐταῖρος καὶ ἐνθερμὸς φίλος τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου κ. Ἡρὸν. Ρ. Σουλτς, καθηγητῆς τῆς Ἑλλήν. φιλολογίας, ἀπέστειλε κατ' αὐτὰς καὶ νέαν δωρεάν ἐκ μάρκων 20. ἥτοι δραχ. 38. Ἐπειδὴ δὲ αἱ μέχρι τοῦδε δωρεαὶ τοῦ εὐγενεοῦς φιλέλληρος ὑπερέβησαν τὰς δραχ. 100. ἀνεγράφη κατὰ τὸν Κανονισμόν Εὐεργετῆς τοῦ Ἰνάχου καὶ ἐκφράζομεν αὐτῷ καὶ δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου. Δημοσιεύομεν ταῦτα ἀσμελῶς πρὸς γνῶσιν καὶ εὐχαρίστησιν τῶν ἀπανταχοῦ μελῶν καὶ φίλων τοῦ Συλλόγου ἡμῶν, οὗ ὁ κ. Σουλτς ἀνεδείχθη μάλιστα ὁ πρῶτος εὐεργετῆς.

ΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΟΥ ΑΡΓΟΥΣ

νασκαφάς δο-
κιμαστικῶς ε-
πεχείρησεν εἰς
Ἄργος, δι' ε-
ξόδον του πρό-
τινον ἐβδόμη-
δων ὁ νεαρός
Ὀλλανδὸς λό-
γιος διδάτωρ
τῆς φιλοσοφί-
ας Γουλιέλμος
Vollgraff, ὁ-
στις διαμένει
ἐν Ἀθήναις ὡς
μέλος τῆς γαλ-

λικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς, τόσον δὲ ταχέα
καὶ τόσον ὥρατα συμφώνως πρὸς τὰς προ-
δικίας του, ἐπῆρξεν τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν,
ὥστε ἔβρισαν αὐτὸν ν' ἀποφασίσῃ τὴν συνέχειαν
τῶν ἀνασκαφῶν τὸ προσεχές ἔτος, ἡ δὲ δι-
ξαγωγὴ αὐτῶν ἐξησφαλίσθη διότι ὁ γυναικὶς
Ὀλλανδὸς Μαικήνας κ. Γιοεκκορ, ἀνέλαβε τὰς
δαπάνας αὐτῶν. Ὡς μὲν μία τῶν ἰσχυροτάτων
καὶ διὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν σπουδαιωτάτων
πόλεων μέλλει νὰ ἐπισκευῇ καὶ νὰ παραδώσῃ
εἰς ἀρχαιολογικὴν ἔρευναν πλοῦτον ἐπιστημο-
νικοῦ ὅλκου μὴ δυνάμενον ἀκόμη νὰ ὑπο-
λογισθῇ.

Ἡ πόλις Ἄργος, ἥτις μέχρι σήμερον διε-
τήρησε τὸ παλαιὸν ὄνομά της καὶ τὴν πα-
λαιάν της θέσιν - ἂν καὶ μετεβλήθῃ, καὶ ἐξε-
τοπίσθῃ ὀλίγον ἢ περιοχὴ της - ἔκειτο καὶ
κεῖται εἰς μίαν τῶν ὠραιωτάτων τοποθεσιῶν
τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἀργολίδα. Ἀμαυρό-
χροα βορρῆ - ὅποια μόνον ἡ χώρα αὕτη
ἔχει - ἰσχυρά, κυλινδούμενα κῆματα, τὰ ὅποια
τὴν σιγμὴν τῆς ὑψίστης ἀποτελειώσεως τοῦ
σχήματός των κατὰ διαταγὴν κάπνισαν καλλιτέ-
χον καὶ θεοῦ ἔγειναν χαλκῷ καὶ πέτρᾳ, περι-
βάλλον τὴν φωτεινὴν, εὐρεῖαν καὶ σχεδὸν
κυκλωτέραν πεδιάδα. Πρὸς νότον ἡ πεδιάς ἀνοί-
γεται καὶ ἡ θάλασσα σενωθεῖται πρὸς αὐτὴν
ὡς ἄλλο ἰσχυρόν, κυνοῦν τείχεμα. Ὡς οὖν
εἰς τὸ ἀποκτεν ἐκεῖνο τῆς μεσημβρίας, διὰ

τὸ ὁποῖον δὲν πιστεύομεν ἄλῃαν τοῦς κρητι-
μοῦς, ἀλλὰ νομίζομεν ὅτι τὸ προηβλέπομεν
μὲ τὴν ψυχὴν, θεσπεσίως ἤρξατο καὶ μεγάλῃ,
ὡς τέρμα ὅλων τῶν ἀρχολογικῶν ἀνείρων καὶ
πόθων, ἐφαίνονται ἄλλα τοιαῦτα κρητιμῶν.
Καὶ ἡ πεδιάς αὕτη εἶναι εὐφορὸς!... μετὰ
τοῦ ἰσχυροῦ χροσθοῦ τῶν παντοίων ἀναχωρήσεων
τοιαύτων κεῖται τὸ ἀνοικτὸν πρῶτον τῶν
συναρμόδιων καὶ τὸ πολύτιμον βαθυπυρρίνον
τῶν λιτῶν καὶ τῶν καπνισμάτων. Καὶ καθη-
μέριον φαίνεται τὸ ἰσχυρόν τόσον τοῦ ἡλίου,
τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῶν ὁρίων ἀνέσχεται καὶ ἀπείσῃ
ἀπὸ τὰ ὄρη περαιοῦνται, ὡς ν' ἀνέκη εἰς μόνον
αὐτὴν τὴν πεδιάδα... τὴν πεδιάδα ταύτην,
ἥτις ἐπῆρξεν ἡ περιώνυμος πατρίς τοῦ μεγά-
γλου καὶ φιλοκτήμονος ἀνακτοῦ Ἀγαμέμνο-
νος καὶ τῶν ἄλλων δημοτικῶν ἡρώων καὶ
ἀνδρῶν: αἱ Μυκῆναι ἡ Ἐφόιν, καὶ τὸ Ἄρ-
γος. Τὸ πρῶτον ἵππερ ὁ κῆρυξ Vollgraff
ἐξήγησε καὶ τὸ ὁποῖον πράγματι μετὰ δίωρον
ἀνασκαφῆν ἀνεῖρε εἶναι τὰ τείχη μυκηναίων
ἀνακτορῶν.

Αἱ σελίδες καὶ τὰ κτίρια τῆς ἀρχαίας πόλεως
ἔκειντο πρὸς τοὺς ἀνατολικὰς πρόποδας τῆς
Λαφίσσης καὶ ἐνὸς πρὸς τὸ βορειοανατολικὸν
βραχέος λόφον, ὅστις ἔνεκα τοῦ ἀσπιδω-
δοῦς σχήματός του εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἔφερε
τὸ ὄνομα ἀσπίς. Ἀμφότερα τὰ ὑψώματα περὶ
ἑαυτὰ ἐπὶ τοῦ περιβάλλοντος κῆμας τῆς
Ἀργολίδας διατελόντων τῶν ὁρίων εἰς τὴν βα-
θεῖαν πεδιάδα καὶ ἐπέκεινται αὐτῆς παντα-
χόθεν ὡς πραγματικὰ καὶ φυσικὰ φρούρια
πρὸς ἂν σκοπὸν καὶ ἐκρησέμευσαν καὶ ὅλον
τοῦ χρόνου ἐπὶ διαφύκον λαῶν. Τελειωτὶ
ὑπερήλπισεν ἑαυτὸν ἐδῶ ὁ ἀμύμων ἄνθρωπος
Ἰσχυρὸς καὶ τῶν τουρακίων σιγμῶν του. Πλὴν
τῶν ἐρετικῶν τοῦ περιτείχισματος ἐπὶ τῆς κο-
ρυφῆς καὶ εἰς τὰς κλιτῆς τῆς ἐπὶ τῶν ἐκεί-
νων μεσαιωνικοῦ πύργου χιμῆντος περὶ
φομένης Λαφίσσης, ἐκ τῶν ἀρχαίων μερικῶν
μόνον τὸ θέατρον διατηρήθη, καὶ ὁ ἀνακτοῦ
ἡμισυ καὶ καθίσματα ἐλαττωμένηθησαν ἐπὶ το
βράχον τῆς ἀνατολικῆς πλευρῆς. Ὡς οὖν

χείρησεν ὁ καθηγητὴς κ. Κοφινιώτης μικρὰς ἀνασκαφὰς τῷ 1891. Κάτω τοῦ θεάτρου τοῦτου, τοῦ ὁποῖου ὁ χώρος ἠδύνατο νὰ περιλάβῃ περὶ τοὺς εἰκοσακισχιλίους θεατὰς, ἔκειτο ἡ λίαν εὐρεῖα ἀγορά, τῆς ὁποίας τοὺς ναοὺς καὶ τὰ ἱερὰ ὁ Πανσανίας κατὰ τὸν δεύτερον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα εἶδε σῶα καὶ ἀκέραια. Ἡ ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ ἱστορία τοῦ Ἄργους μέχρι τῆς ἑκτῆς πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος εἶνε παντελῶς ἄγνωστος, τινὲς δὲ ἐκ τύχης εἰς φῶς ἀχθῆναι ἐπιγραφαὶ εἶνε μεταγενέστεραι καὶ ἀσήμενοι.

Ἐφ' ὅσον ὅμως φθάνει ἡ παράδοσις, τὸ Ἄργος ἀπὸ τοῦ θρόνου τοῦ βράχου τὸν ἀνέκαθεν ἐκυριάρχησε τῆς γάτω πεδιάδος, ἦτο πλούσιον καὶ ἰσχυρὸν καὶ οὐδέποτε κατεστράφη οὔτε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων οὔτε ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων. Μόνον τῷ 267 ἐδήλωσαν αὐτὸ οἱ Γότθοι καὶ τῷ 395 κατέκτησεν αὐτὸ ὁ Ἀλάρικος. Ἡ παράδοσις διηγεῖται ὅτι τὸ Ἄργος ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ἔδρα μυκηναίου ἡγεμόνος ἐν Ἀργολίδι καὶ μόνον ἔρις τῶν πρώτων αὐτοῦ ἀπογόνων ἐγένετο αἰτία τῆς ἰδρύσεως τῆς Τίρυνθος καὶ τῶν Μυκηνῶν.

Ὁ κ. Vollgraff ἐφρόνει ὅτι εἰς τὸ ἀσπίδοειδὲς ἐκεῖνο ὕψωμα εὐρίσκοντο πιθανότερον τὰ τεῖχη τοῦ παλαιοῦ μυκηναίου ἡρωείου. Εὔρε — εὐτυχέστερος κατὰ τοῦτο τοῦ Σχλεϊμάνν καὶ τοῦ Δέρπφελδ, οἵτινες ἐν ὁμοίᾳ εἰκασίᾳ ἐπεσκέφθησαν ἤδη πρὸ ἐτῶν τὸ μέρος τοῦτο — θραύσματα μυκηναίων ἀγγείων, τὰ ὁποῖα ὠδήγησαν ἔπειτα τὴν σκαπάνην του. Ὡς εἴπομεν, αἱ δύο πρώται ὥραι τὴν μεθόδην παράδοσιν μετέβαλον εἰς ἀλήθειαν. Ὁ κ. Vollgraff ἀνεῖρεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ λόφου τὰ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρον πλάτους ἐσωτερικὰ τεῖχη ἐνὸς ἀνακτόρου τὸ ὁποῖον, ὡς ῥίγεται ἐκ τῆς οἰκοδομικῆς του καὶ τῶν πλησίον καὶ ἐν αὐτῷ εὐρεθέντων θραυσμάτων ἀγγείων, δύναιται ν' ἀναχθῇ εἰς τοὺς χρόνους αἰείων, οἵτινες γενικῶς θεωροῦνται ὡς ἡ ἀρχαιότερα, ἢ πρώτη μυκηναϊκὴ περίοδος — τοῦτέστι διασχίλια ἔτη πρὸ Χριστοῦ. Κατὰ τὰς μετὰ ταῦτα ἀνασκαφὰς ἤχθη εἰς φῶς σύμπλεγμα μυκηναϊκῶν τειχῶν, τὸ ὁποῖον, ὡς καὶ ἐν Μυκῇναις, φαίνεται ὅτι ἐκάλυπτεν ὅλην τὴν κορυφὴν τοῦ λόφου. Ὡραῖον πολυγωνικὸν ὑπὸ δρεφονίων καὶ περιφερικῶν πύργων διακοπτόμενον περιτείχισμα τῶν καλλίστων χρόνων, τὸ ὁποῖον περιβάλλει κάπως βαθύτερον πρὸς τὴν εἰσόδον τὸν λόφον, ἀπεκαλύφθη εἰς ἔκτασιν 500 περίπου μέτρων. Πρὸς κατασκευὴν του ἐρη-

σιμοποιήθησαν ἐν μέρει μυκηναϊκὰ θεμέλια, κυκλώπαιοι τινες βράχοι καὶ ἐρείπια τειχῶν, ἅτινα φαίνονται ἀνήκοντα εἰς μετεγενέστερον καὶ μεγαλειότερον ἀνάκτορον μυκηναϊκῶν χρόνων. Τὰ τεῖχη ταῦτα, μέρος τοῦ περιτείχισματος, τὸ ὁποῖον περιέβαλλε τὴν Λάρισαν καὶ ὅλην τὴν πόλιν, εὐρέθησαν ἐκτενόμενα μέχρι τῆς πεδιάδος. Ἡ πύλη, ἣτις διανοίγεται ἐν τῷ μεταξὺ Λαρίσης καὶ Ἀσπίδος στενῷ, ἀνευρέθη καὶ κατὰ πρῶτον ἐξεχωματώθη μέχρι τοῦ Ῥωμαίου πλινθίνου δαπέδου. Ἡ ἑλληνικὴ νεκρόπυλις, ἣτις εὐρίσκεται πρὸ τῆς πύλης ταύτης, ἀνευρέθη ὁμοίως καὶ ἀναμένει τὴν σκαπάνην. Μία δεξαμενὴ, ἣτις ἀνευρέθη ἐπὶ τῆς Ἀσπίδος, ὡς ῥίγεται ἐκ τοῦ ὀλικοῦ της, τερροῦ τιτανώδους κονιάματος, τὸ ὁποῖον ἀνευρίσκεται καὶ εἰς τὸ κατώφλιον τῆς πύλης καὶ εἰς τὰς πλάκας τοῦ δαπέδου τοῦ μυκηναϊκοῦ ἀνακτόρου, ἀνήκει ὁμοίως εἰς τὴν μυκηναϊκὴν ἐποχὴν. Κυκλοτεροῦς περὶ τὰ δύο μέτρα βάθους ἐντὸς τοῦ ἐδάφους σκαφθεῖσα λεκάνη δέχεται δι' ὀχετῶν τὸ συρρέον ὄμβριον ὕδωρ. Ἀφ' οὗ πληρωθῇ αὕτη, τὸ πλεονάζον ὕδωρ ἐκρέει δι' ὁπῆς εἰς παραιομένην, εἰς διπλοῦν βάθος ἐν τῷ βράχῳ λατομηθεῖσαν δεξαμενὴν συνήθους σχήματος.

Τὸ χεῖλος αὐτῆς ἄλλως ἦτο πάντοτε ὁρατὸν καὶ ἐξελαμβάνετο ὡς τοίχωμα ὑπογείου διαδρόμου. Ἐν τῇ λεκάνῃ ταύτῃ τῆς δεξαμενῆς ἀνευρέθησαν, εἰς κορυφῇ μυκηναϊκοῦ κίονος, μυκηναϊκὰ κιονόκρανα καὶ διάφορα οἰκοδομικὰ τεμάχια πήλινα μετὰ ὠραίων ἀνθεμίων καὶ πεταλοειδῶν κοσμημάτων ἑλληνικοῦ ῥυθμοῦ. Πλουσιώτατα εἶνε τὰ εὐρήματα θραυσμάτων μυκηναϊκῶν ἀγγείων παντὸς μεγέθους καὶ εἴδους. Παραδόξως ὅμως μεταξὺ ὅλων τῶν συντριμμάτων, ἅτινα ἀνευρέθησαν ἐνταῦθα ἢ παρὰ τὰ τεῖχη δὲν ὑπάρχει οὐδὲ ἐν τῇ τρίτῃ, τῆς ὠραίας, τῆς κυρίως μυκηναϊκῆς τεχνουργίας. Καὶ τ' ἀνευρεθέντα εἶδωλα ἀνήκουσιν ἐπίσης εἰς τὴν ἀρχαιοτάτην ἐποχὴν.

Εἰς τὸ κατώτατον μέρος τῆς κλιτύος τῆς Ἀσπίδος, τὸ πρὸς τὴν πόλιν ἐστραμμένον, ἀνεκάλυψεν ὁ κ. Vollgraff εἰς τὸν βράχον ἐσκαμμένους θολωτοὺς τάφους. Ὁ μέγιστος ἐξ αὐτῶν ἔχει δρόμον δύο μέτρων πλάτους, ὅστις πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ τάφου ἀνέρχεται εἰς ὕψος δέκα μέτρων. Ὁ θάλαμος εἶνε πολὺ χαμηλότερος. Τὸ ἐσωτερικὸν ἐκ μικρῶν λίθων συνηρμοσμένον πλαίσιον εἶνε διὰ τιτανειδοῦς κονιάματος ἐπιχρισμένον καὶ φέρει διακοσμητικὰς γραφὰς εἰς τέσσαρα χρώματα. Ἡ ὀροφὴ τῶν θαλάμων δὲν εἶνε θολωτὴ ἀλλ' ἐντελὴς

